

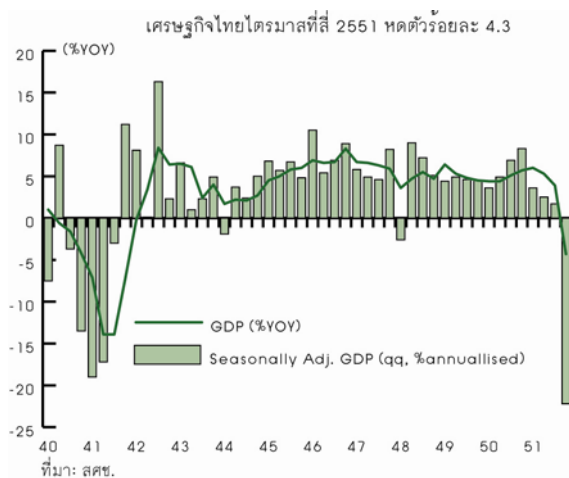
economy outlook

ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ และทั้งปี 2551 และแนวโน้มปี 2552

- เศรษฐกิจไทยในไตรมาส 4 ปี 2551 หดตัวร้อยละ 4.3 ภายหลังจากมีการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5.0 ใน 3 ไตรมาสแรก การหดตัวของเศรษฐกิจเป็นผลจากทั้งการส่งออกสินค้าและบริการ และความต้องการสินค้าภายในประเทศลดลงจากผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอย ปัญหาการเมืองภายในประเทศ และความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและภาคธุรกิจลดลง รวมทั้งความล่าช้าของการดำเนินโครงการลงทุนภาครัฐในช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลหลายครั้ง
- รวมทั้งปี 2551 เศรษฐกิจขยายตัวเพียงร้อยละ 2.6 นับว่าเป็นการชะลอตัวลงมากเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 4.9 ในปี 2550 และเป็นแรงส่ง (economic momentum) ที่จะช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้ลดลงมาก แต่ในภาพรวมเศรษฐกิจนับว่ายังมีเสถียรภาพ โดยที่แรงกดดันเงินเฟ้อไตรมาสที่สี่ลดลงเป็นร้อยละ 2.1 ตามภาวะราคาน้ำมันและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่ลดลงและเฉลี่ยทั้งปีอัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 5.5 แต่ดุลบัญชีเดินสะพัดรวมทั้งปี 2551 อยู่ในฐานะขาดดุลเล็กน้อยประมาณ 178 ล้านดอลลาร์ สรอ.
- อัตราดอกเบี้ยปรับลดลง แต่อัตราเงินเฟ้อที่ลดลงเร็วกว่าจึงมีผลให้อัตราดอกเบี้ยแท้จริงกลับมาเป็นบวกและเพิ่มขึ้นและยังไม่เป็นปัจจัยสนับสนุนเศรษฐกิจโดยเฉพาะในช่วงของเศรษฐกิจซาลง สินเชื่อชะลอตัวและเงินฝากเร่งตัวขึ้นทำให้สภาพคล่องส่วนเกินกลับมาเพิ่มขึ้น ค่าเงินบาทเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงต่อเนื่องเช่นเดียวกับค่าเงินในภูมิภาค ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยลดลงมากและมีความผันผวนเป็นช่วง ๆ ตามการเคลื่อนย้ายเงินทุนเข้าและออกของนักลงทุนต่างชาติในภาวะที่ผลกระทบจากปัญหานี้ด้วยคุณภาพได้นำไปสู่วิกฤตทางการเงินที่เป็นวงกว้างมากขึ้น และตามปัญหาการเมืองภายในประเทศที่ทำให้ความเชื่อมั่นนักลงทุนลดลง
- ฐานะการคลังขาดดุลงบประมาณและขาดดุลเงินสดเป็นจำนวนสูงถึง 129,003 ล้านบาท และ 208,134 ล้านบาท ในช่วงเดือนตุลาคมถึงธันวาคม 2551 เนื่องจากการจัดเก็บรายได้ลดลงและต่ำกว่าเป้าหมายมากจึงไม่เพียงพอต่อการเบิกจ่ายในด้านรายจ่าย หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนพฤศจิกายน 2551 มีจำนวน 3,415,565 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 37 ของ GDP เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 36.92 ณ สิ้นเดือนกันยายน 2551 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการเพิ่มขึ้นของหนี้รัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน
- ในปี 2552 คาดว่าเศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะหดตัว โดยมีแนวโน้มที่จะหดตัวชัดเจนในช่วงครึ่งปีแรก แต่คาดว่าเศรษฐกิจไทยจะปรับตัวดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปีอันเนื่องจากปัจจัยสนับสนุน คือ (i) การผลักดันการดำเนินมาตรการเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจของรัฐบาลให้มีความต่อเนื่องและเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างจริงจัง (ii) การเร่งรัดการเบิกจ่ายและการดำเนินโครงการภายใต้กรอบงบประมาณประจำปีงบประมาณ 2552 และการเตรียมความพร้อมให้สามารถเบิกจ่ายงบประมาณประจำปีงบประมาณ 2553 ได้ทันทีในช่วงเดือนตุลาคมถึงธันวาคม (iii) การเร่งดำเนินโครงการลงทุนสำคัญของภาครัฐภายใต้แผนการลงทุนระยะปานกลางและระยะยาวให้สามารถเริ่มดำเนินการได้ภายในปลายปีนี้ และ (iv) การฟื้นตัวของเศรษฐกิจการเงินโลกที่จะทำให้การส่งออกและการท่องเที่ยวเริ่มฟื้นตัวในช่วงปลายปี
- คาดว่าโดยรวมเศรษฐกิจไทยจะขยายตัวติดลบร้อยละ (-1.0)-(0.0) อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ (-0.5) - (0.5) อัตราการว่างงานอยู่ในช่วงร้อยละ 2.5-3.5 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลเล็กน้อยประมาณร้อยละ 0.0 - 1.0 ของ GDP
- การบริหารเศรษฐกิจในปี 2552 เน้นการกระตุ้นและสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศภายใต้แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจและแผนการลงทุนระยะปานกลางและระยะยาวโดยการใช้งบประมาณรายจ่ายรัฐบาลและการดำเนินโครงการภาครัฐเป็นปัจจัยนำ และดำเนินมาตรการเพื่อดูแลผลกระทบต่อภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ การดูแลแรงงานผู้ถูกเลิกจ้างงาน ให้มีสวัสดิการรองรับที่เหมาะสมและได้รับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะและจัดหางานใหม่ การดูแลสาขาการผลิตและบริการที่อาจได้รับผลกระทบรุนแรง เช่น การท่องเที่ยว การส่งออก อสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น และวางกลไกช่วยเหลือเกษตรกรซึ่งเผชิญราคาสินค้าเกษตรลดลงให้สามารถวางแผนการผลิตและได้รับผลตอบแทนที่เหมาะสม รวมทั้งการดูแลด้านสภาพคล่องให้มีเพียงพอ

1. ภาพรวมเศรษฐกิจไตรมาสที่สี่ และทั้งปี 2551

1.1 เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ปี 2551 หดตัวร้อยละ 4.3 ต่อเนื่องจากที่ขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงตามลำดับจากร้อยละ 6.0 ในไตรมาสแรก ร้อยละ 5.3 ในไตรมาสสอง และร้อยละ 3.9 ในไตรมาสสาม รวมทั้งปี 2551 เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 2.6 ชะลอตัวลงมากจากที่ขยายตัวร้อยละ 4.9 ในปี 2550 และร้อยละ 5.2 ในปี 2549

ประเด็นหลัก

(1) มูลค่าและปริมาณการส่งออกหดตัวอย่างชัดเจน และการลงทุนทั้งภาคเอกชนและภาครัฐหดตัว ในขณะที่การใช้จ่ายของครัวเรือนชะลอตัวเล็กน้อย จึงส่งผลให้ภาคการผลิตหดตัวทั้งภาคอุตสาหกรรม การขนส่ง การก่อสร้าง และภาคบริการ ปัจจัยลบที่ส่งผลกระทบต่อไตรมาสที่สี่ ประกอบด้วย

❑ ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจโลกหดตัวซึ่งทำให้การส่งออกสินค้าและบริการท่องเที่ยวของไทยหดตัวในไตรมาส 4

• วิฤตการณ์ทางการเงินของโลกได้ส่งผลกระทบต่อเนื่องไปยังภาคเศรษฐกิจจริงและทำให้การใช้จ่าย การลงทุน และการค้าระหว่างประเทศของหลายประเทศลดลง ในไตรมาสสี่เศรษฐกิจโลกโดยรวมจึงเข้าสู่ภาวะหดตัว เศรษฐกิจหลักที่หดตัว ได้แก่ เศรษฐกิจสหรัฐฯ (-0.2%) อังกฤษ (-1.0%) ญี่ปุ่น (-4.6%) กลุ่มยูโรโซน (-1.6%) สิงคโปร์ (-3.7%) เกาหลีใต้ (-3.4%) และไต้หวัน (-8.4%) เป็นต้น ในขณะที่เศรษฐกิจจีน อินเดีย และเวียดนามก็ขยายตัวในอัตราที่ชะลอตัวลงมากโดยมีการขยายตัวร้อยละ 6.8, 4.9 และ 5.6 ตามลำดับ

• เศรษฐกิจโลกหดตัวจึงส่งผลกระทบให้การส่งออกสินค้าและการท่องเที่ยวของประเทศไทยหดตัวลงมากในไตรมาสสุดท้ายของปี เช่นเดียวกับการหดตัวของการส่งออกของประเทศเศรษฐกิจสำคัญในเอเชีย โดยที่ปริมาณการส่งออกของไทยลดลงร้อยละ 8.9 และมูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 9.4 หรือคิดเป็นมูลค่าที่ลดลงประมาณ 100,000 ล้านบาท สำหรับปริมาณนักท่องเที่ยวต่างชาตินั้นมีจำนวนลดลงร้อยละ 19.4 หรือคิดเป็นจำนวนนักท่องเที่ยวที่ลดลงจำนวนประมาณ 700,000 คน และคิดเป็นรายได้จากการท่องเที่ยวที่หายไปประมาณ 25,000 ล้านบาท จากช่วงเดียวกันของปี 2550

❑ ปัจจัยภายในประเทศทั้งความไม่สงบและปัญหาด้านเมือง และการปิดสนามบินนานาชาติ 2 แห่งได้ส่งผลกระทบต่อความต้องการท่องเที่ยวและเป็นอุปสรรคต่อการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งได้ส่งผลให้ความเชื่อมั่นของประชาชนและภาคธุรกิจเอกชน

ลดลง ซึ่งได้มีผลกระทบต่อเนื่องต่อการใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชน ในไตรมาสที่สี่การใช้จ่ายครัวเรือนเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 2.2 ชะลอลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 2.7 ในขณะที่การลงทุนภาคเอกชนนั้นลดลงร้อยละ 1.3 และในเดือนธันวาคมซึ่งเป็นช่วงที่ได้รับผลกระทบรุนแรงที่สุดนั้นจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติลดลงประมาณ 4 แสนคนซึ่งเป็นผลกระทบจากทั้งปัญหาเศรษฐกิจโลกถดถอยและผลกระทบต่อเนื่องจากการปิดสนามบิน

- การเปลี่ยนแปลงรัฐบาลหลายครั้งทำให้การเบิกจ่ายงบประมาณภาครัฐมีความล่าช้าและต่ำกว่าเป้าหมายและการดำเนินโครงการลงทุนภาครัฐมีความล่าช้า ในช่วงเดือนตุลาคมถึงธันวาคม 2551 มีการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2552 จำนวน 363,711.7 ล้านบาท คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 19.82 ต่ำกว่าเป้าหมายร้อยละ 22.50 โดยเฉพาะการเบิกจ่ายงบลงทุนนั้นมีเพียง 28,241.7 ล้านบาทเทียบกับที่เบิกจ่ายได้ 54,751.5 ล้านบาทในช่วงเดียวกันของปี 2550 รวมทั้งการเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ต่ำกว่าเป้าหมายและลดลงกว่าในช่วงของปี 2550 รวมทั้งการเบิกจ่ายงบลงทุนของรัฐวิสาหกิจที่รวมบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) มีการเบิกจ่ายงบลงทุน 76,208.6 ล้านบาท ต่ำกว่าการเบิกจ่ายจำนวน 105,109.9 ล้านบาท ในช่วงเดียวกันของปี 2550 ดังนั้นในไตรมาสสุดท้ายของปี 2551 การลงทุนภาครัฐ ณ ราคาแท้จริงจึงลดลงถึงร้อยละ 10.2 ในขณะที่การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของรัฐบาลเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.4

- ผลจากการเปรียบเทียบกับฐานทางเศรษฐกิจที่มีการขยายตัวสูงร้อยละ 5.7 ในไตรมาสสี่ปี 2550 (high base effect) โดยที่ในปี 2550 นั้นเศรษฐกิจมีการขยายตัว (YOY growth) ร้อยละ 4.4, 4.4, 5.1 และ 5.7 ในช่วง 4 ไตรมาส ตามลำดับ

- การผลิตของประเทศจึงหดตัวในหลายสาขา ได้แก่ การผลิตสาขาอุตสาหกรรม สาขาก่อสร้าง สาขาการขนส่งและสื่อสาร และกลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร แต่อย่างไรก็ตามภาคการเงิน การค้าส่งและค้าปลีก สาขาไฟฟ้าประปา และการผลิตสาขาเกษตร นั้นยังมีการขยายตัว แต่เป็นการขยายตัวใน

อัตราที่ชะลอตัวตามภาวะการใช้จ่ายและการลงทุนในประเทศที่ชะลอตัวลงมาก

- ภาคอุตสาหกรรมหดตัวร้อยละ 6.8 หลังจากที่ยกสัญญาณการชะลอตัวมาตั้งแต่ไตรมาส 2 โดยที่เป็นการหดตัวของทั้งอุตสาหกรรมการผลิตที่ใช้ภายในประเทศและอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก ซึ่งในไตรมาส 4 นั้นการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมในกลุ่มที่เป็นการผลิตเพื่อการส่งออกเป็นสัดส่วนร้อยละ 60 ของปริมาณผลผลิตรวม และกลุ่มที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นสัดส่วนร้อยละ 30-60 ของปริมาณผลผลิตรวมนั้นลดลงมากถึงร้อยละ 11.5 และร้อยละ 9.9 ตามลำดับ แต่การผลิตในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่จำหน่ายภายในประเทศเป็นหลักนั้นลดลงเล็กน้อยร้อยละ 1.5 เนื่องจากในกลุ่มนี้ได้ปรับชะลอการผลิตลงอย่างต่อเนื่องแล้วในช่วงที่การใช้จ่ายในประเทศเข้าสู่ภาวะการชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง

- ภาคการก่อสร้างหดตัวร้อยละ 12.8 ในไตรมาส 4 หดตัวต่อเนื่องจากที่หดตัวลงแล้วร้อยละ 5.2 และ 4.5 ในไตรมาส 2 และ 3 ตามลำดับ เป็นผลจากการที่ความเชื่อมั่นผู้บริโภคลดลงและการขยายสินเชื่อมีความเข้มงวดมากขึ้น และในขณะเดียวกันก็ยังมีผลกระทบต่อเนื่องมาจากการที่ต้นทุนราคาวัสดุก่อสร้างเพิ่มขึ้นมาโดยตลอดในช่วง 2 ปีที่ผ่านมาตามราคาน้ำมันและต้นทุนวัสดุก่อสร้างที่เพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตามราคาน้ำมันที่ลดลงในไตรมาส 4 มีผลให้ราคาวัสดุก่อสร้างเริ่มชะลอตัวลง และโดยเฉพาะราคาเหล็กนั้นราคาเฉลี่ยลดลงร้อยละ 3.1

- การลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติส่งผลให้ภาคโรงแรมและภัตตาคารหดตัวมากถึงร้อยละ 8.3 ตามลำดับ และเมื่อประกอบกับการลดลงของการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศตามภาวะการส่งออกและการนำเข้า จึงมีผลทำให้สาขาคมนาคมขนส่งและการสื่อสารหดตัวลงมากถึงร้อยละ 10.6 หลังจากที่ได้ชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ต้นปี

(2) เสถียรภาพเศรษฐกิจยังอยู่ในเกณฑ์ดีแต่ต้องเฝ้าระวัง เรื่องปัญหาการว่างงาน

(2.1) เสถียรภาพในประเทศยังอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ ต้องติดตามปัญหาการว่างงานอย่างใกล้ชิด

- อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยในไตรมาสสี่เท่ากับร้อยละ 2.1 ลดลง
มากจากอัตราเงินเฟ้อร้อยละ 5.0 7.5 และ 7.2 ใน 3
ไตรมาสแรก สำหรับทั้งปี 2551 อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย
เท่ากับร้อยละ 5.5 และอัตราเงินเฟ้อได้ลดลงเป็นร้อยละ
-0.4 ในเดือนมกราคม หลังจากที่ได้ลดลงเป็นร้อยละ 0.4
ในเดือนธันวาคม

แต่มีข้อสังเกตว่าราคาสินค้าหมวดอาหารและเครื่องดื่ม¹
ยังเพิ่มขึ้นมากในทุกรายการอาหาร โดยที่ในไตรมาส 4
นั้นดัชนีราคาหมวดอาหารและเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ
14.4 และเฉลี่ยทั้งปีเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.6 จึงส่งผลกระทบต่อ
การใช้จ่ายในหมวดอาหารซึ่งเป็นสินค้าจำเป็นสำหรับ
ประชาชน จะเห็นว่าในปี 2551 นั้นปริมาณการใช้จ่ายใช้
สอยครัวเรือนในหมวดนี้เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 1.4 แต่
รายจ่ายในหมวดนี้เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 20.4 ซึ่งเป็น
รายจ่ายที่สูงขึ้นอันเนื่องมาจากราคาที่สูงขึ้นเป็นหลัก
ล่าสุดในเดือนมกราคม 2552 ราคาอาหารและเครื่องดื่ม
ชะลอตัวลงโดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.7 จากการที่ราคาผัก
และผลไม้ และราคานมและผลิตภัณฑ์นมเริ่มชะลอลง แต่
อย่างไรก็ตามยังมีความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องดูแลเรื่อง
ราคาอาหารซึ่งเป็นสินค้าจำเป็นให้มีการปรับราคาขึ้น
และลงอย่างเป็นธรรมต่อผู้บริโภค

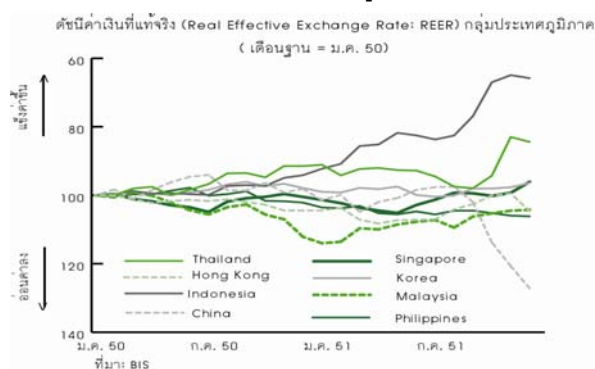

¹ หมวดอาหารและเครื่องดื่มมีน้ำหนักใน consumption basket
เท่ากับร้อยละ 33.01

- อัตราการว่างงานโดยเฉลี่ยนั้นยังอยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ
1.3 และเฉลี่ยทั้งปีเท่ากับร้อยละ 1.4 แต่อย่างไรก็
ตามมีสัญญาณว่าอัตราการว่างงานจะเพิ่มขึ้น
เนื่องจากการผลิตและการลงทุนที่หดตัว

(2.2) เสถียรภาพด้านต่างประเทศยังอยู่ในเกณฑ์ดี

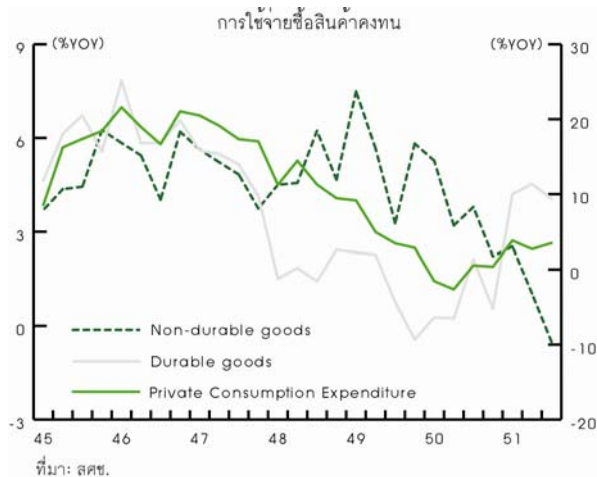
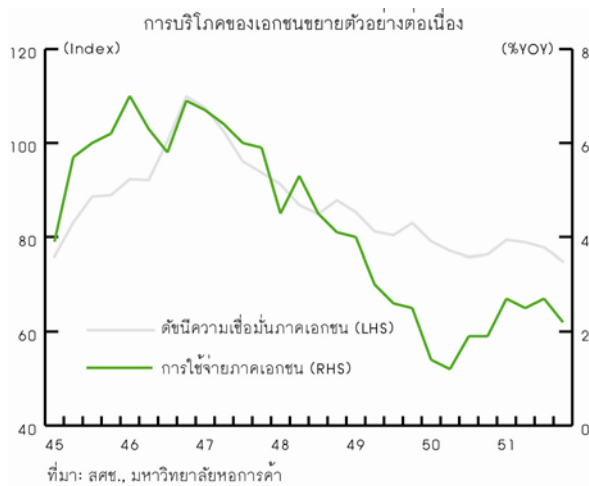
- เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ² ณ สิ้นเดือนธันวาคม
เท่ากับ 110.247 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (และมี Net
forward Position อีก 6.920 พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ซึ่ง
คิดเป็นประมาณ 4.0 – 4.4 เท่าของหนี้ต่างประเทศ
ระยะสั้น และเท่ากับการนำเข้าประมาณ 7.6 เดือน
- ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล 1,971.5 ล้านดอลลาร์ สรอ.
(หรือเท่ากับ 68,338 ล้านบาท) ซึ่งเป็นการขาดดุล
ต่อเนื่องจากที่ขาดดุล 1,346 ล้านดอลลาร์ สรอ. ใน
ไตรมาส 3 อย่างไรก็ตามการเกินดุลในช่วงครึ่งแรกของ
ปีช่วยให้ทั้งปี 2551 ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลเพียง
178 ล้านดอลลาร์ สรอ. (หรือเท่ากับ 10,393 ล้านบาท)
ซึ่งประกอบด้วยดุลการค้าที่เกินดุล 217 ล้านดอลลาร์
สรอ. และดุลบริการที่ขาดดุล 416 ล้านดอลลาร์ สรอ.
- อัตราแลกเปลี่ยนในไตรมาสที่สี่³ เฉลี่ยเท่ากับ 34.8
บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับเฉลี่ย
32.38 32.28 และ 33.84 บาทต่อดอลลาร์ สรอ.
ในช่วงไตรมาสแรก – ไตรมาสที่สาม โดยในไตรมาสที่
สี่นั้นค่าเงินบาทเคลื่อนไหวอยู่ในช่วง 33.70 – 35.68
บาทต่อดอลลาร์ สรอ. และเป็นความเคลื่อนไหวใน
ทิศทางที่สอดคล้องกับค่าเงินในภูมิภาค

² ณ วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2552 เงินทุนสำรองระหว่างประเทศเท่ากับ
112.284 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (และมี Net Forward Position อีก
5.528 พันล้านดอลลาร์ สรอ.)

³ อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยในเดือนมกราคม 2552 เท่ากับ 34.87 บาท/
ดอลลาร์ สรอ. และล่าสุด ณ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2552 เฉลี่ยเท่ากับ
35.41 ดอลลาร์ สรอ.

ภาวะเศรษฐกิจในไตรมาสที่สี่ปี 2551 และทั้งปี ในด้านต่าง ๆ เป็นดังนี้

การใช้จ่ายภาคเอกชน

(%YOY)	2549	2550	2551	สัดส่วน (%)
การใช้จ่ายภาคเอกชน	3.02	1.60	2.51	100
สินค้าคงทน	-2.46	-4.24	9.63	11.4
สินค้ากึ่งคงทน	2.65	1.27	1.67	13.5
สินค้าไม่คงทน	5.57	3.63	0.89	48.5
- อาหาร	3.47	3.66	1.35	20.3
- มิใช่อาหาร	7.12	3.61	0.56	28.2
บริการ	1.19	0.57	3.10	26.6

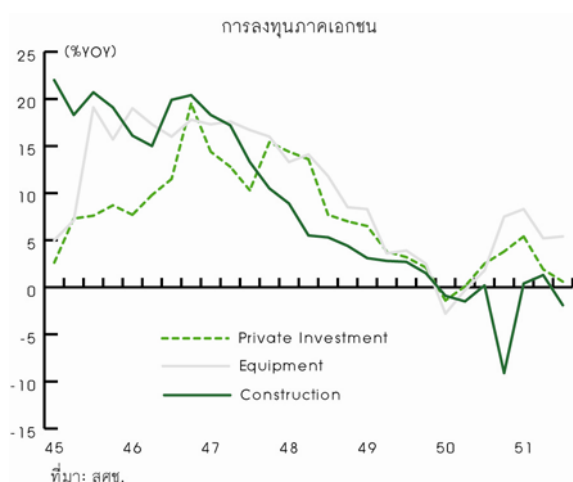
ที่มา สศช.

□ การใช้จ่ายครัวเรือน: เพิ่มขึ้นเล็กน้อยร้อยละ 2.2 ชะลอลงเล็กน้อยจากเฉลี่ยร้อยละ 2.6 ในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปี โดยปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวของ การใช้จ่ายครัวเรือนในไตรมาสนี้ได้แก่ การจ้างงานยังเพิ่มขึ้น รายได้เกษตรกรที่ยังเพิ่มขึ้นร้อยละ 17.1 และเงินเฟ้อที่ปรับตัวลงมาอยู่ในระดับที่ต่ำทำให้กำลังซื้อของประชาชนปรับตัวดีขึ้น รวมทั้งผลของมาตรการ “6 มาตรการ 6 เดือน” ที่ช่วยบรรเทาค่าครองชีพของประชาชน อย่างไรก็ตาม ผู้บริโภคมีความกังวลมากขึ้นเกี่ยวกับแนวโน้มเศรษฐกิจของประเทศที่ได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจโลกซึ่งจะส่งผลกระทบต่อรายได้และโอกาสการมีงานทำในอนาคต ประกอบกับการชุมนุมทางการเมืองมีความรุนแรงมากขึ้น และการปิดสนามบินสุวรรณภูมิและสนามบินดอนเมืองในระหว่างวันที่ 25 พฤศจิกายน - 3 ธันวาคม 2551 ส่งผลทางจิตวิทยาทำให้ผู้บริโภคมีการชะลอการใช้จ่ายใช้สอยสินค้าที่ไม่จำเป็นออกไป

เครื่องชี้สำคัญของการใช้จ่ายครัวเรือนส่วนใหญ่ยังมีการขยายตัวแต่ในอัตราที่ชะลอตัวลง ได้แก่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาครั้งที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 การนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 ส่วนปริมาณการจำหน่ายรถยนต์ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญอีกตัวหนึ่งของการใช้จ่ายของประชาชนในภูมิภาคเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.8 ปริมาณการจำหน่ายรถยนต์นั่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 47.9 ซึ่งเป็นผลมาจากฐานการคำนวณที่ต่ำเนื่องจากในไตรมาสสุดท้ายของปี 2550 ผู้บริโภคได้ชะลอการซื้อไว้ก่อนเพื่อรอซื้อรถยนต์พลังงานทางเลือก (E20) ที่ได้มีการปรับลดภาษีในเดือนมกราคมปี 2551

รายการใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในไตรมาสนี้ เป็นการเพิ่มขึ้นในกลุ่มสินค้าคงทนร้อยละ 7.7 จากการใช้จ่ายซื้อสินค้าประเภทรถยนต์นั่งส่วนบุคคล และเครื่องปรับอากาศเพิ่มขึ้น การใช้จ่ายซื้อสินค้าบริการ และสินค้าอาหารเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.5 และ 2.0 ตามลำดับ สำหรับการใช้จ่ายซื้อสินค้ากึ่งคงทนลดลงร้อยละ 3.1

รวมทั้งปี 2551 การใช้จ่ายภาคเอกชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 แต่เป็นการเพิ่มขึ้นของการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าคงทน

เป็นหลัก โดยการใช้จ่ายซื้อสินค้าคงทน สินค้ากึ่งคงทน กลุ่มสินค้าไม่คงทน และกลุ่มบริการเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.6 1.7 0.9 และ 3.1 ตามลำดับ สำหรับสินค้ากลุ่มไม่คงทนนั้นการจับจ่ายใช้สอยเพื่อซื้ออาหารเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 1.4 ชะลอลงจากที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.7 ในปี 2550 ซึ่งสะท้อนว่าประชาชนกลุ่มผู้มีรายได้น้อยได้รับผลกระทบจากราคาอาหารที่เพิ่มสูงขึ้นมาก ในขณะที่การใช้จ่ายสินค้าคงทนนั้นเพิ่มขึ้นในอัตราที่เร่งตัวขึ้นมาก จากการซื้อรถยนต์ส่วนบุคคลและเครื่องใช้ไฟฟ้าโดยเฉพาะในช่วงครึ่งแรกของปี

□ การลงทุนภาคเอกชน: หดตัวลงทั้งการลงทุนในการก่อสร้างและเครื่องมือเครื่องจักร การลงทุนภาคเอกชนในไตรมาสสี่หดตัวร้อยละ 1.3 ต่อเนื่องจากที่ชะลอลงมาอย่างต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 6.5 4.3 และ 3.5 ตามลำดับ ในสามไตรมาสแรก ในช่วงปลายปี 2551 แม้ว่าแรงกดดันด้านต้นทุนการผลิตจะผ่อนคลายลงมากจากราคาน้ำมันที่ปรับตัวลงต่อเนื่องตั้งแต่เดือนสิงหาคมเป็นต้นมา แต่ภาวะเศรษฐกิจโลกที่ซบเซาลงตามลำดับ ได้ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการ นอกจากนี้ยังมีผลกระทบจากการชุมนุมทางการเมืองที่มีความรุนแรงมากขึ้น ทำให้ความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจต่อสถานการณ์ในปัจจุบันและแนวโน้มใน 3 เดือนข้างหน้าลดลงจากระดับ 41.1 และ 47.5 ตามลำดับ ในไตรมาสที่สาม มาอยู่ที่ระดับ 36.5 และ 40.2 ตามลำดับ ในไตรมาสสุดท้ายของปี

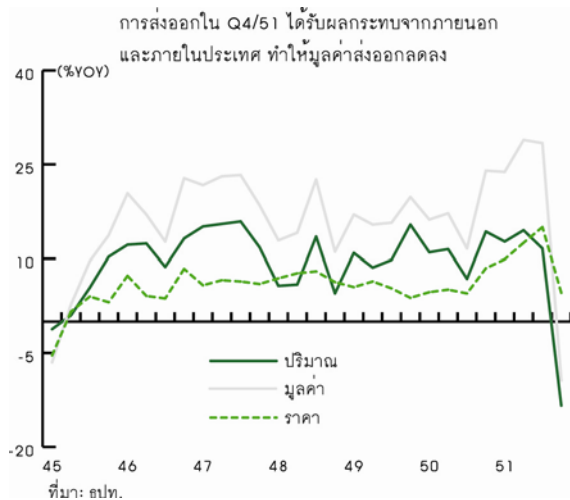
ในองค์ประกอบของการลงทุนนั้น การลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์ลดลงร้อยละ 1.4 โดยที่การจำหน่ายเครื่องจักรภายในประเทศ (ณ ราคาปี 2543) ในช่วงเดือนตุลาคม – พฤศจิกายน ลดลงร้อยละ 7.8 และปริมาณการซื้อรถยนต์เพื่อการพาณิชย์ลดลงร้อยละ 32.7 อันเนื่องมาจากการเลื่อนการลงทุนของผู้ประกอบการออกไปในภาวะเศรษฐกิจหดตัวลง สำหรับการนำเข้าสินค้าทุน (ณ ราคาปี 2543) เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 4.3

สำหรับการลงทุนก่อสร้างนั้นหดตัวลงร้อยละ 0.7 ในไตรมาสที่สี่ ตามการก่อสร้างอาคารพาณิชย์ และที่อยู่อาศัย ซึ่งเป็นสัดส่วนหลักของการลงทุนด้านการก่อสร้างหดตัวร้อยละ 2.8 และ 1.2 ตามลำดับ ในขณะที่การลงทุนในการก่อสร้างอุตสาหกรรม และการก่อสร้างประเภทอื่น ๆ กลับมาขยายตัวร้อยละ 2.1 และ 1.5 ตามลำดับหลังจากที่หดตัวติดต่อกันในสองไตรมาสก่อนหน้า

รวมทั้งปี 2551 การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 โดยเป็นการลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.2 และการลงทุนในการก่อสร้างลดลงร้อยละ 0.2

□ การส่งออก: ปริมาณและมูลค่าการส่งออกลดลง เนื่องจากได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจโลก ถดถอย และการชุมนุมปิดสนามบินแห่งชาติทั้ง 2 แห่งในไตรมาสที่สี่ของปี 2551 มูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 9.4 โดยที่ปริมาณลดลงร้อยละ 13.4 แต่ราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.6 การส่งออกที่ลดลงเป็นผลจากการถดถอยของเศรษฐกิจโลก และการชุมนุมปิดสนามบินสุวรรณภูมิและสนามบินดอนเมือง ในระหว่างวันที่ 25 พฤศจิกายน – 3 ธันวาคม 2551 ทำให้ไม่สามารถส่งสินค้าทางอากาศในช่วงดังกล่าวได้ ส่งผลให้ปริมาณการส่งออกในไตรมาสที่สี่ ลดลง เมื่อคิดในรูปเงินบาทมูลค่าส่งออกลดลงร้อยละ 7.1

● มูลค่าและปริมาณการส่งออกสินค้าเกษตรลดลง ในไตรมาสที่สี่ ปริมาณการส่งออกสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ 21.4 และราคาชะลอตัวลงมาก โดยเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 1.4 เปรียบเทียบกับที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 45.3 ในช่วง 3 ไตรมาสแรกของปี จึงมีผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ 19.6 ในไตรมาสที่สี่ทั้งนี้ ปริมาณการส่งออกสินค้าสำคัญที่ลดลงได้แก่ ข้าว เนื่องจากตลาดต่างประเทศส่วนใหญ่ชะลอการสั่งซื้อหรือหันไปสั่งซื้อข้าวหนึ่ง/ข้าวขาวคุณภาพต่ำจากเวียดนาม ปากีสถาน และอินเดียแทน เนื่องจากประเทศคู่แข่งเหล่านี้ได้เสนอราคาขายต่ำกว่าราคาข้าวไทย ซึ่งราคาข้าวของไทยนั้นสูงกว่าราคาตลาดโลก มันสำปะหลัง เนื่องจากผลผลิตภายในประเทศลดลงและอุปสงค์ในตลาดต่างประเทศลดลง ยางพารา เป็นผลจากความต้องการยางพาราจากจีนซึ่งเป็นตลาดส่งออกรายใหญ่ชะลอตัวลง และความต้องการยางพาราเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมการผลิตยางรถยนต์ลดลง เนื่องจากได้รับผลกระทบจากปริมาณการจำหน่ายรถยนต์ที่ลดลง

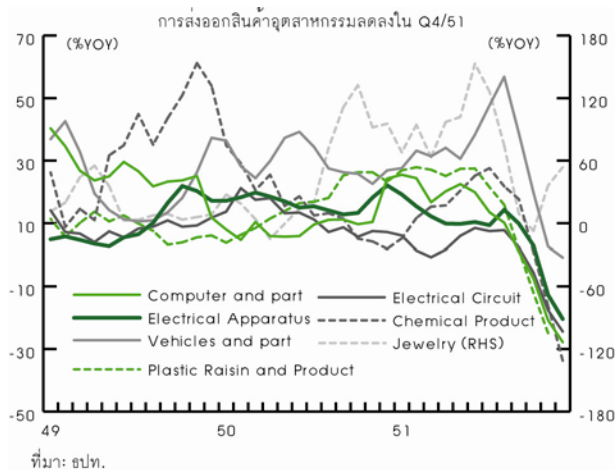
การส่งออกสินค้าเกษตรสำคัญ

(%YOY)		2550	2551				
		ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4
ข้าว	มูลค่า	34.2	121.8	108.1	155.8	134.2	-18.0
	ราคา	9.4	5.5	13.6	91.0	88.4	59.6
	ปริมาณ	22.7	110.2	82.7	35.1	23.4	-48.6
ยางพารา	มูลค่า	4.5	51.1	33.6	30.5	47.1	-21.3
	ราคา	7.8	40.4	33.8	26.9	43.8	-3.1
	ปริมาณ	-3.0	7.7	0.0	2.9	2.4	-20.9
มันสำปะหลัง	มูลค่า	23.1	-2.2	13.5	20.0	23.3	-35.2
	ราคา	18.6	61.1	58.9	61.9	39.3	13.1
	ปริมาณ	3.8	-39.3	-29.3	-25.5	-11.8	-40.6
ข้าวโพด	มูลค่า	48.6	110.3	229.6	-6.6	201.4	27.4
	ราคา	-7.0	64.3	15.0	186.1	27.2	-1.9
	ปริมาณ	22.7	79.1	181.1	-43.5	136.6	22.1

ที่มา กระทรวงพาณิชย์

(%YOY)	ปี 2551(%YOY)					สัดส่วน การ ส่งออก ปี'51	สัดส่วนการส่งออก ต่อการส่งออกรวม ของรายการนั้น ๆ	
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4		ตลาด หลัก*	อื่นๆ
เครื่องอิเล็กทรอนิกส์	0.7	10.0	12.6	6.2	-21.8	17.5	75.2	24.7
เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และ ส่วนประกอบ	6.1	18.8	20.8	9.2	-18.0	10.3	78	22.0
แผงวงจรไฟฟ้า	-14.0	-6.2	-4.1	-4.9	-39.2	4.1	68.2	31.8
เครื่องใช้ไฟฟ้า	6.1	14.2	14.3	16.1	-17.3	10.1	65.3	34.7
เครื่องรับวิทยุโทรทัศน์	2.6	1.5	5.3	22.9	-18.4	1.8	57.6	42.4
เสื้อผ้าสำเร็จรูป	1.2	1.5	1.3	3.9	-2.0	1.7	84.1	15.9
เฟอร์นิเจอร์ และ ชิ้นส่วน	-3.8	-1.7	3.4	-2.0	-14.1	0.7	75.2	24.9
อาหารกระป๋องและ แปรรูป	23.4	20.5	34.1	28.4	13.2	2.2	60.2	39.7
กุ้ง	4.9	-7.2	1.1	12.3	8.5	0.7	81.2	18.8
ไก่	62.5	66.3	69.2	70.4	48.9	0.9	97.1	2.1

ที่มา กระทรวงพาณิชย์

● **สินค้าอุตสาหกรรม:** ปริมาณและมูลค่าการส่งออกลดลง โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีสูง มูลค่าส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 7.8 จากปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 12.0 แต่ราคายังเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.8 โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง (คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 68 ของมูลค่าส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมรวม และร้อยละ 61 ของมูลค่าส่งออกรวม) ลดลงร้อยละ 13.8 ในขณะที่มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานสูง และสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรภายในประเทศ เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.4 และ 11.4 ตามลำดับ

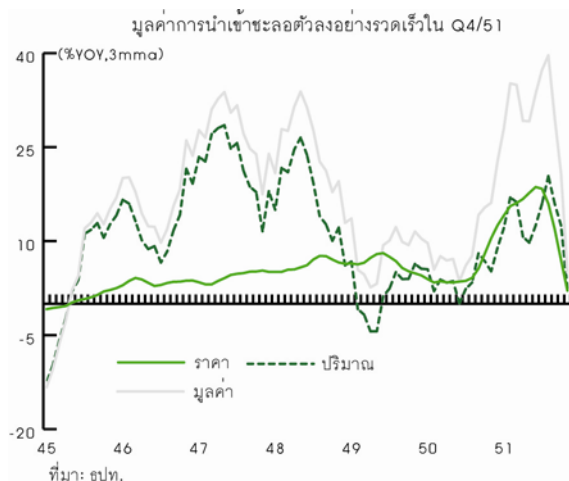
● **สินค้าอุตสาหกรรมที่กระจุกตัวในตลาดหลักได้รับผลกระทบมากกว่าสินค้าประเภทอาหาร** ทั้งนี้แม้โครงสร้างตลาดส่งออกสินค้าของไทยมีการกระจายไปสู่ตลาดอื่นมากขึ้น แต่การส่งออกประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ สิ่งทอ เฟอร์นิเจอร์ ยังคงกระจุกตัวอยู่ในตลาดหลัก สินค้ากลุ่มนี้จึงได้รับผลกระทบรุนแรงจากภาวะเศรษฐกิจของตลาดหลักที่หดตัวลง ส่วนสินค้าประเภทอาหาร อาทิ อาหารกระป๋องและแปรรูป กุ้ง และไก่ แม้จะกระจุกตัวอยู่ในตลาดหลักเช่นกัน แต่ไม่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจหดตัวมากนัก เนื่องจากเป็นสินค้าจำเป็นในชีวิตประจำวัน อย่างไรก็ตามต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัยด้านอาหารที่มีความเข้มงวดมากขึ้น โดยเฉพาะการส่งออกไปยังสหภาพยุโรป

● **สินค้าส่งออกสำคัญที่มีมูลค่าลดลงได้แก่** เครื่องใช้ไฟฟ้า คอมพิวเตอร์และชิ้นส่วน เครื่องจักรกล และเครื่องจักรเบ็ดเตล็ด เครื่องตัดต่อวงจรไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์พลาสติกและเรซิน เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ชิ้นส่วนรถยนต์ ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และเฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น สำหรับสินค้าส่งออกที่ยังมีมูลค่าเพิ่มขึ้นได้แก่ ผลิตภัณฑ์ยาง รถยนต์ กระดาษของเล่นและเกมส์ และไข่มุก อัญมณีและเครื่องประดับเพชรพลอย เป็นต้น สำหรับการส่งออกไข่มุก อัญมณี และเครื่องประดับเพชรพลอยที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 22 เป็นผลจากการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 770 เมื่อหักมูลค่าการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปออก

ตลาดส่งออกสำคัญ

2550	2551						
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	สัดส่วน
(%YOY)							
ตลาดหลัก	11.8	14.2	18.2	26.5	26.2	-10.8	57.2
สหรัฐอเมริกา	12.6	11.4	8.2	9.7	15.7	-10.2	11.4
ญี่ปุ่น	11.8	11.3	7.7	21.0	25.0	-4.7	11.3
EU (15)	12.8	12.0	16.1	13.0	15.7	-7.5	12.0
อาเซียน (9)	21.4	22.6	32.8	48.4	39.4	-15.9	22.6
อื่นๆ	25.9	20.8	30.8	31.0	31.3	-5.3	42.8
ฮ่องกง	5.6	5.6	49.9	37.6	12.5	-16.7	5.6
ไต้หวัน	2.2	1.5	-26.0	-12.3	-3.3	-29.9	1.5
เกาหลีใต้	1.9	2.1	17.2	15.4	63.6	1.1	2.1
ตะวันออกกลาง	4.9	5.3	26.4	33.2	48.1	5.4	5.3
อินเดีย	1.8	1.9	24.5	32.4	25.5	28.7	1.9
จีน	9.7	9.1	34.7	22.1	14.7	-24.2	9.1

ที่มา ธพท.

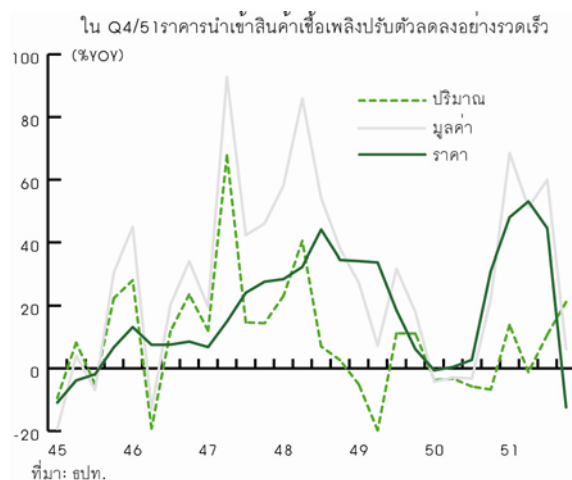
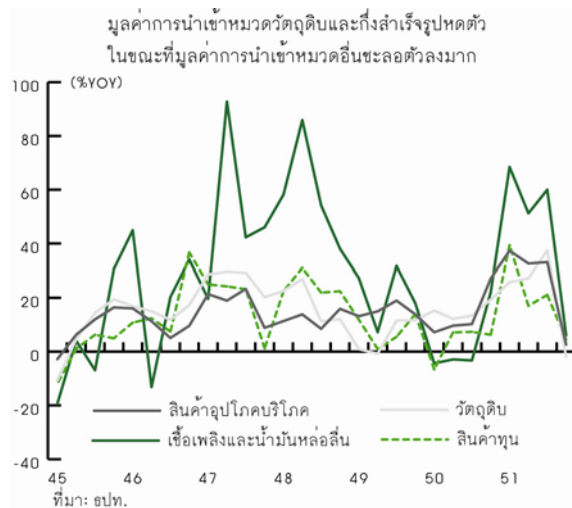
แล้ว จะทำให้มูลค่าส่งออกในกลุ่มนี้ลดลงประมาณร้อยละ 30.6 ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากการที่เศรษฐกิจสหรัฐ ซึ่ง เป็นตลาดสำคัญของการส่งออกอัญมณีของไทยหดตัวลง

- **ตลาดส่งออก:** มูลค่าการส่งออกลดลงทั้งตลาด ส่งออกหลักและตลาดอื่น ๆ มูลค่าการส่งออกไปยัง ตลาดหลักลดลงในทุกตลาด ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น และ ตลาดสหรัฐ ลดลงร้อยละ 4.7 และ 10.2 ตามลำดับ สำหรับตลาดอาเซียนลดลงร้อยละ 15.9 และตลาด สหภาพยุโรป (27) ลดลงร้อยละ 7.4 สำหรับการส่งออก ไปตลาดอื่น ๆ ก็มีมูลค่าลดลงเช่นกัน อาทิ จีน (-24.2%) ฮ่องกง (-16.7%) ไต้หวัน (-29.9%) เป็นต้น โดยมีตลาด อินเดีย และตลาดตะวันออกกลาง ที่มีมูลค่าที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 28.7 และ 5.4 ตามลำดับ

รวมทั้งปี 2551 มูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.8 ราคาและปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้น ร้อยละ 10.5 และ 5.5 ตามลำดับ เมื่อคิดเป็นเงินบาท มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.8 และราคาเพิ่มขึ้น ร้อยละ 6.6 ทั้งนี้มูลค่าส่งออกสินค้าเกษตรและสินค้า อุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 35.0 และ 16.5 ตามลำดับ

- **การนำเข้า:** ปริมาณการนำเข้าชะลอตัวลงมากตาม การส่งออกและอุปสงค์ภายในประเทศที่ชะลอตัว และ ราคาปรับตัวลงเร็วตามราคาน้ำมันที่ลดลง ในไตรมาสที่ สี่ของปี 2551 มูลค่าการนำเข้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.3 ชะลอตัวลงมากจากที่ขยายตัวร้อยละ 35.0 28.7 และ 39.1 ในไตรมาสแรก – ไตรมาสที่สาม ตามลำดับ ปริมาณนำเข้าสินค้ารวมขยายตัวร้อยละ 3.2 และราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1 และเมื่อคิดในรูปเงิน บาทมูลค่าและราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.1 และ 4.7 ตามลำดับ ทั้งนี้มูลค่าการนำเข้าชะลอตัวลงเกือบทุกหมวด สินค้า โดยเฉพาะสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูปนั้นมูลค่า การนำเข้าหดตัวลงตามภาวะการส่งออกที่ลดลงและความ ต้องการภายในประเทศที่ชะลอตัว

- **สินค้าทุน:** ชะลอตัวทั้งมูลค่าและปริมาณการนำเข้า ในไตรมาสที่ 4 มูลค่านำเข้าสินค้าทุนขยายตัวเพียงร้อยละ 4.5 เนื่องจากการลงทุนในประเทศเริ่มลดลง โดย สินค้าที่มูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น ได้แก่ เครื่องจักรใช้ใน

อุตสาหกรรมและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์โลหะ สินค้าทุนอื่น ๆ เป็นต้น สำหรับสินค้าที่มีมูลค่านำเข้าลดลง ได้แก่ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ทั้งนี้ปริมาณการนำเข้าสินค้าทุนในไตรมาสที่ 4 ขยายตัวเพียงร้อยละ 1.7 และราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7

- **สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป:** มูลค่าและปริมาณการนำเข้าหดตัว ในไตรมาสที่สี่มูลค่าการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูปลดลงร้อยละ 1.9 ตามภาวะการส่งออกและความต้องการภายในประเทศที่ลดลง สำหรับสินค้านำเข้าที่ลดลง ได้แก่ อุปกรณ์ส่วนประกอบเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เคมีภัณฑ์ สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ ปุ๋ยและยากำจัดศัตรูพืช และสัตว์ อย่างไรก็ตาม การนำเข้าเหล็กและทองค้ายังขยายตัวอยู่ในระดับสูง เนื่องจากมีความต้องการซื้อทองคำเพื่อการเก็งกำไรเป็นจำนวนมากในภาวะที่ช่องทางการลงทุนอื่น (เช่น น้ำมันและเงินดอลลาร์ สรอ.) มีผลตอบแทนต่ำและความเสี่ยงสูง ส่งผลให้การนำเข้าทองคำในเดือนพฤศจิกายน 2551 สูงสุดเป็นประวัติการณ์ ประกอบกับราคาเหล็กที่ปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่อง ทำให้ผู้นำเข้าคาดการณ์ว่าราคาจะสูงขึ้นอีก จึงนำเข้าเหล็กเพื่อสะสมสต็อก ทั้งนี้โดยรวมในไตรมาสสี่ปริมาณการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูปลดลงร้อยละ 8.0 แต่ราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.6

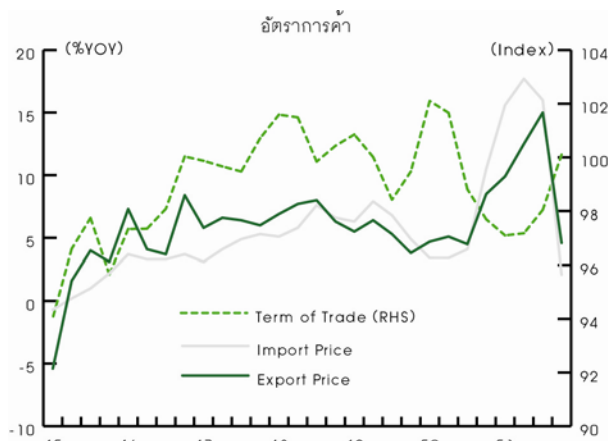
- **สินค้าเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น:** มูลค่าการนำเข้าชะลอตัวลงตามราคานำเข้าที่ลดลงมาก มูลค่านำเข้าสินค้าเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.1 โดยปริมาณนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.2 แต่ราคานำเข้าลดลงถึงร้อยละ 12.5 ตามราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่ลดลงมากเป็นสำคัญ โดยมูลค่าการนำเข้าน้ำมันดิบเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5 จากการที่ปริมาณการนำเข้ายังเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.6 ในขณะที่ราคาลดลงร้อยละ 9.5 สำหรับมูลค่าการนำเข้าน้ำมันสำเร็จรูปนั้นในไตรมาสที่สี่ลดลงร้อยละ 56.5

- **สินค้าอุปโภคบริโภค:** มูลค่าและปริมาณการนำเข้าชะลอตัว มูลค่านำเข้าขยายตัวร้อยละ 6.2 ชะลอตัวลงมากจากที่ขยายตัวร้อยละ 33.1 ในไตรมาสที่สาม เป็นผลมาจากการชะลอตัวของการใช้จ่ายครัวเรือนที่ชะลอ

ตัวลง สินค้าที่มีมูลค่านำเข้าชะลอตัวลง ได้แก่ เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม เครื่องประดับอัญมณี เสื้อผ้า รองเท้า และผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ สินค้าที่มีมูลค่าการนำเข้าลดลง ได้แก่ เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน นาฬิกาและส่วนประกอบ นมและผลิตภัณฑ์นม โดยรวมปริมาณนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคขยายตัวร้อยละ 1.6 และราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0

รวมทั้งปี 2551 มูลค่านำเข้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.4 ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.2 และราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.6 เมื่อคิดในรูปเงินบาทมูลค่านำเข้าขยายตัวร้อยละ 22.1 และราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.8

□ **อัตรการการค้า (Term of Trade) ปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง** ในไตรมาสที่สี่ ปี 2551 ราคาส่งออกเฉลี่ยในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.6 ชะลอตัวลงช้ากว่าราคานำเข้าที่เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 2.1 ทำให้อัตรการการค้าในไตรมาสที่สี่ปรับตัวดีขึ้น โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 เทียบกับไตรมาสที่สามที่ลดลงร้อยละ 0.8 ซึ่งมีผลดีต่อรายได้จากการส่งออกโดยสุทธิ

ที่มา: ธปท.

□ **ดุลการค้าขาดดุล** ในไตรมาสที่สี่ ดุลการค้าขาดดุล 1,365 ล้านดอลลาร์ สรอ. (หรือเท่ากับ 47,201 ล้านบาท) ขาดดุลเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่สามที่ขาดดุล 180 ล้านดอลลาร์ สรอ. อย่างไรก็ตามรวมทั้งปี 2551 ดุลการค้าเกินดุล 237 ล้านดอลลาร์ สรอ. หรือเท่ากับ 6,027 ล้านบาท

□ **ด้านการผลิต**

- **สาขาเกษตรกรรม** ขยายตัวร้อยละ 1.8 ชะลอตัวลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 9.9 และ 8.6 ในไตรมาสสามและสองที่ผ่านมา เป็นผลมาจากการที่ผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ เช่น ข้าว ปาล์ม หดตัวร้อยละ 0.2 และ 0.7 ตามลำดับ

ส่วนผลผลิตมันสำปะหลัง และยางพารา เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 และ 4.7 ตามลำดับ ปัจจัยหลักที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการผลิตเป็นปัจจัยทางด้านภัยธรรมชาติ เช่น สภาพอากาศที่หนาวกว่าปีที่ผ่านมาในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้สินค้าเกษตรบางส่วนเสียหาย โดยเฉพาะผลผลิตข้าวที่ออกรวงเกิดปัญหาข้าวผสมไม่ติดเมล็ดทำให้ข้าวลีบ ทำให้ผลผลิตข้าวในไตรมาสนี้ลดลง และการเกิดอุทกภัยในภาคใต้ รวมถึงมีการโค่นต้นยางรุ่นเก่าเพื่อปลูกใหม่ ทำให้ปริมาณผลผลิตยางพาราชะลอตัวลง นอกจากนี้ในบางส่วนยังเป็นผลกระทบมาจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่เริ่มชะลอตัวมาตั้งแต่ไตรมาสที่สองของปีที่ทำให้อุปสงค์สินค้าเกษตรโดยเฉพาะในกลุ่มยางพาราและมันสำปะหลังชะลอลง และในขณะเดียวกันราคาสินค้าเกษตรตลาดโลกในไตรมาสนี้ก็ชะลอลง จึงทำให้ราคาสินค้าเกษตรในประเทศชะลอตัวตาม

อย่างไรก็ตามรัฐบาลได้ดำเนินนโยบายรับจำนำสินค้าเกษตรบางชนิด เช่น ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง ยางพารา และปาล์มน้ำมัน เพื่อเป็นการช่วยพยุงราคาสินค้าเกษตรไม่ให้ลดต่ำมาก นอกจากนี้ราคาน้ำมันที่ลดลงได้ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตของเกษตรกรลดลงและช่วยพยุงสถานการณ์ไว้อีกด้านหนึ่ง

ในไตรมาสที่สี่รายได้เกษตรกรชะลอลงจากการที่ทั้งราคาและปริมาณผลผลิตสินค้าเกษตรชะลอลง โดยรายได้ของเกษตรกรในไตรมาสนี้เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.1 ชะลอตัวจากไตรมาสที่ผ่านมา อย่างไรก็ตามเมื่อรวมทั้งปี 2551 รายได้เกษตรกรยังเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 34.0 และมูลค่าเพิ่มสาขาเกษตรกรรมทั้งปี 2551 ขยายตัวร้อยละ 5.1 ปรับตัวดีขึ้นจากปีที่ผ่านมาที่ขยายตัวร้อยละ 1.8

- **สาขาอุตสาหกรรม** หดตัวร้อยละ 6.8 จากที่ขยายตัวร้อยละ 6.1 และ 7.7 ในไตรมาสสามและสองตามลำดับ โดยที่การผลิตของอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกหดตัวร้อยละ 11.5 ซึ่งเป็นผลของวิกฤตเศรษฐกิจโลกทำให้ประเทศคู่ค้าลดคำสั่งซื้อสินค้าจากไทย โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ แผงวงจรรวม โทรศัพท์มือถือ เครื่องเรือนไม้ และผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง มูลค่าการส่งออกหดตัวร้อยละ 49.1, 58.0, 57.5, 51.4 และ 43.4 ตามลำดับ ส่วนอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อใช้ภายในประเทศหดตัวร้อยละ 1.2 เป็นผลมาจากการ

ชะลอตัวของการใช้จ่ายและการลงทุนในประเทศ และความล่าช้าของการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ ทำให้อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เหล็กเส้น เหล็กโครงสร้าง ปิโตรเคมี การผลิตเส้นใย ประดิษฐ์ ผลิตภัณฑ์จากกระดาษ และซีเมนต์ ลดลง มีเพียงกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร เครื่องดื่ม และกลุ่มรถยนต์หนึ่ง ที่ยังขยายตัว สำหรับการใช้จ่ายในการผลิตของภาคอุตสาหกรรมในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 61.8 เทียบกับร้อยละ 69.6 และ 71.1 ในไตรมาสสามและสองตามลำดับ ซึ่งสะท้อนว่ามีกำลังการผลิตเหลือในระบบมากขึ้น และจะเป็นอุปสรรคต่อการขยายการลงทุนในระยะต่อไป สำหรับในปี 2551 มูลค่าเพิ่มในสาขาอุตสาหกรรมขยายตัวร้อยละ 3.9 ชะลอตัวจากปี 2551 ที่ขยายตัวร้อยละ 6.2

- **สาขาก่อสร้าง** หดตัวร้อยละ 12.8 เป็นการหดตัว 3 ไตรมาสติดต่อกัน ส่งผลให้รวมทั้งปี 2551 สาขาก่อสร้างหดตัวร้อยละ 4.7 เป็นผลมาจากความต้องการที่อยู่อาศัยและอาคารพาณิชย์ลดลง เนื่องจากผู้ประกอบการและผู้บริโภคมีความกังวลต่อภาวะเศรษฐกิจและโอกาสการหารายได้ ทำให้ภาวะการก่อสร้างของภาคเอกชนในไตรมาสนี้หดตัวลง เครื่องชี้ที่แสดงว่าสาขาก่อสร้างหดตัวต่อเนื่อง ประกอบด้วย พื้นที่ได้รับอนุญาตการก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัยและอาคารเพื่อการพาณิชย์-กรรม ลดลงร้อยละ 1.8 และ 3.4 ตามลำดับ ส่วนโรงงานอุตสาหกรรมขยายตัวถึงร้อยละ 65.7 สำหรับการก่อสร้างภาครัฐหดตัวร้อยละ 26.2

อย่างไรก็ตาม ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างในไตรมาสนี้ยังเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.7 แต่เป็นการเพิ่มขึ้นในอัตราที่ชะลอลง ซึ่งเป็นผลมาจากราคาเหล็กที่ลดลงร้อยละ 3.1 จากช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว

- **ภาคอสังหาริมทรัพย์** หดตัวเล็กน้อยร้อยละ 0.3 เนื่องจากกำลังซื้อของผู้บริโภคลดลงและผู้บริโภคขาดความเชื่อมั่น ประกอบกับความเข้มงวดของสถาบันทางการเงินในการปล่อยสินเชื่อเพื่อการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์สำหรับผู้ประกอบการและสินเชื่อเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยสำหรับประชาชน ซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่มีเงินทุนต่ำ รวมทั้งผู้บริโภคบางส่วนเลื่อนการตัดสินใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ออกไป เมื่อพิจารณาจากอุปทานที่อยู่

อาศัยเปิดใหม่ ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล คงเหลือ ณ สิ้นปี 2551 มีจำนวน 110,812 หน่วย เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 จากปี 2550 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบ้านเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 32 ของอุปทานทั้งหมด ส่วนทาวน์เฮาส์ และอาคารชุด มีสัดส่วนร้อยละ 27 และ 29 ตามลำดับ

- **สาขาโรงแรมและภัตตาคาร** หดตัวร้อยละ 8.3 เทียบกับที่ขยายตัวร้อยละ 5.9 และ 0.2 ในไตรมาสสองและสาม ตามลำดับ เป็นผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจโลกต่อกำลังซื้อของนักท่องเที่ยว ประกอบกับค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวในประเทศไทยที่สูงขึ้นทั้งค่าเดินทาง ค่าที่พักอาศัย เห็นได้จากราคาห้องพักเฉลี่ยทั่วประเทศที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4 โดยราคาห้องพักในเขตกรุงเทพฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.0 ประกอบกับเหตุการณ์การชุมนุมปิดสนามบิณสุวรรณภูมิ ในช่วงวันที่ 25 พฤศจิกายน ถึง 3 ธันวาคม ทำให้หลายเที่ยวบินยกเลิกการบินมาประเทศไทย ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติมีความระมัดระวังที่จะเดินทางเข้ามาในประเทศไทย ดังนั้นในไตรมาสที่สี่ จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจึงลดลงร้อยละ 19.4 โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากประเทศจีนลดลงถึงร้อยละ 56.6 รองลงมาคือ เกาหลีใต้ลดลงร้อยละ 47.0 ในขณะที่นักท่องเที่ยวจากประเทศมาเลเซียเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 ดังนั้นอัตราการเข้าพักเฉลี่ยในไตรมาสนี้จึงลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 50.6 ลดลงจากร้อยละ 62.2 ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา หรือลดลงร้อยละ 18.6

- **สาขาการเงิน** ไตรมาสที่สี่ ปี 2551 ขยายตัวร้อยละ 5.3 ซึ่งเป็นผลมาจากการขยายตัวของสินเชื่อรวมที่ขยายตัวร้อยละ 21.2 โดยสินเชื่อเพื่อภาคการผลิต และสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคล ขยายตัวร้อยละ 8.9 และ 15.5 ตามลำดับ โดยที่สินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนใหญ่เป็นสินเชื่อเพื่อการจัดหาที่อยู่อาศัยและเพื่อการซื้อหรือเช่าซื้อรถยนต์ และรถจักรยานยนต์ ขยายตัวร้อยละ 13.3 และ 22.9 ตามลำดับ และในช่วงไตรมาสที่สี่นั้นส่วนต่างดอกเบี้ย (Net Interest Margin: NIM) เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 3.36 เทียบกับร้อยละ 3.29 ในไตรมาสเดียวกันของปี 2550 สำหรับภาพรวมทั้งปี 2551 สาขาการเงินขยายตัวร้อยละ 8.1

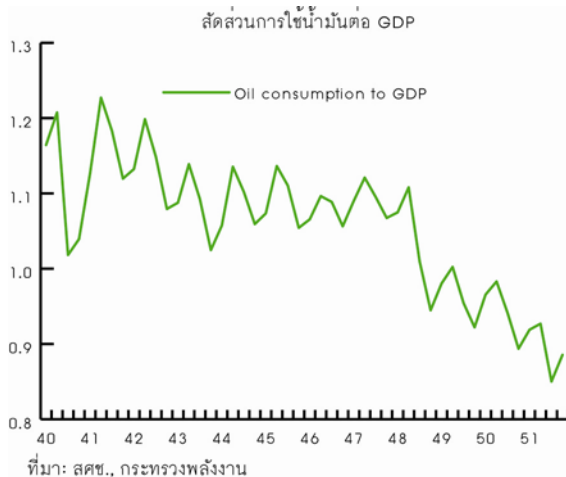
□ ประสิทธิภาพการใช้น้ำมันโดยรวมดีขึ้นบนพื้นฐานของโครงสร้างการใช้จ่ายพลังงานที่มีความสมดุลและยืดหยุ่นมากขึ้น

- สัดส่วนการใช้น้ำมันต่อ GDP มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งชี้ให้เห็นว่าประสิทธิภาพการใช้น้ำมันโดยรวมปรับตัวดีขึ้น โดยไตรมาสที่สี่ของปี 2551 สัดส่วนการใช้น้ำมันต่อ GDP อยู่ที่ 0.8855 ปรับตัวเพิ่มขึ้นค่อนข้างชัดเจนจากสัดส่วนในไตรมาสสามที่ระดับ 0.8502 แต่ลดลงเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วน 0.8938 ในช่วงไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว

รวมทั้งปี 2551 สัดส่วนการใช้น้ำมันต่อ GDP เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.8956 ลดลงเมื่อเทียบกับร้อยละ 0.9447 ในปีที่แล้ว ซึ่งเป็นผลจากมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้พลังงานไปสู่พลังงานทางเลือกมากขึ้น เนื่องจากมีราคาถูกกว่าน้ำมันเบนซินและดีเซลธรรมดา ส่งผลให้ต้นทุนการใช้น้ำมันต่อการสร้างมูลค่า GDP ลดลง ซึ่งเป็นการสะท้อนถึงประสิทธิภาพการใช้น้ำมันที่ปรับตัวดีขึ้นอีกด้านหนึ่งด้วย

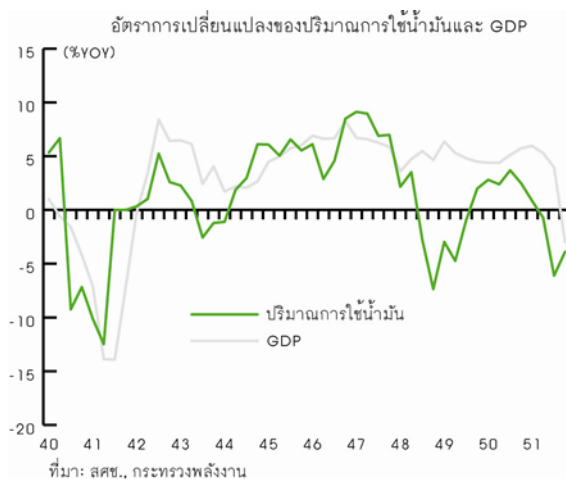
- สถานการณ์การใช้น้ำมันสำเร็จรูปภายในประเทศ: ปริมาณการใช้พลังงานทางเลือกยังเพิ่มในอัตราสูงในไตรมาสที่สี่ของปี 2551 การใช้แก๊สโซฮอล์เฉลี่ย 11.6 ล้านลิตรต่อวัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 81.5 (คิดเป็นร้อยละ 48 ของปริมาณการใช้เบนซินทั้งหมด) เพิ่มขึ้นจากการใช้ 9.6 ล้านลิตรต่อวัน ในไตรมาสที่สาม สำหรับการใช้ไบโอดีเซล (บี 5) เฉลี่ย 15.0 ล้านลิตรต่อวัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 385 การใช้ก๊าซธรรมชาติสำหรับรถยนต์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 224.2 ส่วนปริมาณการใช้ก๊าซแอลพีจีขยายตัวเพียงร้อยละ 1.8

ในขณะที่ปริมาณการใช้น้ำมันสำเร็จรูปชนิดอื่น เช่น น้ำมันเบนซิน 95 และ 91 น้ำมันดีเซลหมุนเร็วลดลงร้อยละ 76.8 25.6 และ 30.1 ตามลำดับ โดยเป็นผลมาจากการผู้บริโภครันมาใช้พลังงานทางเลือกอื่น เช่น แก๊สโซฮอล์ และไบโอดีเซล ซึ่งมีราคาถูกกว่า ประกอบกับผลของมาตรการ “6 มาตรการ 6 เดือน ฝ่าวิกฤติเพื่อคนไทยทุกคน” ที่ส่งเสริมให้มีการใช้แก๊สโซฮอล์ ด้วยการลดภาษีสรรพสามิตที่จัดเก็บจากแก๊สโซฮอล์ 91 และ 95 ลง 3.30 บาทต่อลิตร ส่วนน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว และน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว บี 5 ลดภาษีสรรพสามิตลง 2.30 และ

การใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม						
(%YoY)	2550	2551				
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4
น้ำมันเบนซิน	1.69	3.0	-1.9	-5.2	-7.3	2.7
ออกเทน (91+95)	-6.1	-33.1	-26.4	-32.0	-40.1	-34.6
แก๊สโซฮอล์	37.8	92.4	112.0	94.1	91.3	81.5
น้ำมันดีเซล	2.13	-5.74	-0.4	-4.0	-14.4	-4.8
หมุนเร็ว+หมุนช้า	-1.2	-23.3	-10.2	-20.4	-33.9	-30.1
หมุนเร็ว บี5	1360.6	502.4	787.3	645.0	499.0	384.6
ก๊าซแอลพีจี	14.3	6.16	17.6	20.8	27.1	1.8
NGV	117.6	229.4	190.5	220.2	268.9	224.2

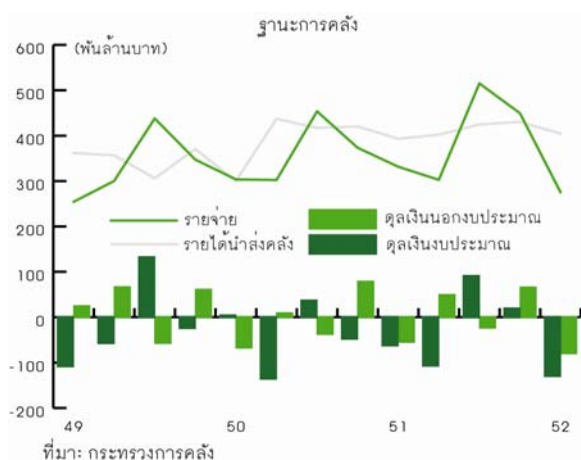
ที่มา : กระทรวงพลังงาน

2.10 บาทต่อลิตร ตามลำดับ โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 25 กรกฎาคม 2551 – 31 มกราคม 2552

รวมทั้งปี 2551 ปริมาณการใช้น้ำมันดีเซลหมุนเร็วและหมุนช้าลดลงร้อยละ 23.3 ขณะที่การใช้ไบโอดีเซล (ปี 5) เพิ่มขึ้นร้อยละ 502.4 ปริมาณการใช้น้ำมันเบนซิน 91 และ 95 ลดลงร้อยละ 33 ขณะที่การใช้แก๊สโซฮอล์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 92.4 สำหรับการใช้ก๊าซแอลพีจีและก๊าซธรรมชาติสำหรับรถยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.6 และ 229.4 ตามลำดับ

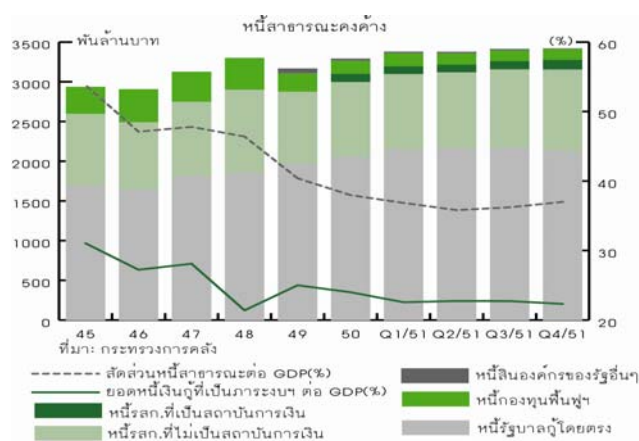
□ **ฐานะการคลัง : ไตรมาสแรกปีงบประมาณ 2552 ขาดดุลเงินสดค่อนข้างสูง** ในไตรมาสที่ 1 ของปีงบประมาณ (ตุลาคม – ธันวาคม 2551) รัฐบาลมีรายได้นำส่งคลังทั้งสิ้น 275,337 ล้านบาท ต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีงบประมาณก่อนร้อยละ 16.6 โดยภาษีหลักเกือบทุกประเภทจัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการ ขณะที่มีการเบิกจ่ายงบประมาณ 406,194 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีงบประมาณก่อนร้อยละ 2.8 ทำให้ขาดดุลงบประมาณ 129,003 ล้านบาท เทียบกับขาดดุลงบประมาณ 62,996 ล้านบาท ในช่วงเดียวกันของปีงบประมาณก่อน และเมื่อรวมการขาดดุลเงินนอกงบประมาณ 79,131 ล้านบาท ทำให้รัฐบาลขาดดุลเงินสดก่อนกู้จำนวน 208,134 ล้านบาท เทียบกับขาดดุล 116,221 ล้านบาท ในช่วงเดียวกันของปีงบประมาณก่อน ทั้งนี้รัฐบาลได้ชดเชยการขาดดุลด้วยการออกพันธบัตรรัฐบาลจำนวน 40,000 ล้านบาท เป็นผลให้ดุลเงินสดหลังกู้ขาดดุลจำนวน 168,134 ล้านบาท

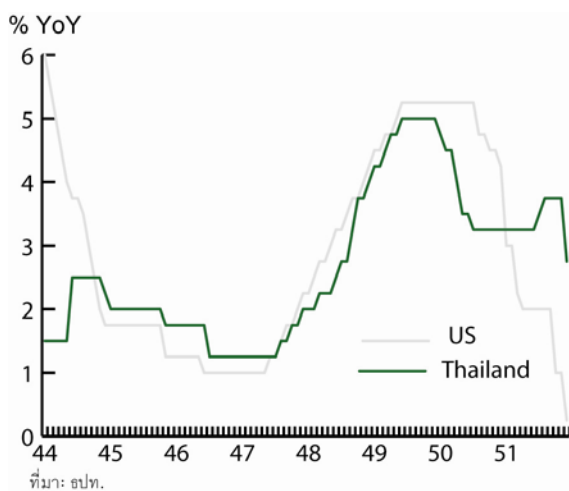
ในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2552 การจัดเก็บของรัฐบาลจัดเก็บได้ต่ำกว่าเป้าหมายร้อยละ 16.1 คิดเป็นจำนวน 52,334 ล้านบาท เนื่องจากการจัดเก็บภาษีหลัก

เกือบทุกประเภทจัดเก็บได้ต่ำกว่าประมาณการ และช่วงเดียวกันของปีงบประมาณก่อน โดยเฉพาะภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ภาษีรถยนต์ และอากรขาเข้า รวมทั้งรายได้จากรัฐวิสาหกิจ ประกอบกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มของกรมสรรพากรค่อนข้างสูง ส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม และภาษีเบียร์จัดเก็บได้สูงกว่าประมาณการและช่วงเดียวกันปีก่อน สำหรับการเบิกจ่ายงบประมาณ 2552 คิดเป็นร้อยละ 19.8 ต่ำกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ร้อยละ 22.5 เนื่องจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายปีงบประมาณ 2552 ล่าช้ากว่าปกติไปสองสัปดาห์ ทำให้การเบิกจ่ายงบประมาณในช่วงไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2552 เบิกจ่ายได้เพียงร้อยละ 6.9 ของวงเงินงบประมาณ ทั้งนี้ทางรัฐบาลได้ให้ส่วนราชการต่าง ๆ เร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณ โดยเฉพาะงบลงทุนให้สูงขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายการเบิกจ่ายของทั้งปีงบประมาณที่ตั้งไว้ร้อยละ 94

หนี้สาธารณะคงค้าง : ณ สิ้นเดือนพฤศจิกายน 2551 มีจำนวน 3,415,565 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 37 ของ GDP (ร้อยละ 36.92 ณ สิ้นเดือนกันยายน 2551) โดยเป็นหนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรงประมาณร้อยละ 23 ทั้งนี้หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นเดือนพฤศจิกายน เพิ่มขึ้น 231,322 ล้านบาท หรือร้อยละ 7.3 จากยอดหนี้คงค้าง ณ สิ้นเดือนกันยายน 2551 ส่วนใหญ่เป็นการเพิ่มขึ้นของหนี้รัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน

□ ภาวะการเงิน: อัตราดอกเบี้ยนโยบายปรับลดลงและส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินปรับลดตาม แต่อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงยังเพิ่มขึ้นในภาวะที่อัตราเงินเฟ้อลดลงเร็วกว่า เงินฝากในระบบขยายตัวในขณะที่สินเชื่อขยายตัวในอัตราชะลอลงทั้งภาคธุรกิจและภาคครัวเรือน สภาพคล่องส่วนเกินจึงเพิ่มขึ้น ค่าเงินบาทอ่อนค่าลง ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ปรับลดลงต่อเนื่องจากไตรมาสสาม ส่วนตลาดตราสารหนี้ปรับเพิ่มขึ้น

การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยของประเทศต่างๆ

ประเทศ	Q1	Q2	Q3	Q4	ม.ค. -ก.พ.	อัตรา ดอกเบี้ย ปัจจุบัน (ร้อยละ)	อัตรา เงินเฟ้อ ณ สิ้น ม.ค. 52
ไทย	-	-	+0.50	-1.00	-0.75	2.00	-0.4
สหรัฐฯ	-0.75	-0.25	-	-0.75	-	0.25	0.09 (ธ.ค.)
ยุโรป	-	-	+0.25	-1.75	-	2.00	1.58 (ธ.ค.)
จีน	-	-	-0.27	-1.89	-	5.31	1.0
ญี่ปุ่น	-	-	-	-0.4	-	0.1	0.4 (ธ.ค.)
ไต้หวัน	+0.125	+0.125	-0.125	-1.5	-0.5	1.5	1.59
มาเลเซีย	-	-	-	-0.25	-	3.25	4.39 (ธ.ค.)

ที่มา CEIC

● อัตราดอกเบี้ยนโยบาย กนง. ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในเดือนธันวาคม จากร้อยละ 3.75 ต่อปี เป็นร้อยละ 2.75 ต่อปี ในภาวะที่เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจในประเทศอ่อนแอลงและอัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำต่อเนื่องอันเป็นผลจากราคาน้ำมันและสินค้าโภคภัณฑ์ที่ลดลงมาก คณะกรรมการนโยบายการเงินจึงเห็นว่านโยบายการเงินสามารถผ่อนคลายเพิ่มเติมเพื่อช่วยสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในระหว่างที่ความเสี่ยงต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจมีมากกว่าปัจจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศและแรงกระตุ้นจากภาคการคลังอาจใช้เวลาอีกระยะหนึ่ง สำหรับตลาดการเงินในต่างประเทศนั้นมีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากเห็นสัญญาณชัดเจนว่าสถานการณ์เศรษฐกิจที่ตกต่ำอย่างรุนแรงในครั้งนี้อาจจะยาวนานกว่าที่คาดไว้ และบางประเทศมีความเสี่ยงต่อภาวะเศรษฐกิจถดถอย ทำให้ธนาคารกลางทั่วโลกพยายามแก้ไขสถานการณ์โดยใช้นโยบายการเงินแบบผ่อนคลาย โดยธนาคารกลางสหรัฐฯ ปรับลดอัตราดอกเบี้ยลงอีก 2 ครั้งภายในไตรมาสสี่และปัจจุบันอัตราดอกเบี้ยอยู่ที่ร้อยละ 0.25 ธนาคารกลางญี่ปุ่นปรับลดอัตราดอกเบี้ยมาอยู่ที่ร้อยละ 0.1 ส่วนธนาคารกลางสหภาพยุโรปปรับลดอัตราดอกเบี้ยลงร้อยละ 1.75 มาอยู่ที่ร้อยละ 2.5 ต่อปี และธนาคารกลางจีนปรับลดอัตราดอกเบี้ยต่อเนื่องจากไตรมาสก่อน ปัจจุบันอยู่ที่ร้อยละ 5.3

ในช่วงปี 2551 ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบาย 2 ครั้งในไตรมาสสาม รวม 50 bps เนื่องจากมีความเห็นว่ามีความเสี่ยงต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมากขึ้นในภาวะที่แรงกดดันเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจากการที่ราคาน้ำมันในตลาดโลกสูงขึ้นมาก แต่ก็ได้ปรับลดลง 100 bps ในไตรมาสสี่ เมื่อพิจารณาเห็นว่าเศรษฐกิจชะลอตัวลงอย่างชัดเจน ทำให้ ณ สิ้นเดือนธันวาคม อัตราดอกเบี้ยนโยบายอยู่ที่ร้อยละ 2.75 ลดลง 50 bps จากสิ้นปี 2550 และในเดือนมกราคม 2552 ได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยอีก 75 bps มาอยู่ที่ร้อยละ 2.00

- อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์ปรับลดลงตามการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย แต่อัตราเงินเฟ้อที่ลดลงอย่างรวดเร็วมีผลให้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงปรับเป็นบวกในช่วงเดือนพฤศจิกายนและธันวาคม โดย ณ สิ้นไตรมาสสี่ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 และ 12 เดือน เฉลี่ยของ 5 ธนาคารใหญ่ ลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 1.62 และ 1.88 ตามลำดับ และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ขั้นดีแบบมีระยะเวลา (MLR) ลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 6.87 แต่อัตราเงินเฟ้อที่ลดลงอย่างรวดเร็วจนแตะระดับร้อยละ 0.4 ณ สิ้นไตรมาสสี่ ทำให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนที่แท้จริงเป็นบวกที่ร้อยละ 1.48 เพิ่มขึ้นจากอัตราร้อยละ -3.13 ณ สิ้นไตรมาสสาม และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่แท้จริงเท่ากับร้อยละ 6.48 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.4 ณ สิ้นไตรมาสสาม

สำหรับทั้งปี 2551 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์ลดลง 44 และ 12 bps ตามลำดับ จากการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย 100 bps ในเดือนธันวาคม ต่อมาในเดือนมกราคม 2552 เมื่อได้มีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายอีก 75 bps ก็ได้มีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 และ 12 เดือนลงมาอยู่ที่ร้อยละ 1.25 และ 1.5 ตามลำดับ และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ขั้นดีแบบมีระยะเวลา (MLR) ปรับลดมาอยู่ที่ร้อยละ 6.25 ประกอบกับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในเดือนมกราคมลดลงมาเป็นร้อยละ -0.4 ทำให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราเงินกู้ที่แท้จริงปรับเป็นอัตราบวกต่อเนื่องเป็นเดือนที่สาม

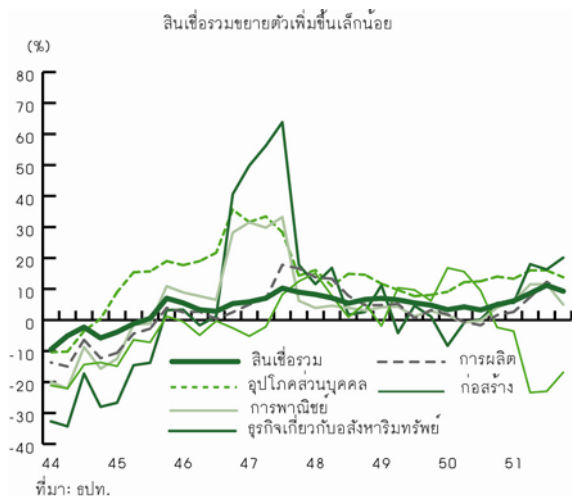
- เงินฝากธนาคารพาณิชย์ปรับตัวสูงขึ้น ณ สิ้นไตรมาสสี่ เงินฝากเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.8 เทียบกับที่หดตัวร้อยละ 0.2 ในไตรมาสสาม ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นของปริมาณเงินฝากทุกประเภทและทุกขนาดบัญชี โดยเฉพาะเงินฝากประเภทประจำที่เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 12.7 เทียบกับที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 ณ สิ้นไตรมาสสาม ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นการเปลี่ยนจากความต้องการตั๋วแลกเงิน (B/E) มาเป็นเงินฝากประจำในช่วงที่มีความกังวลต่อความเสี่ยงในตลาดเงิน แสดงให้เห็นถึงความกังวลของผู้ออมต่อสถานะเศรษฐกิจที่ชะลอตัวลงและการคาดการณ์ของตลาดว่าอัตราดอกเบี้ยมีแนวโน้มที่จะลดลงในอนาคต

โดยภาพรวมในปี 2551 เงินฝากหดตัวในไตรมาสสองและสาม ก่อนที่จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วง 2 เดือนสุดท้ายของปี ซึ่งเป็นผลจากการโยกย้ายเงินฝากมาจากรฐานการซื้อตั๋วแลกเงิน (B/E) ในสถานการณ์เริ่มมีความกังวลว่าตลาดเงินและเศรษฐกิจโดยรวมมีความเสี่ยงมากขึ้น จะเห็นได้ว่าความต้องการ B/E ชะลอตัวลงมาก จากที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 190 ในเดือนมกราคม มาเป็นการเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 19 ในเดือนธันวาคม

- สินเชื่อขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงทั้งสินเชื่อภาคธุรกิจและสินเชื่อผู้บริโภค สินเชื่อธนาคารพาณิชย์ (ที่นับรวมการกู้ยืมผ่านธุรกรรมการซื้อคืนพันธบัตร) เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.4 ณ สิ้นไตรมาสสี่ เร่งตัวขึ้นจากการขยายตัวที่ร้อยละ 14.3 ณ สิ้นไตรมาสสาม โดยที่เป็นผลมาจากการที่เงินให้กู้ยืมผ่านธุรกรรมซื้อคืนพันธบัตรที่เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 204.5 และสินเชื่อต่อสถาบันรับฝากเงินอื่นที่ขยายตัวกว่าร้อยละ 38 ณ สิ้นไตรมาสสี่ การเพิ่มขึ้นของสินเชื่อในลักษณะดังกล่าวจึงสะท้อนถึงการบริหารสภาพคล่องและการหาผลตอบแทนของสถาบันการเงินในภาวะที่เศรษฐกิจจะชะลอตัวและพิจารณาเห็นว่าความเสี่ยงสินเชื่อภาคธุรกิจอื่น ๆ และสินเชื่อผู้บริโภคมีมากขึ้น

สำหรับสินเชื่อโดยรวมของสถาบันรับฝากเงินทั้งหมด (ที่รวมธุรกรรม R/P) ชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 11.2 ณ สิ้นไตรมาสสาม มาเป็นการขยายตัวร้อยละ 9.3 ณ สิ้นไตรมาสสี่ จำแนกเป็นการขยายตัวของสินเชื่อภาคธุรกิจร้อยละ 11.2 และสินเชื่อภาคครัวเรือนร้อยละ 8.1 เมื่อพิจารณารายสาขาธุรกิจพบว่า สินเชื่อเกือบทุกภาคธุรกิจชะลอตัวหรือหดตัวอย่างต่อเนื่อง ยกเว้นสินเชื่อภาคธนาคารและสถาบันการเงินที่เพิ่มถึงร้อยละ 101 ณ สิ้นไตรมาสสี่ สอดคล้องกับการขยายตัวของสินเชื่อในธนาคารพาณิชย์และเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการบริหารจัดการความเสี่ยงในการปล่อยสินเชื่อของสถาบันรับฝากเงินที่เข้มงวดขึ้น จากความเสี่ยงในการผิดนัดชำระที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นในภาวะเศรษฐกิจจะชะลอตัวลง ปริมาณการใช้จ่ายบัตรเครดิตติดลดลงอย่างมากและการเบิกเงินสดล่วงหน้าหดตัวลงจากความกังวลต่อภาวะเศรษฐกิจและโอกาสการหารายได้ ยอดคงค้างบัตรเครดิตชะลอตัวที่ร้อยละ 5.6 โดยรวมทั้งปี 2551 สินเชื่อขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงสามไตรมาสแรก

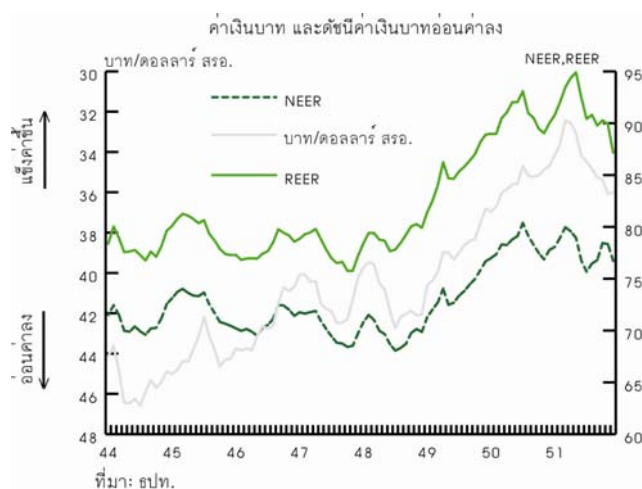
ของปี ก่อนที่จะชะลอตัวลงในช่วงไตรมาสที่สี่จากการหดตัวของสินเชื่อภาคธุรกิจเป็นสำคัญ

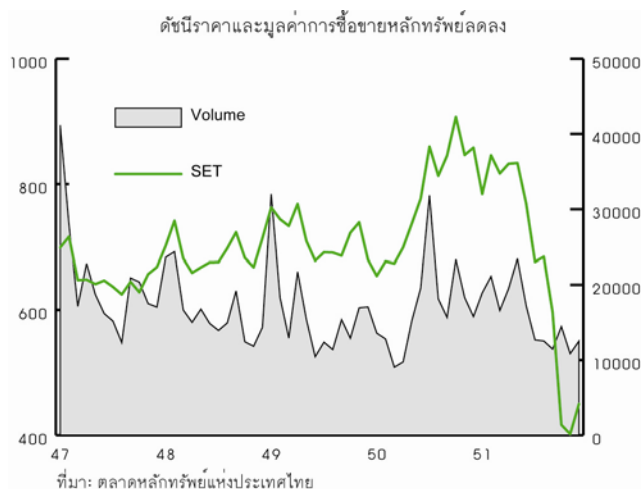
- **สภาพคล่องในระบบธนาคารพาณิชย์และสภาพคล่องส่วนเกินของระบบธนาคารพาณิชย์ปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น** สัดส่วนสินเชื่อ (ไม่รวมเงินให้กู้ยืมผ่านธุรกรรมซื้อคืนพันธบัตร) ต่อเงินฝาก (รวมตัวแลกเงิน) ลดลงเป็นร้อยละ 87.3 ซึ่งสอดคล้องกับสภาพคล่องส่วนเกินของระบบธนาคารพาณิชย์เพิ่มสูงขึ้น แต่ปัจจุบันมีมูลค่า 1.14 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 38.1 จากช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว แต่เป็นการเพิ่มขึ้นในส่วนของเงินให้กู้ยืมผ่านธุรกรรมซื้อคืนพันธบัตรเป็นหลัก ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าสถาบันการเงินได้เพิ่มความระมัดระวังในการขยายสินเชื่อมากขึ้น ภายใต้ภาวะที่การบริหารความเสี่ยงและการดูแลคุณภาพสินทรัพย์มีความยากลำบากมากขึ้น
- **สัดส่วน NPLs ต่อยอดคงค้างสินเชื่อในระบบลดลงเล็กน้อย** NPLs ในระบบสถาบันการเงินที่ไม่รวมสำนักงานวิเทศธนกิจและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ณ สิ้นไตรมาสสี่ ปี 2551 มีมูลค่ารวม 217.29 พันล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 3.19 ของสินเชื่อรวม โดยเป็นการลดลงต่อเนื่องตลอดทั้งปี โดย ณ สิ้นปี 2550 สัดส่วน NPLs เท่ากับร้อยละ 3.95 แต่อย่างไรก็ตาม สัดส่วนสินเชื่อจัดชั้นที่กล่าวถึงเป็นพิเศษ (ผิดนัดชำระตั้งแต่ 1-3 เดือน) ต่อสินเชื่อคงค้างมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 2.7 ณ สิ้นปี 2550 เป็นร้อยละ 3.9 ณ สิ้นปี 2551 ซึ่งแสดงว่าธุรกิจเริ่มประสบปัญหาทางการเงินอัน

เนื่องจากผลการประกอบการและยอดการจำหน่ายที่ลดลง

- **ผลประกอบการธนาคารพาณิชย์** ระบบธนาคารพาณิชย์มีกำไรสุทธิรวม 15.1 หมื่นล้านบาท ลดลง 7.5 พันล้านบาท จากไตรมาสสาม เนื่องจากมีการกันสำรองสำหรับสินเชื่อด้วยคุณภาพที่คาดว่าจะปรับเพิ่มขึ้นตามสถานการณ์เศรษฐกิจที่อ่อนแอลง ทำให้ค่าใช้จ่ายรวมของธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้นทั้งในส่วนของการใช้จ่ายดอกเบี้ยและที่มีใช้ดอกเบี้ย โดยเฉพาะส่วนที่สำรองสำหรับหนี้สงสัยจะสูญ
- **ค่าเงินบาทและดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริงอ่อนค่าลง** ค่าเงินบาทไตรมาสที่สี่เฉลี่ยเท่ากับ 34.78 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงประมาณร้อยละ 3 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้าและช่วงเดียวกันของปี 2550 เนื่องจากการขาดดุลบัญชีเดินสะพัดและความเชื่อมั่นของนักลงทุนในภาวะเศรษฐกิจและการเมืองไทยลดลง และเมื่อพิจารณาค่าเงินบาทเทียบกับค่าเงินสกุลต่าง ๆ พบว่าค่าเงินบาทอ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์สหรัฐฯ เงินเยนของญี่ปุ่น เงินหยวนของจีน และเงินดอลลาร์ของฮ่องกง แต่อ่อนค่าลงช้ากว่าเงินสกุลอื่น ๆ ในภูมิภาค โดยดัชนีค่าเงินบาท (Nominal Effective Exchange Rate) และดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (Real Effective Exchange Rate) เฉลี่ยในไตรมาสที่สี่ อ่อนค่าลงร้อยละ 0.6 และ 1.34 ตามลำดับ จากไตรมาสที่สาม

- ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ปรับตัวลดลงต่อเนื่อง ตามภาวะตลาดหุ้นโลกและเสถียรภาพทางการเมือง ไตรมาสสี่มีมูลค่าการซื้อขายเฉลี่ย 12.67 พันล้านบาทต่อวัน เพิ่มขึ้นจากเฉลี่ย 12.2 พันล้านบาทต่อวัน ในไตรมาสสาม ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ปิดที่ 449.96 จุด ณ สิ้นไตรมาสสี่ เทียบกับ 596.54 จุด ณ สิ้นไตรมาสสาม โดยนักลงทุนต่างชาติมียอดขายสุทธิรวม 37.2 พันล้านบาท ทั้งนี้ดัชนีตลาดหลักทรัพย์มีความผันผวนมากขึ้น โดยดัชนีต่ำสุดที่ 384.15 จุด ในเดือนตุลาคม เนื่องจากวิกฤติการเงินที่ส่งผลกระทบในวงกว้าง ทำให้ผลประกอบการของบริษัทชั้นนำต่าง ๆ ทั่วโลกลดต่ำลงมาก และ Solvency Risk ที่สูงขึ้น ส่งผลให้ตลาดหุ้นทั่วโลกตกต่ำลง รวมถึงตลาดหุ้นในภูมิภาค และตลาดหุ้นไทย ขณะที่ดัชนีสูงสุดที่ 451.72 จุด ในเดือนธันวาคม ซึ่งเป็นผลจากการทำ Window Dressing ของสถาบันการเงินและกองทุนต่าง ๆ ประกอบกับการสถานการณ์ทางการเมืองในประเทศที่คลี่คลายลง ปี 2551 ดัชนีตลาดหลักทรัพย์อยู่ในช่วงขาลง โดยลดลงจาก 858.10 จุด ณ สิ้นปี 2550 เป็น 449.96 จุด ณ สิ้นปี 2551 คิดเป็นการลดลงร้อยละ 48 มูลค่าซื้อขายเฉลี่ย 15.92 พันล้านบาทต่อวัน ลดลงจาก 17.06 พันล้านบาทต่อวัน ในปี 2550 และนักลงทุนต่างชาติขายสุทธิ 162.34 พันล้านบาท จากยอดซื้อสุทธิ 55.02 พันล้านบาท ในปี 2550 ซึ่งปัจจัยสำคัญส่งผลต่อตลาดหลักทรัพย์ในปีนี้ได้แก่ การชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก และเสถียรภาพทางการเมืองในประเทศ

- มูลค่าซื้อขายตราสารหนี้เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีก่อน แต่ลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาสที่ผ่านมา ในไตรมาสสี่ มีมูลค่าซื้อขายเฉพาะธุรกรรมซื้อขายขาด (Outright) 65.7 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 47.3 พันล้านบาท ช่วงเวลาเดียวกันปี 2550 แต่ลดลงจาก 74.9 พันล้านบาท เมื่อเทียบกับไตรมาสสาม ปี 2551 โดยนักลงทุนต่างชาติมียอดซื้อสุทธิ 4.04 พันล้านบาท ลดลงจาก 8.78 พันล้านบาท ในไตรมาสสาม หรือลดลงกว่าร้อยละ 54 ซึ่งเป็น Trading Cycle ของตลาดตราสารหนี้ไทย ดัชนีราคาพันธบัตรรัฐบาลเพิ่มขึ้นร้อยละ 11 จากไตรมาสก่อน และอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาล (Yield) ลดลง 150-202 basis points เมื่อเทียบกับช่วงปลายปี 2550 โดยเฉพาะช่วงอายุระหว่าง 1-10 ปี ซึ่งมีผลมาจากการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย และการคาดการณ์ล่วงหน้าของนักลงทุนในตลาดว่าอัตราดอกเบี้ยจะยังมีแนวโน้มลดลงต่อไปอีก

ภาพรวมปี 2551 มีมูลค่าซื้อขายเฉลี่ย 70.29 พันล้านบาทต่อวัน เพิ่มขึ้นจาก 42.99 พันล้านบาทต่อวัน ในปี 2550 นักลงทุนต่างชาติมียอดซื้อสุทธิต่อเนื่องทั้งปีรวม 68.37 พันล้านบาท ในขณะที่ปี 2550 มียอดขายสุทธิ 40.27 พันล้านบาท ส่วนหนึ่งเป็นการย้ายพอร์ตการลงทุนมาจากตลาดหลักทรัพย์ที่ปรับตัวลดลง อัตราผลตอบแทนเคลื่อนไหวค่อนข้างผันผวนตลอดทั้งปี ซึ่งเป็นการสะท้อนการรับรู้ของตลาดต่อทิศทางอัตราดอกเบี้ย ในช่วงครึ่งปีแรก อัตราผลตอบแทน (Yield) สูงขึ้นตามทิศทางอัตราดอกเบี้ยขาขึ้น ในช่วงครึ่งปีหลังทิศทางดอกเบี้ยอยู่ในขาลง ทำให้อัตราผลตอบแทนลดลง เมื่อเทียบกับสิ้นปี 2550 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลทุกช่วงอายุลดลง 99-225 basis points และดัชนีราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 13 เมื่อเทียบกับปี 2550

ปริมาณเงินทุนเคลื่อนย้าย และปริมาณการซื้อขายของนักลงทุนต่างชาติ

ณ วันสิ้นงวด	2549	2550				2551			
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4
เงินทุนเคลื่อนย้ายสุทธิ (พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ)	5.7	-2.70	0.73	0.35	-1.36	13.2	-3.1	0.69	na
มูลค่าการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนต่างชาติในตลาดหลักทรัพย์ (พันล้านบาท)	55.02	30.62	66.90	-2.19	-40.29	-13.89	-36.07	-74.78	-37.23
มูลค่าการซื้อขายตราสารหนี้สุทธิของนักลงทุนต่างชาติ (พันล้านบาท)	35.53	-34.16	-18.66	7.95	4.61	29.08	26.48	8.78	4.04

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย, ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย

- การระดมทุนของภาคเอกชนลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ในไตรมาสสี่ การระดมทุนของภาคเอกชนมีมูลค่ารวม 267.26 พันล้านบาท ลดลงจาก 382.32 พันล้านบาท ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ส่วนใหญ่เป็นการออกหุ้นกู้ภาคเอกชนซึ่งมีมูลค่ารวม 266.78 พันล้านบาท ลดลงจาก 334.08 พันล้านบาท ในช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเป็นหุ้นกู้ที่มาจากธุรกิจภาคการเงินเป็นหลัก ขณะที่มีการออกหุ้นเพิ่มทุนเพียง 0.48 พันล้านบาท ลดลงจาก 48.24 พันล้านบาท จากช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากสถานการณ์ของตลาดหลักทรัพย์ไม่เอื้ออำนวยต่อการระดมทุนและภาวะการณัดำเนินธุรกิจต่าง ๆ ชะลอตัวลง ภาพรวมปี 2551 การระดมทุนของภาคเอกชนมีมูลค่ารวม 1,231.91 พันล้านบาท ลดลงจาก 1,274.75 พันล้านบาท ในปี 2550 โดยร้อยละ 96.4 เป็นการระดมทุนจากหุ้นกู้เอกชนซึ่งเป็นไปตามการลดลงของภาวะการลงทุนของประเทศโดยรวม

□ ความเคลื่อนไหวราคาน้ำมัน

- ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก: ปรับตัวลดลงต่อเนื่องในไตรมาสที่สี่ของปี 2551 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย (ดูไบ เบรนท์ โอมาน และ WTI) อยู่ที่ 55.3 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ลดลงร้อยละ 36.6 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว และปรับตัวลดลงร้อยละ 52.0 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากอุปสงค์น้ำมันโลกที่ลดลงตามการหดตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นผลจากวิกฤติเศรษฐกิจที่แผ่กว้างไปทั่วโลก และกำลังการผลิตส่วนเกินทั้งจากกลุ่มประเทศ OPEC และกลุ่มประเทศนอก OPEC ที่อยู่ในระดับสูงเฉลี่ยทั้งปี 2551 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย (ดูไบ เบรนท์ โอมาน และ WTI) อยู่ที่ 96.4 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล เพิ่มขึ้นร้อยละ 36.4 ทั้งนี้ราคามีความผันผวนตลอดทั้งปี 2551 โดยครึ่งปีแรกราคาน้ำมันดิบเฉลี่ยเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 75.1 ขณะที่ครึ่งปีหลังราคาน้ำมันดิบเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 6.7 อย่างไรก็ตามตั้งแต่ต้นปี 2552 ราคาน้ำมันดิบเริ่มมีเสถียรภาพ โดยราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย (ดูไบ เบรนท์ โอมาน และ WTI) เดือนมกราคม 2552 อยู่ที่ 43.9 ดอลลาร์ สรอ.ต่อบาร์เรล ใกล้เคียงกับราคาเฉลี่ยเดือนธันวาคม 2551 ที่ระดับ 42.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล และมีแนวโน้มว่า

ราคาน้ำมันดิบในปี 2552 จะมีเสถียรภาพมากกว่าในปี 2551

ราคาน้ำมันดิบ						
US\$/Barrel		OMAN	DUBAI	BRENT	WTI	เฉลี่ย
2550	ทั้งปี	68.75	68.83	72.60	72.64	70.70
2551	Q1	92.34	91.50	96.72	98.03	94.65
	Q2	117.75	117.02	112.21	124.02	120.25
	Q3	114.16	113.32	116.24	117.85	115.39
	Q4	53.21	52.75	56.54	58.89	55.35
	ทั้งปี	94.37	93.65	97.93	99.69	96.41
	ม.ค. 52	44.45	44.12	45.02	41.93	43.88
	1-10 ก.พ. 52	44.67	44.30	45.00	39.96	43.48

ที่มา: รอยเตอร์

- ราคาขายปลีกน้ำมันภายในประเทศ: ปรับลดลงตามราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก ในไตรมาสที่สี่ ปี 2551 ราคาขายปลีกน้ำมันภายในประเทศปรับตัวลดลงเนื่องจากราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกปรับตัวลดลง และการลดอัตราภาษีสรรพสามิตที่จัดเก็บจากแก๊สโซฮอล์ และน้ำมันดีเซลตามมาตรการ 6 มาตรการ 6 เดือน ฝ่าวิกฤติเพื่อคนไทยทุกคน ที่มีผลตั้งแต่วันที่ 25 กรกฎาคม 2551 – 31 มกราคม 2552 โดยราคาขายปลีกน้ำมันเบนซิน 95 อยู่ที่ 29.79 บาทต่อลิตร ลดลงร้อยละ 6.0 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว ราคาน้ำมันเบนซิน 91 อยู่ที่ 26.35 บาทต่อลิตร ลดลงร้อยละ 14.0 ราคาแก๊สโซฮอล์ 95 (E10) และ ก๊าซโซฮอล์ 91 อยู่ที่ 21.01 และ 20.20 บาทต่อลิตร ตามลำดับ ลดลงร้อยละ 24.8 และ 25.4 ตามลำดับ สำหรับราคาเฉลี่ยน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว และน้ำมันดีเซลหมุนเร็วบี 5 อยู่ที่ 22.70 และ 21.55 บาทต่อลิตร ตามลำดับ ลดลงร้อยละ 20.2 และ 21.8 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามราคาขายปลีกน้ำมันในช่วง 3 ไตรมาสแรกที่อยู่ในระดับสูง ทำให้เฉลี่ยทั้งปี 2551 ราคาขายปลีกน้ำมันเบนซิน 95 อยู่ที่ 35.33 บาทต่อลิตร เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.1 เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว ราคาน้ำมันเบนซิน 91 อยู่ที่ 33.43 บาทต่อลิตร เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.0 ราคาแก๊สโซฮอล์ 95 (E10) และ ก๊าซโซฮอล์ 91 อยู่ที่ 28.97 และ 28.16 บาทต่อลิตร ตามลำดับ เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.7 และ 9.9 ตามลำดับ สำหรับราคาเฉลี่ยน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว และน้ำมันดีเซลหมุนเร็วบี 5 เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.8 เท่ากัน โดยราคาอยู่ที่ 31.26 และ 30.39 บาทต่อลิตร ตามลำดับ

ราคาขายปลีกน้ำมันในประเทศ

บาท/ลิตร		ULG95	UGR91	Gasohol			HSD	HSD B5
				95E10	95E20	91E10		
2550	ทั้งปี	29.18	28.32	26.17	-	25.62	25.66	95.24
2551	Q1	33.39	32.22	29.38	27.47	28.57	29.78	29.04
	Q2	38.43	37.26	34.12	32.22	33.29	36.35	35.47
	Q3	39.72	37.87	31.37	30.05	30.56	36.21	35.52
	Q4	29.79	26.35	21.01	19.72	20.20	22.70	21.55
	ทั้งปี	35.33	33.43	28.97	27.37	28.16	31.26	30.39
2552	ม.ค...	30.29	21.99	17.44	16.14	16.64	18.61	17.11
	1-11 ก.พ.	34.25	25.65	20.82	19.52	20.02	19.57	18.07

ที่มา: EPPO

1.2 ภาพรวมเศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่สี่ และตลอดปี 2551

เศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่ 4 ชะลอตัวลงอย่างรวดเร็วจากการหดตัวของเศรษฐกิจของประเทศอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ และประเทศที่ต้องพึ่งพิงการส่งออกเป็นสำคัญโดยเฉพาะในเอเชีย ในขณะที่เศรษฐกิจประเทศกำลังพัฒนาและประเทศเกิดใหม่สำคัญ ๆ ชะลอตัวอย่างรุนแรง และปริมาณการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมและปริมาณการค้าโลกเข้าสู่ภาวะหดตัว

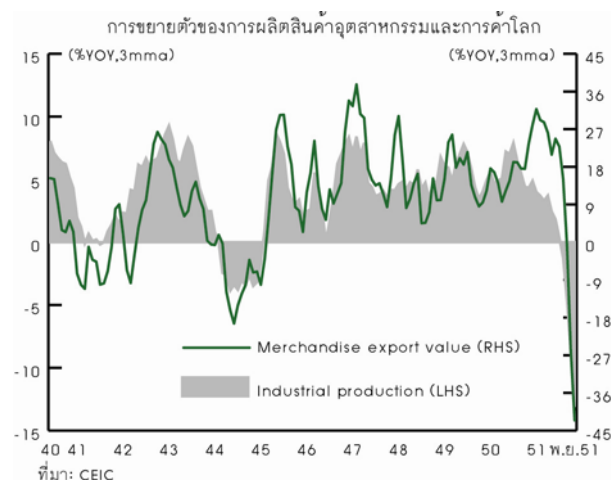
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ

% yoy	2550	2551 (yoy)				2551 (qoq)				2551
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	
โลก	5.0	4.8	3.8	2.3	-0.2	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	2.8
สหรัฐอเมริกา	2.0	2.5	2.1	0.8	-0.2	0.9	2.8	-0.3	-3.8	1.3
กลุ่มยูโรโซน	3.0	2.1	1.4	0.6	-1.2	0.7	-0.2	-0.2	-1.5	0.7
อังกฤษ	3.1	2.3	1.6	0.0	-1.0	0.3	0.0	-0.5	-1.5	0.7
ญี่ปุ่น	2.1	1.5	0.7	-0.1	-4.6	0.6	-0.9	-0.1	-3.3	-0.7
จีน	13.0	10.6	10.1	9.0	6.8	-5.6	12.4	2.7	n.a.	9.1
อินเดีย	9.3	8.8	7.9	7.6	4.9	2.2	0.5	-1.3	n.a.	7.3
เกาหลีใต้	5.0	5.7	4.8	3.8	-3.4	5.7	4.8	0.5	-5.6	2.5
ไต้หวัน	5.7	6.25	4.56	-1.0	-8.4	-3.1	-1.6	1.5	-5.4	0.1
ฮ่องกง	6.4	7.3	4.2	1.7	-3.0	2.0	-1.4	-0.5	n.a.	2.6
สิงคโปร์	7.7	6.9	2.1	-0.7	-3.7	15.7	-5.5	-5.1	-16.9	1.2
มาเลเซีย	6.3	7.1	6.3	4.7	1.9	-1.8	2.3	3.0	n.a.	5.0
ฟิลิปปินส์	7.2	4.7	4.6	4.6	4.5	0.3	2.0	-2.4	n.a.	4.6
เวียดนาม	8.2	7.5	5.6	6.5	5.6	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	6.3

ที่มา: CEIC และแหล่งอ้างอิงอื่น ๆ

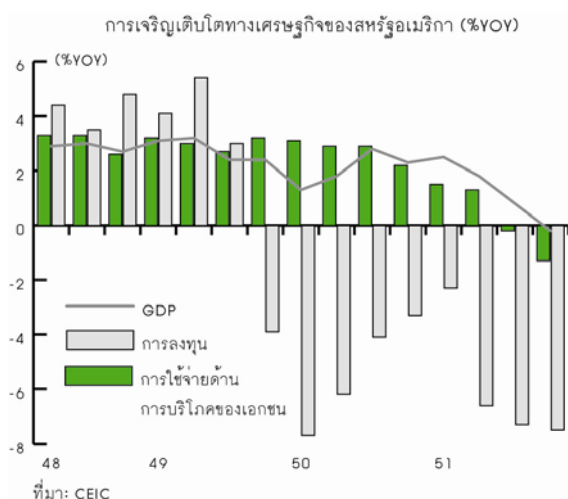
ในไตรมาสที่ 4 ปัญหาการเงินในสหรัฐทวีความรุนแรงมากขึ้น สินเชื่อตึงตัวมาก เศรษฐกิจของประเทศอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ อยู่ในภาวะหดตัว การว่างงานเพิ่มสูงขึ้น ราคาที่อยู่อาศัยและหลักทรัพย์ปรับตัวลดลงต่อเนื่อง อุปสงค์ในประเทศหดตัวตามในภาวะที่สินเชื่อตึงตัวและความมั่งคั่งลดลง การล้มละลายของสถาบันการเงินและการขาดความ

เชื่อมั่นในภาวะเศรษฐกิจโลกส่งผลให้ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ปรับตัวลดลงทั่วทุกภูมิภาค ต้นทุนของการระดมเงินทุนในตลาดโลกปรับตัวเพิ่มขึ้น การหดตัวของอุปสงค์ในประเทศอุตสาหกรรมทำให้การส่งออกของประเทศต่าง ๆ ลดลงอย่างเป็นวงกว้างอย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้นโดยลำดับ ซึ่งส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศสำคัญอื่น ๆ เช่น ญี่ปุ่น แคนาดา เกาหลีใต้ สิงคโปร์ เข้าสู่ภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจ ในขณะที่ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศเกิดใหม่อื่น ๆ มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงมากและส่งผลให้เศรษฐกิจโลกในปี 2551 ขยายตัวเพียงร้อยละ 2.8 เทียบกับร้อยละ 5.0 ในปี 2550

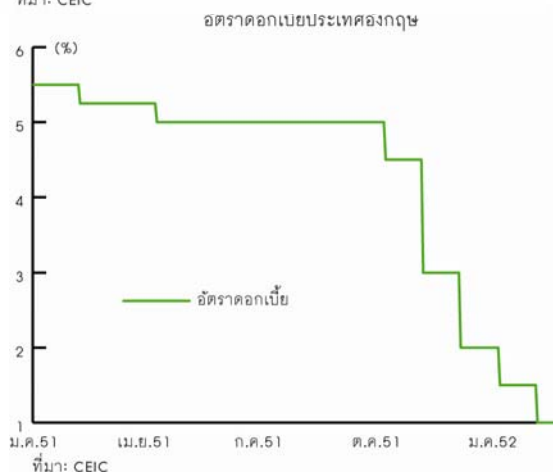
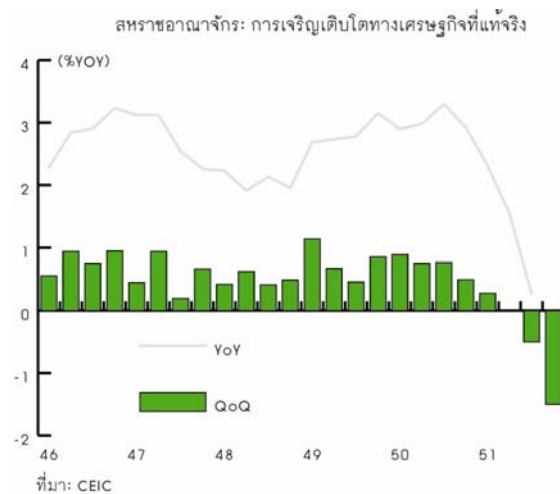
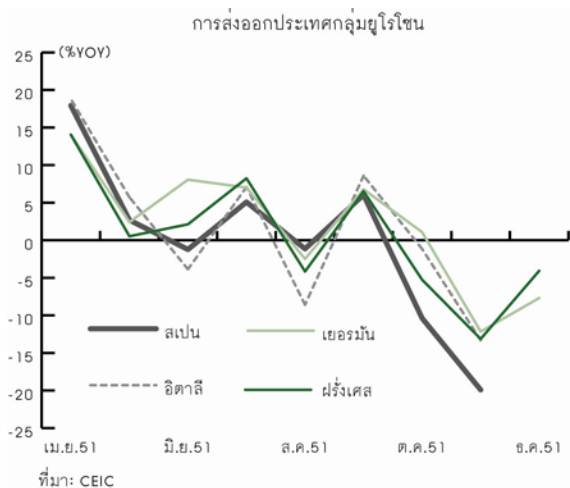

การชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกอย่างรุนแรงในไตรมาสสุดท้าย ทำให้ปริมาณการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมและมูลค่าการส่งออกสินค้าไปสู่ตลาดโลกในไตรมาสที่ 4 หดตัว และส่งผลให้ปริมาณการค้าโลกในปี 2551 ขยายตัวเพียงร้อยละ 4.1 ชะลอตัวลงมากเมื่อเทียบกับร้อยละ 7.2 ในปี 2550 อย่างไรก็ตามภาวะความตึงตัวทางเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้นโดยลำดับได้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงอย่างรวดเร็ว โดย สหรัฐอเมริกา กลุ่มประเทศยูโร สหราชอาณาจักร ญี่ปุ่น แคนาดา ปรับลดอัตราดอกเบี้ยลงสู่ระดับต่ำเป็นประวัติการณ์ อย่างไรก็ตามปัญหาความตึงตัวของสินเชื่อยังไม่ปรับตัวดีขึ้นมากนัก ในขณะที่มีความเสี่ยงที่จะเกิดภาวะเงินฝืด (Deflation) มากขึ้นในสถานการณ์ที่อัตราเงินเฟ้อลดลงตามลำดับ ดังนั้นธนาคารกลางของประเทศอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ จึงเริ่มหันมาใช้นโยบายการเงินในลักษณะการขยายสินเชื่อทางตรง (Credit expansion) และการดำเนินนโยบายการคลังแบบ

ขาดดุลเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจมากขึ้น เช่นเดียวกับประเทศกำลังพัฒนาที่เริ่มประกาศนโยบายการคลังขาดดุลเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจโดยการกระตุ้นอุปสงค์ภายในประเทศเพื่อชดเชยผลกระทบจากการส่งออกลดลง ในไตรมาสสี่ปี 2551 สรุปความเคลื่อนไหวของเศรษฐกิจสำคัญ ๆ ได้ดังนี้

□ เศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาหดตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 และรุนแรงมากขึ้น ในไตรมาสที่ 4 เศรษฐกิจสหรัฐ หดตัวร้อยละ 3.8 เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 3 และหดตัวร้อยละ 0.2 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว โดยที่การบริโภคภาคเอกชนหดตัวร้อยละ 1.3 ซึ่งนับเป็นการหดตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ในขณะที่การลงทุนหดตัวถึงร้อยละ 7.5 จากช่วงเดียวกันของปี 2551 การหดตัวทางเศรษฐกิจที่รุนแรงมากขึ้นส่งผลให้เศรษฐกิจโดยรวมในปี 2551 ขยายตัวเพียงร้อยละ 1.3 เทียบกับร้อยละ 2 ในปี 2550 ดัชนีสำคัญ ๆ ชี้ให้เห็นว่าเศรษฐกิจสหรัฐยังมีแนวโน้มที่จะหดตัวต่อเนื่องในต้นปี 2552 โดยดัชนี ISM ภาคอุตสาหกรรมเดือนธันวาคมลดลงมาเหลือ 32.9 ซึ่งเป็นระดับที่ต่ำที่สุดในรอบ 26 ปี ดัชนีความเชื่อมั่นในเดือนมกราคม 2552 ยังลดลงต่อเนื่องสู่ระดับ 37.7 ซึ่งเป็นอัตราที่ต่ำที่สุดนับจากปี 2520 อัตราการว่างงานได้เพิ่มสูงขึ้นเป็นร้อยละ 7.6 ในเดือนมกราคม จำนวนพนักงานที่โดนปลดออกจากการเพิ่มขึ้นจาก 577,000 ตำแหน่งในเดือนธันวาคม 2551 เป็น 598,000 ตำแหน่งในเดือนมกราคม 2552 โดยภาคการผลิตที่มีการปลดพนักงานจำนวนมาก ได้แก่ ภาคบริการ ภาคอุตสาหกรรมการผลิตและภาคก่อสร้าง การว่างงานที่เพิ่มสูงขึ้นมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อย้อนกลับต่อสถานการณ์ในตลาดอสังหาริมทรัพย์และตลาดสินเชื่อ รวมทั้งเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ ตลาดสินเชื่อยังไม่ปรับตัวดีขึ้นมากนักเนื่องจากความเสี่ยงของคู่สัญญา (Counterparty risk) ยังอยู่ในระดับสูงแม้ว่าธนาคารกลางสหรัฐจะได้ดำเนินการลดอัตราดอกเบี้ยอย่างต่อเนื่องมาสู่ระดับร้อยละ 0-0.25 ในขณะที่ความเสี่ยงของการเข้าสู่ภาวะเงินฝืด (Deflation) ในปี 2552 มีมากขึ้นจากการหดตัวอย่างรุนแรงของอุปสงค์และการลดลงของระดับราคาในตลาดโลก ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าว ธนาคารกลางสหรัฐได้ให้ความสำคัญกับมาตรการปล่อยกู้ทางตรง (Credit expansion) เพื่อลดต้นทุนทางการเงินและขยายโอกาสในการเข้าสู่สินเชื่อของภาคเอกชนและรัฐบาล รวมทั้งเพื่อปล่อยสินเชื่อและควบคุมสถาบันการเงินที่มีปัญหาโดยตรง ในขณะที่รัฐบาลกลางได้ประกาศมาตรการแก้ไขปัญหาสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ (Troubled Asset Relief Program: TARP) จำนวน 7 แสนล้านเหรียญ สรอ. (24.5 ล้านล้านบาท) เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ลูกหนี้ที่ประสบ

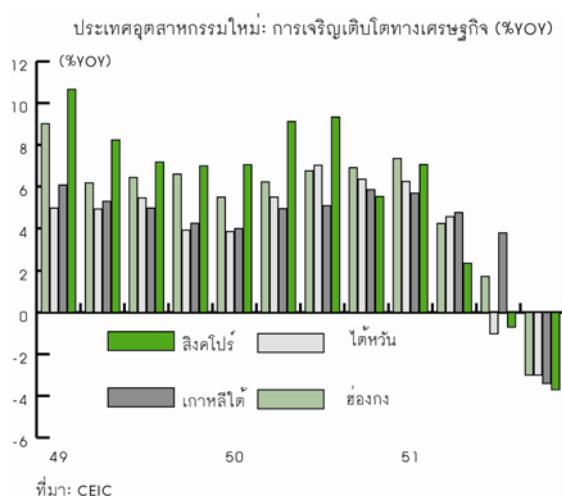
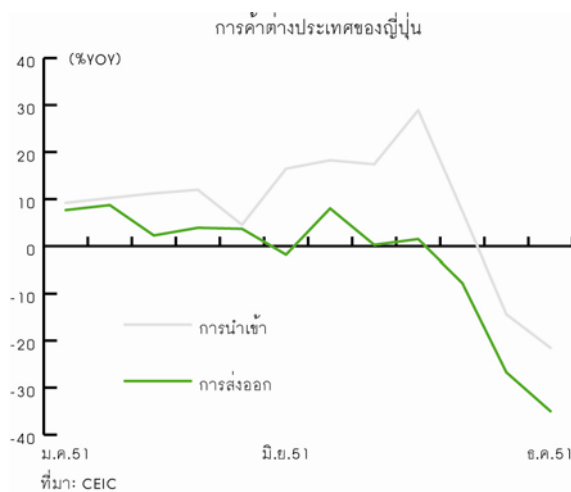
ปัญหา สถาบันการเงินที่ขาดสภาพคล่อง รวมถึงการให้ความช่วยเหลือแก่อุตสาหกรรมรถยนต์ และยังได้ประกาศมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเพิ่มเติมอีกมูลค่า 7.87 แสนล้านเหรียญสหรัฐ

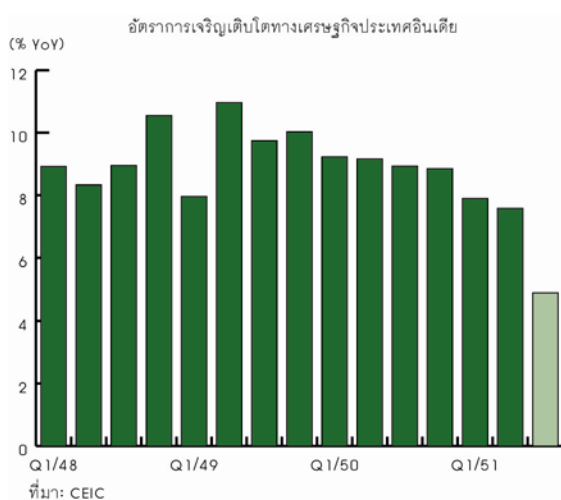
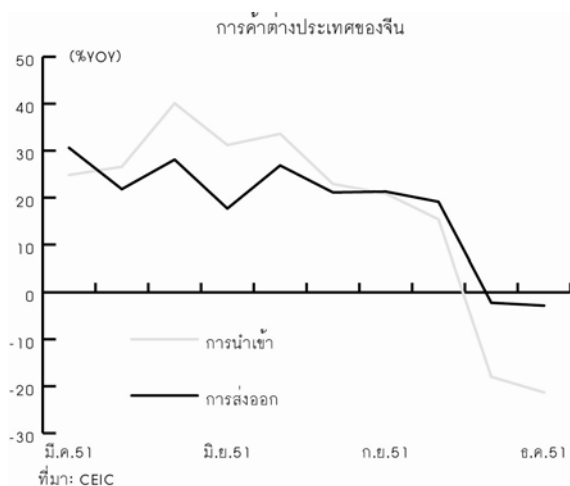
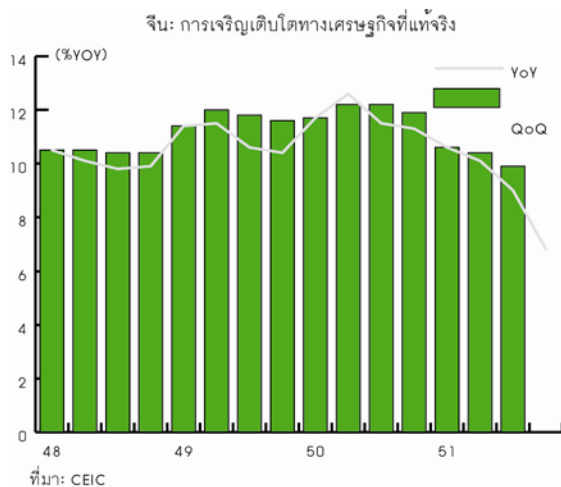
□ **เศรษฐกิจประเทศกลุ่มยูโรโซนหดตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3** ไตรมาสที่ 4 ของปี 2551 เศรษฐกิจของประเทศยูโรโซนหดตัวร้อยละ 1.5 เมื่อเทียบกับไตรมาสที่ 3 นับเป็นการหดตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 และหดตัวร้อยละ 1.2 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว ส่งผลให้เศรษฐกิจทั้งปี ขยายตัวร้อยละ 0.7 เทียบกับร้อยละ 3 ในปี 2550 ประเทศกลุ่มยูโรโซนได้รับผลกระทบอย่างมากจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจครั้งนี้เนื่องจากเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับเศรษฐกิจของสหรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการส่งออก ผลกระทบที่เกิดขึ้นทำให้ผลผลิตภาคอุตสาหกรรมลดลง ทั้งนี้ดัชนีภาคการผลิตของกลุ่มยูโรโซนอยู่ที่ระดับ 40.2 ในไตรมาสที่ 4 เทียบกับระดับ 52.1 ในไตรมาสแรกของปี 2551 เช่นเดียวกับดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมในไตรมาสที่สี่หดตัวถึงร้อยละ 3.4 จากไตรมาสที่สาม ในขณะที่อัตราการว่างงานในไตรมาสที่สี่เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 7.9 เทียบกับร้อยละ 7.2 ในไตรมาสแรก และการส่งออกหดตัวลงในทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมที่มีสหรัฐ เป็นคู่ค้าที่สำคัญ โดยการส่งออกในไตรมาสที่ 4 หดตัวถึงร้อยละ 4.8 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2550 นอกจากนี้สถาบันการเงินในภูมิภาคหลายแห่งได้ประสบกับปัญหาการขาดสภาพคล่องและอยู่ในภาวะที่เสี่ยงต่อการล้มละลายจากผลกระทบมาจากวิกฤตการณ์ทางการเงินของสหรัฐ

□ **เศรษฐกิจอังกฤษ** เศรษฐกิจอังกฤษในไตรมาสที่ 4 หดตัวจากไตรมาสก่อนหน้าร้อยละ 1.5 นับเป็นการหดตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่สองส่งผลให้เศรษฐกิจของอังกฤษเข้าสู่ภาวะถดถอยทางเทคนิคโดยสมบูรณ์ (Full-fledged recession) เป็นครั้งแรกในรอบ 18 ปี สถานการณ์ทางเศรษฐกิจโดยทั่วไปอยู่ในภาวะใกล้เคียงกับเศรษฐกิจของสหรัฐ นั่นคือ การลดลงของราคาที่อยู่อาศัย ภาวะความตกต่ำของตลาดอสังหาริมทรัพย์ การหดตัวของสินเชื่อและหนี้สินอยู่ในระดับสูงทั้งในภาคครัวเรือนและธุรกิจ สาขาการผลิตที่ได้รับผลกระทบรุนแรง ได้แก่ สาขาการเงินซึ่งขนาดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 30 ของ GDP สาขาอุตสาหกรรมการผลิตซึ่งหดตัวถึงร้อยละ 4.6 ในไตรมาสที่ 4 สอดคล้อง

กับดัชนีภาคการผลิตในเดือนธันวาคมซึ่งปรับตัวลดลงมาอยู่ที่ระดับ 34.4 หรือหดตัวร้อยละ 7.4 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน รวมทั้งสาขาการก่อสร้างซึ่งสอดคล้องกับดัชนีการผลิตภาคการก่อสร้างในเดือนธันวาคมอยู่ที่ระดับ 29.3 ต่ำสุดนับตั้งแต่มีการเก็บข้อมูลเมื่อปี 2535 การหดตัวรุนแรงของเศรษฐกิจส่งผลให้จำนวนผู้เรียกร้องค่าชดเชยจากการว่างงานในเดือนธันวาคมเพิ่มขึ้นอีก 77,900 คน เป็น 336,000 คน ในปี 2551 ทั้งนี้ธนาคารกลางอังกฤษประกาศปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเหลือร้อยละ 1.0 นอกจากนี้รัฐบาลอังกฤษเตรียมจัดตั้งกองทุนค้ำประกันสินเชื่อของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีมูลค่า 21.3 พันล้านปอนด์ รวมทั้งประกาศมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจมูลค่า 30.8 ล้านเหรียญสหรัฐ

□ เศรษฐกิจญี่ปุ่นได้รับผลกระทบรุนแรงจากภาวะวิกฤตการเงินโลกและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจปี 2551 หดตัว เศรษฐกิจญี่ปุ่นในไตรมาสที่ 4 หดตัวร้อยละ 3.3 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้าและหดตัวร้อยละ 4.6 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว นับเป็นการหดตัวทางเศรษฐกิจที่รุนแรงที่สุดในรอบ 30 ปี และเป็นการหดตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ทำให้เศรษฐกิจญี่ปุ่นในปี 2551 หดตัวร้อยละ 0.7 โดยมีสาเหตุมาจากการลดลงของการส่งออก ซึ่งในไตรมาสที่ 4 หดตัวร้อยละ 12.9 จากไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 3.0 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว ในขณะที่อุปสงค์ภายในประเทศหดตัวต่อเนื่องโดยยอดการค้าปลีกในไตรมาส 4 หดตัวร้อยละ 1.5 เครื่องชี้สถานการณ์ทางเศรษฐกิจล่าสุดยังชี้ให้เห็นถึงแนวโน้มการหดตัวที่รุนแรงทางเศรษฐกิจ โดยการส่งออกเดือนธันวาคมหดตัวถึงร้อยละ 35 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่แล้ว ในขณะที่การนำเข้าเดือนธันวาคมหดตัวร้อยละ 21 ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคเดือนธันวาคมลดลงสู่ระดับ 26.7 ซึ่งเป็นระดับที่ต่ำสุดเป็นประวัติการณ์นับจากปี 2518 อุปสงค์หดตัวทั้งภายในและภายนอกประเทศส่งผลให้ภาคการผลิตของญี่ปุ่นได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง โดยดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเดือนธันวาคมหดตัวร้อยละ 20.0 ต่ำสุดเป็นประวัติการณ์นับตั้งแต่ปี 2513

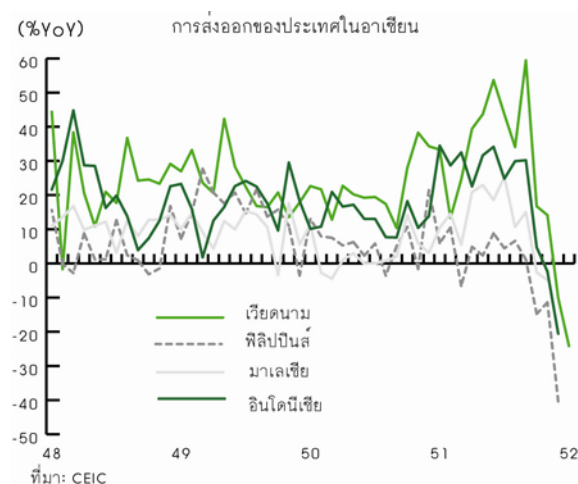
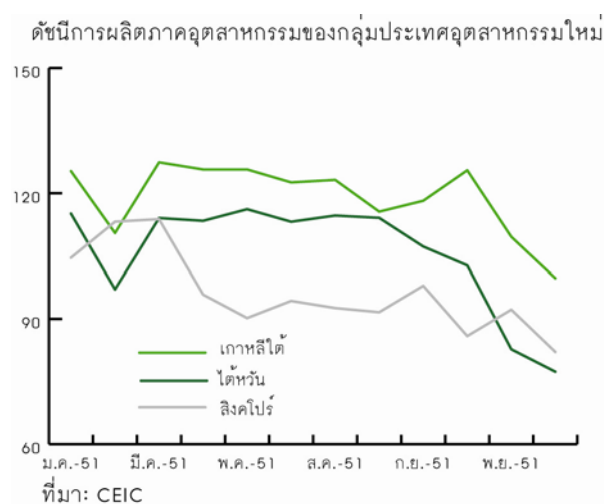
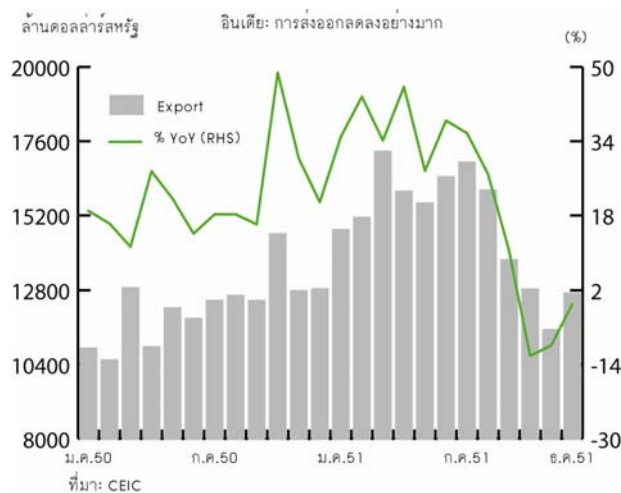

อย่างไรก็ตามอัตราการว่างงานในไตรมาสที่ 4 อยู่ที่ร้อยละ 3.9 ก่อนช่วงทรงตัวเมื่อเทียบกับร้อยละ 4 ในไตรมาสก่อน

□ **เศรษฐกิจจีนชะลอตัวรุนแรง** เศรษฐกิจจีนในไตรมาสที่ 4 ของปี 2551 ขยายตัวที่ร้อยละ 6.8 นับเป็นอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่ำที่สุดนับตั้งแต่ไตรมาส 4 ของปี 2544 มีผลให้เศรษฐกิจจีนทั้งปี 2551 ขยายตัวร้อยละ 9.0 ทั้งนี้เศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวส่งผลให้ภาคการค้าระหว่างประเทศของจีนได้รับผลกระทบอย่างมาก โดยการส่งออกเดือนธันวาคมหดตัวถึงร้อยละ 17.5 จากเดือนเดียวกันของปี 2550 การส่งออกที่ลดลงส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและการลงทุน โดยดัชนี PMI เดือนธันวาคมและพฤศจิกายนลดลงมาอยู่ที่ระดับ 41.2 และ 38.8 ตามลำดับ เทียบกับระดับ 53.1 ในเดือนมกราคม 2551 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเดือนธันวาคมหดตัวร้อยละ 5.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีมูลค่า 5.98 พันล้านเหรียญ สหรัฐ. และหดตัวลงรุนแรงถึงร้อยละ 33 ในเดือนมกราคม ภายใต้สถานการณ์การชะลอตัวทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง รัฐบาลจีนได้ประกาศนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจมูลค่า 586,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ. ประกอบด้วยโครงการสร้างที่อยู่อาศัยแก่ผู้มีรายได้น้อย ก่อสร้างสาธารณูปโภคในพื้นที่ชนบท พัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง พัฒนาการศึกษาและสาธารณสุขแก่ผู้มีรายได้น้อย โครงการด้านสิ่งแวดล้อม พัฒนาเทคโนโลยีด้านอุตสาหกรรม พื้นฟูพื้นที่ที่ได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์แผ่นดินไหว นอกจากนี้ยังได้ลดอัตราดอกเบี้ยลงจากร้อยละ 5.31 เหลือร้อยละ 2.16 อีกด้วย

□ **เศรษฐกิจอินเดีย** คาดว่าเศรษฐกิจอินเดียในไตรมาสที่ 4 จะขยายตัวประมาณร้อยละ 4.9 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า ซึ่งชะลอลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 7.6 และคาดว่าจะส่งผลให้เศรษฐกิจทั้งปี 2551 ขยายตัวประมาณร้อยละ 7.3 ทั้งนี้เนื่องจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นมีผลกระทบโดยตรงต่อการส่งออกและภาคอุตสาหกรรมของอินเดีย โดยปริมาณการส่งออกได้ลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นไตรมาสที่ 4 โดยหดตัวร้อยละ 12.1, 9.9 และร้อยละ 1.1 ในเดือนตุลาคม พฤศจิกายน และธันวาคม ตามลำดับ เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2550 และเนื่องจากสินค้าที่การผลิตที่ใช้แรงงานเข้มข้น (Labor-Intensive) คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 50 ของ

สินค้าส่งออกทั้งหมด ดังนั้นการหดตัวของการส่งออกจึงส่งผลกระทบต่อการทำงานของในประเทศ โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องหนัง อัญมณี และเครื่องประดับ ซึ่งได้รับผลกระทบอย่างหนัก และนำไปสู่การปลดพนักงาน อย่างไรก็ตามรัฐบาลอินเดียได้ประกาศมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจจำนวน 6 หมื่นล้านเหรียญ สรอ. โดยมุ่งเน้นไปที่การให้ความช่วยเหลือภาคอุตสาหกรรมที่สำคัญ และการก่อสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐาน รวมถึงการลดภาษีมูลค่าเพิ่มจากร้อยละ 8 เหลือร้อยละ 4 นอกจากนี้ธนาคารกลางอินเดียยังได้ให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบโดยเฉพาะอย่างยิ่ง SMEs โดยการจัดหาเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำรวมถึงการลดดอกเบี้ยจากร้อยละ 9 เหลือร้อยละ 5.5 เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจควบคู่กันไปอีกด้วย

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศ NIEs เข้าสู่ภาวะหดตัวทางเศรษฐกิจ ภาวะความตกต่ำทางเศรษฐกิจของสหรัฐ กลุ่มประเทศยูโร สหราชอาณาจักร และญี่ปุ่นซึ่งเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญได้ส่งผลให้เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศ NIEs หดตัวในไตรมาสที่ 4 โดยที่มูลค่าการส่งออกของประเทศเหล่านี้เริ่มลดลงในเดือนตุลาคม และทวีความรุนแรงมากขึ้นในเดือนพฤศจิกายนและธันวาคม ตามลำดับ ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศ NIEs อย่างรุนแรงเนื่องจากสัดส่วนของการส่งออกต่อ GDP ของประเทศเหล่านี้อยู่ในระดับสูง และเนื่องจากฐานการผลิตเป็นการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเป็นหลัก ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมได้ปรับลดลงอย่างมากในช่วงเดือนพฤศจิกายนและธันวาคม ซึ่งส่งผลให้เศรษฐกิจในไตรมาสสุดท้ายของปี 2551 ของเกาหลีใต้ สิงคโปร์ และไต้หวัน หดตัวร้อยละ 3.4, 3.7 และ 8.36 ตามลำดับ ทำให้เศรษฐกิจทั้งปีของประเทศดังกล่าวขยายตัวร้อยละ 2.5, 1.2 และ 0.12 ตามลำดับ นอกจากนี้เครื่องชี้เศรษฐกิจล่าสุดแสดงให้เห็นว่าผลกระทบต่อส่งออกมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น โดยมูลค่าการส่งออกในเดือนมกราคมของเกาหลีใต้และไต้หวัน ลดลงถึงร้อยละ 32.1 และ 42.9 ตามลำดับ

□ **เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอาเซียนชะลอตัวรุนแรง** การชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกได้ส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อการส่งออกของประเทศในกลุ่มอาเซียน โดยในไตรมาสที่ 4 การส่งออกของอินโดนีเซีย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ อยู่ในภาวะหดตัวถึงร้อยละ 13.8, 0.3 และ 19.0 ตามลำดับ ในขณะที่มูลค่าการส่งออกของเวียดนามขยายตัวเพียงร้อยละ

6.4 เทียบกับร้อยละ 45.0 ในไตรมาสที่ 3 และได้ส่งผลกระทบต่อเนื้ออย่างรุนแรงต่อการผลิตภาคอุตสาหกรรม โดยผลผลิตอุตสาหกรรมของอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ในเดือนพฤศจิกายนขยายตัวเพียงร้อยละ 1.96 และ 1.35 เทียบกับเดือนตุลาคมที่ขยายตัวร้อยละ 6.0 และ 9.23 ตามลำดับ ขณะที่ผลผลิตอุตสาหกรรมของมาเลเซียหดตัวร้อยละ 15.54 ในเดือนธันวาคม การลดลงของการผลิตและการส่งออกสร้างแรงกดดันต่อการจ้างงานและอุปสงค์ภายในประเทศ ทำให้ในไตรมาสที่สี่ ฟิลิปปินส์และอินโดนีเซียขยายตัวร้อยละ 5.6 และ 5.7 ตามลำดับ โดยทั้งปีขยายตัวร้อยละ 4.6 และ 6.0 ตามลำดับ สำหรับมาเลเซียและเวียดนาม คาดว่าเศรษฐกิจในไตรมาสที่ 4 จะขยายตัวประมาณร้อยละ 1.9 และ 5.6 ตามลำดับ ซึ่งจะส่งผลให้เศรษฐกิจทั้งปี 2551 ร้อยละ 5.0 และ 6.3 ตามลำดับ ภายใต้แนวโน้มการชะลอตัวทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงรัฐบาลมาเลเซีย เวียดนาม และอินโดนีเซียได้ประกาศแผนการกระตุ้นเศรษฐกิจมูลค่า 2, 5.7 และ 4.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ตามลำดับ และธนาคารกลางของมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ เวียดนาม และอินโดนีเซียได้ประกาศปรับลดอัตราดอกเบี้ยอยู่ที่ร้อยละ 2.5, 5.0, 7.0 และ 8.25 ตามลำดับ

2. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2552

2.1 แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2552: คาดว่าจะขยายตัวเพียงร้อยละ (-0.5) – (0.5) ต่ำสุดนับตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมและประเทศที่พึ่งพิงการส่งออกสูงจะอยู่ในภาวะหดตัวต่อเนื่องจากไตรมาสสุดท้ายของปี 2551 ในขณะที่เศรษฐกิจของประเทศสำคัญอื่น ๆ มีแนวโน้มชะลอตัวรุนแรงต่อเนื่องตามการลดลงของการผลิตภาคอุตสาหกรรม ปริมาณการค้าโลกและราคาสินค้าในตลาดโลก ในขณะที่มาตรการการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ที่เริ่มประกาศในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี 2551 และต้นปี 2552 คาดว่าจะช่วยให้เศรษฐกิจโลกเริ่มฟื้นตัวอย่างช้า ๆ ในช่วงปลายปี ภายใต้เงื่อนไขที่ปัญหาภาคการเงินได้ผ่านพ้นจุดต่ำสุดไปแล้วและความเชื่อมั่นเริ่มปรับตัวดีขึ้น

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ					
% yoy	2549	2550	2551	2552f	2553f
โลก	5.3	5	2.8	(-0.5) – (0.5)	3.0
สหรัฐอเมริกา	2.9	2	1.3	(-2.3) – (-1.6)	1.6
กลุ่มยูโรโซน	2.8	3	0.7	(-2.5) – (-2.0)	0.2
อังกฤษ	2.9	3.1	0.7	(-3.2) – (-2.8)	0.2
ญี่ปุ่น	2.4	2.1	-0.7	(-3.0) – (-2.6)	0.6
จีน	11.6	13.0	9.1	5.0 – 6.5	8.0
อินเดีย	9.4	9.3	7.3	4.8 – 5.2	6.5
เกาหลีใต้	5.1	5	2.5	-3.5	3.6
ไต้หวัน	4.8	5.7	0.1	-3.0	3.1
ฮ่องกง	7.0	6.4	2.6	-3.8	3.0
สิงคโปร์	9.4	7.7	1.2	-3.8	3.5
มาเลเซีย	5.9	6.3	5.0	1.5	4.3
ฟิลิปปินส์	5.4	7.2	4.6	2.1	4.2
เวียดนาม	7.9	8.2	6.3	4.8	5.6

ที่มา CEIC และรวบรวมจากหลายที่

□ เศรษฐกิจของประเทศอุตสาหกรรมมีแนวโน้มที่จะหดตัวประมาณร้อยละ 2.0 - 2.8 สถานการณ์ทางเศรษฐกิจในไตรมาสสุดท้ายของปี 2551 และในเดือนมกราคม 2552 แสดงให้เห็นว่าการปรับตัวของภาคเศรษฐกิจจริงมีความรุนแรงกว่าที่คาดการณ์ไว้ การว่างงานที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วมีแนวโน้มที่จะสร้างพลวัตทำให้การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจมีแนวโน้มที่จะล่าช้าออกไป แม้ว่าสหรัฐอเมริกาและประเทศอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่ประสบปัญหาวิกฤติ

แนวโน้มอัตราการว่างงานปี 2552 (%)

ภูมิภาค	2550	2551	2552		
			Pessimistic	Baseline	Optimistic
World	5.7	6.0	6.5	6.1	7.1
Developed Economies and EU	5.7	6.4	7.1	6.6	7.9
Non-EU & CIS	8.5	8.8	9.2	9.1	9.8
East Asia	3.5	3.8	4.5	4.0	5.5
South-East Asia and the Pacific	5.5	5.7	6.1	6.0	6.4
South Asia	5.3	5.4	5.7	5.4	6.2
Latin America and the Caribbean	7.2	7.3	8.1	7.6	8.3
Middle East	9.4	9.4	6.3	9.3	11.0
North Africa	10.4	10.3	10.4	10.2	11.2
Sub-Saharan Africa	7.9	7.9	8.1	7.9	8.5

ที่มา ILO

การส่งออกของแต่ละประเทศ (%YoY)

ประเทศ	2551			2552
	ค.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.
สหรัฐฯ	5.1	-5.3	-11.4	ก.อ.
ญี่ปุ่น	-7.8	-26.7	-35.0	ก.อ.
สหภาพยุโรป	3.3	-10.7	ก.อ.	ก.อ.
จีน	19.1	-2.2	-2.8	-17.5
อินเดีย	-12.1	-9.9	-1.1	ก.อ.
เกาหลีใต้	10.3	-15.0	-21.6	-32.1
ฮ่องกง	9.4	-5.3	-11.4	ก.อ.
ไต้หวัน	-9.8	-21.6	-40.1	-42.9
สิงคโปร์	-4.3	-11.9	-20.4	ก.อ.
มาเลเซีย	-2.6	-4.9	-14.9	ก.อ.
เวียดนาม	16.7	14.1	-10.2	-24.2
อินโดนีเซีย	4.7	-2.4	-20.6	ก.อ.
ฟิลิปปินส์	-14.8	-11.4	-40.4	ก.อ.

ที่มา CEIC

การเงินโดยตรงจะได้ดำเนินแก้ไขปัญหาในภาคการเงินโดยการอัดฉีดสภาพคล่องและการค้าประกันสินเชื่อ มาตรการดังกล่าวจะช่วยลดความเสี่ยงของภาคการเงินในระยะสั้น แต่บรรยากาศความเชื่อมั่นในตลาดเงินและตลาดทุนยังไม่ปรับตัวดีขึ้น ส่วนต่างอัตราดอกเบี้ย (Spreads) สำคัญ ๆ ยังคงอยู่ในระดับสูง การรับรู้หนี้เสียในภาคการเงินยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในขณะที่ปัญหาประสิทธิภาพและความมั่นคงของสถาบันการเงินซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของความเชื่อมั่นและกลไกของระบบการเงินและภาคเศรษฐกิจอื่น ๆ ยังไม่ปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นดังนั้นปัญหาในภาคการเงินจึงยังเป็นอุปสรรคต่อการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ นอกจากนั้นการชะลอตัวอย่างรุนแรงและเป็นวงกว้างของเศรษฐกิจประเทศสำคัญ ๆ จะเป็นข้อจำกัดของการขยายตัวของภาคส่งออกที่คาดว่าจะเป็นกลไกสำคัญของการปรับตัวของเศรษฐกิจต่อภาวะความไม่สมดุลทางเศรษฐกิจ ในขณะเดียวกันการว่างงานที่เพิ่มสูงขึ้นมากส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและมีแนวโน้มที่จะส่งผลซ้ำเติมต่อสถานการณ์ในตลาดอสังหาริมทรัพย์และการขายสินเชื่อ อำนาจซื้อที่แท้จริงของระบบเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำเนื่องจากการลดลงของราคาทรัพย์สินในขณะที่ภาระหนี้ของภาคธุรกิจและครัวเรือนอยู่ในระดับสูง ภายใต้แนวโน้มดังกล่าวคาดว่าเศรษฐกิจสหรัฐ กลุ่มประเทศยูโร และสหราชอาณาจักร ซึ่งคาดว่าเศรษฐกิจจะร้อยละ (-2.3 ถึง -1.6), (-2.5 ถึง -2.0) และ (-3.2 ถึง -2.8) ตามลำดับ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศญี่ปุ่นอยู่ในช่วง (-3.0 ถึง -2.6)

- ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศเกิดใหม่มีแนวโน้มที่จะชะลอตัวรุนแรง โดยเฉพาะประเทศที่อยู่ในห่วงโซ่การผลิตเดียวกันของโลก (Global production/supply chain) และต้องพึ่งพิงการส่งออกและเงินทุนจากต่างประเทศสูง มีแนวโน้มที่จะเผชิญกับภาวะหดตัวทางเศรษฐกิจหรือการชะลอตัวอย่างรุนแรงและความท้าทายในการบริหารเศรษฐกิจมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาในภาคการเงินและการหดตัวทางเศรษฐกิจของประเทศอุตสาหกรรมคาดว่าจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศอื่น ๆ 4 ประการคือ (i) ปริมาณการค้าโลกในปี 2552 คาดว่าจะหดตัวประมาณร้อยละ 2.8 เนื่องจากการหดตัวของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมซึ่งคิดเป็นประมาณร้อยละ 50 ของ GDP โลก ซึ่งจะเห็นได้จากการหดตัวอย่างรุนแรงของ

การค้าโลกในไตรมาสสุดท้ายของปี 2551 (ii) การลดลงของราคาสินค้าน้ำมันและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลกที่เกิดจากภาวะการหดตัวอย่างรุนแรงของอุปสงค์ในประเทศอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจโลก โดยภาพรวมคาดว่าจะส่งผลกระทบรุนแรงต่อเศรษฐกิจของประเทศที่พึ่งพิงการส่งออกขั้นปฐมและน้ำมัน (iii) ความต้องการเงินทุนเพื่อชดเชยความสูญเสียในตลาดการเงินของประเทศอุตสาหกรรมและความต้องการเงินทุนเพื่อ Finance การขาดดุลทางการคลังและมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ การให้ความสำคัญต่อการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ (Safe assets) ของนักลงทุนและการขาดความมั่นใจในแนวโน้มเศรษฐกิจคาดว่าจะทำให้การไหลของเงินทุนไปยังประเทศกำลังพัฒนาและประเทศเกิดใหม่ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทั้งในด้านการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์และการลงทุนโดยตรง (Foreign direct investment) และ (iv) ค่าเงินดอลลาร์ สรอ. มีแนวโน้มที่จะแข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับค่าเงินสกุลหลักอื่น ๆ เนื่องจากความตกต่ำทางเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น ยกเว้นค่าเงินเยนซึ่งการปิดสัญญาของ Yen carry trade จะทำให้เงินทุนไหลกลับประเทศญี่ปุ่นมากขึ้น รวมทั้งเป็นผลจากการชะลอการลงทุนโดยตรงของญี่ปุ่นในต่างประเทศ

ภายใต้แนวโน้มดังกล่าวคาดว่าจะอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของจีน อินเดียและบราซิลจะชะลอตัวเป็นร้อยละ 5.0 ถึง 6.5, 4.8 ถึง 5.2 และร้อยละ 1.8 ในปี 2552 เทียบกับร้อยละ 9.1, 7.3 และร้อยละ 5.8 ในปี 2551 เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ เช่น เกาหลีใต้ ไต้หวัน ฮองกงและสิงคโปร์มีแนวโน้มที่จะหดตัวประมาณร้อยละ 3.5, 3.0, 3.8 และ 3.8 ตามลำดับ เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียนมีแนวโน้มที่จะชะลอตัวรุนแรง โดยคาดว่าเศรษฐกิจของมาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนามจะชะลอตัวจากร้อยละ 5.0, 6.0, 4.6 และ 6.3 ในปี 2551 เป็นร้อยละ 1.5, 3.5, 2.1 และ 4.8 ในปี 2552 ในขณะที่เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศตะวันออกกลางโดยรวมคาดว่าจะขยายตัวเพียงร้อยละ 4.0 เทียบกับร้อยละ 6.1 ในปี 2551 เนื่องจากการลดลงอย่างรวดเร็วของราคาน้ำมัน เช่นเดียวกับเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศแอฟริกาใต้ที่มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 3.4 เทียบกับร้อยละ 5.2 ในปีที่ผ่านมา เนื่องจากการลดลงของราคาสินค้าขั้นปฐมและการเคลื่อนย้ายเงินทุน

□ เศรษฐกิจโลกคาดว่าจะเริ่มฟื้นตัวอย่างช้า ๆ ในไตรมาสสุดท้ายของปี 2552 ก่อนที่จะเริ่มขยายตัวได้ประมาณร้อยละ 2.0 – 3.0 ในปี 2553 การหดตัวทางเศรษฐกิจที่รุนแรงและการว่างงานที่เพิ่มสูงขึ้นมากภายใต้การปรับตัวอย่างเชื่องช้าของตลาดสินเชื่อมีแนวโน้มที่จะทำให้การฟื้นตัวของเศรษฐกิจสหรัฐและประเทศอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ล่าช้าออกไป นอกจากนั้นการชะลอตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วของประเทศกำลังพัฒนาและประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่อย่างเปราะบางนั้น จะส่งผลให้การว่างงานเพิ่มขึ้นในทุกภูมิภาคและเป็นข้อจำกัดต่อการฟื้นตัวอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจโลกในปี 2552 มากขึ้น

ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าว คาดว่าเศรษฐกิจโลกจะเริ่มฟื้นตัวอย่างช้า ๆ ในไตรมาสสุดท้ายของปี 2552 โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจาก (i) อัตราดอกเบี้ยในตลาดโลกที่อยู่ในระดับต่ำ (ii) แม้ว่ากลไกตลาดสินเชื่อจะยังไม่ปรับตัวเข้าสู่ภาวะปกติและประสิทธิภาพของนโยบายดอกเบี้ยจะลดลงจากการลดลงของอัตราเงินเฟ้อ แต่ธนาคารกลางประเทศสำคัญ ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา กลุ่มประเทศยูโร ญี่ปุ่นและสหราชอาณาจักร มีแนวโน้มที่จะดำเนินนโยบายการเงินในลักษณะของการปล่อยกู้ทางตรง (Credit expansion) มากขึ้นโดยลำดับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดต้นทุนของสินเชื่อและเพิ่มขีดความสามารถของภาคครัวเรือนและธุรกิจในการเข้าถึงสินเชื่อ รวมทั้งเพื่อลดความเสี่ยงด้านความมั่นคงของสถาบันการเงินและการให้กู้แก่รัฐบาลเพื่อสนับสนุนนโยบายขาดดุลทางการคลังและมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ (iii) ความร่วมมือในมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจทางการคลังของประเทศต่าง ๆ อย่างเป็นวงกว้างซึ่งในปัจจุบันมูลค่าของมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่ประกาศโดยประเทศต่าง ๆ คิดเป็นประมาณร้อยละ 3 ของ GDP โลก โดยเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกในช่วงครึ่งหลังของปี นอกจากจะได้รับปัจจัยสนับสนุนจากอัตราดอกเบี้ยต่ำและการขยายสินเชื่อทางตรงจากธนาคารกลางแล้วยังจะได้รับปัจจัยสนับสนุนจากมาตรการแก้ไขปัญหาสินทรัพย์ด้อยคุณภาพในระบบการเงิน (Troubled Asset Relief Program: TARP) ระยะที่ 2 มูลค่า 350 พันล้านเหรียญสหรัฐ และแผนการกอบกู้และฟื้นฟูเศรษฐกิจมูลค่า 787 พันล้านเหรียญสหรัฐ เช่นเดียวกับเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศยูโร และญี่ปุ่น ซึ่งคาดว่าจะธนาคารกลางให้ความสำคัญกับการปล่อยกู้ทางตรงมากขึ้น รวมทั้งการประกาศมาตรการ

การลดดอกเบี้ยและมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ

ประเทศ	อัตราดอกเบี้ยนโยบาย*	มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ	
		% of GDP	พันล้านเหรียญสหรัฐ
สหรัฐ	4.0 % → (0-0.25%)	10.8	1,489
ญี่ปุ่น	0.5 % → 0.1 %	2.0	87.6
กลุ่มประเทศยูโร	4.25 % → 2.0 %	n.a.	250
เยอรมนี	-	3.1	102.9
ฝรั่งเศส	-	1.5	38.9
อิตาลี	-	4.3	90.5
บัลแกเรีย	-	0.8	0.3
สาธารณรัฐเชค	-	0.4	0.7
สโลวาเกีย	-	1.4	0.6
อังกฤษ	5.0 % → 1.0 %	1.1	30.8
แคนาดา	4 % → 1.0%	2.0	28.7
ออสเตรเลีย	7.25 % → 3.25 %	4.0	36.4
นิวซีแลนด์	8.25 % → 3.25 %	4.0	5.1
จีน	7.47 % → 5.31 %	15.0	586.0
อินเดีย	4 % → (0-0.25%)	1.3	14.3
เกาหลีใต้	5.0 % → 2.0 %	1.0	9.7
สิงคโปร์	-	8.2	13.2
ไต้หวัน	3.5 % → 1.25 %	1.7	6.5
มาเลเซีย	3.5 % → 2.5 %	1.0	1.9
เวียดนาม	13.0 % → 7.0 %	1.1	0.8
อินโดนีเซีย	9.25 % → 8.25 %	1.5	6.5
อียิปต์	12.5 % → 10.5 %	0.3	0.4
เม็กซิโก	8.25 % → 7.75 %	0.7	7.2
บราซิล	13.75% → 12.75%	0.2	2.6
ชิลี	8.25 % → 4.75 %	2.8	4.6

ที่มา : IMF และแหล่งอื่น ๆ

* อัตราดอกเบี้ยตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2551 ถึง 18 กุมภาพันธ์ 2552

กระตุ้นเศรษฐกิจทางการคลังมูลค่า 250 และ 87 พันล้านเหรียญสหรัฐตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาและประเทศเกิดใหม่ประกาศมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจทางการคลังมากขึ้นและต่อเนื่อง โดยเฉพาะจีน ที่ประกาศมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจมูลค่าสูงถึง 586 พันล้านเหรียญสหรัฐ และประเทศอื่น ๆ เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย อินเดีย และเวียดนามที่ได้ประกาศมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจมูลค่า 13.2, 1.9, 14.3 และ 0.8 พันล้านเหรียญสหรัฐ ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามนักวิเคราะห์ต่าง ๆ เริ่มแสดงความกังวลว่าเศรษฐกิจโลกจะฟื้นตัวได้ช้า และอยู่ในภาวะหดตัวตลอดปี 2552 และจะเริ่มฟื้นตัวในปี 2553 ทั้งนี้เนื่องจากมีประเด็นปัจจัยเสี่ยง ดังนี้

- ทุกประเทศประสบปัญหาการว่างงานที่เพิ่มขึ้น จึงทำให้กำลังซื้อของประชาชนลดลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีหลายประเทศภาระหนี้สินของครัวเรือนและภาคธุรกิจสะสมได้เพิ่มสูงขึ้น อันเนื่องมาจากปัญหาวิกฤติการณ์ทางการเงินที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นในช่วงหลังของปี 2551 และความมั่งคั่งได้ลดลง (Wealth destruction) ทั้งนี้เนื่องจากการชะลอตัวทางเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาได้ส่งผลให้การว่างงานเพิ่มขึ้นตามลำดับ ในขณะที่ราคาหลักทรัพย์และที่อยู่อาศัยปรับตัวลดลงมากถึงประมาณร้อยละ 50 ซึ่งปัญหานี้จะส่งผลกระทบทั้งทางจิตวิทยาต่อความเชื่อมั่นและกำลังซื้อที่แท้จริง ดังนั้นประสิทธิผลของการดำเนินนโยบายการเงินและการคลังผ่อนคลายเป็นเพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายจะมีข้อจำกัดมากขึ้น

- ปัญหาจากภาคการเงินที่ลุกลามต่อเนื่องไปยังภาคเศรษฐกิจจริงและทำให้ภาคการผลิตและบริการบางส่วนต้องปิดตัวเองลง จะทำให้เกิดผลต่อเนื่องตามมาหลายประการและกลายเป็น vicious circle ได้ เช่น (i) ปัญหาการว่างงาน (ii) ปัญหานี้เสียที่จะย้อนกลับมาเป็นปัญหาสำหรับภาคการเงินซึ่งยังอยู่ในช่วงของแก้ปัญหาจากวิกฤตหนี้ด้วยคุณภาพ และ (iii) กำลังการผลิตส่วนเกินในภาวะที่ความต้องการสินค้าและบริการมีจำกัดจะทำให้ภาคธุรกิจที่ยังดำเนินการผลิตต้องใช้กลยุทธ์การลดราคาสินค้าเพื่อการแข่งขัน ซึ่งจะมีผลให้เกิดการคาดการณ์ภาวะเงินฝืดขึ้นได้ (expected deflation) ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่ทำให้ผู้ที่เป็นลูกหนี้ต้องเผชิญกับปัญหามูลค่าหนี้ที่แท้จริงเพิ่มสูงขึ้น และขาดความสามารถในการชำระ

หนี้ และในขณะเดียวกันอาจจะทำให้ประเทศต่าง ๆ หันไปใช้มาตรการกีดกันทางการค้ามากขึ้น

- ประเทศส่วนใหญ่ได้ดำเนินมาตรการลดอัตราดอกเบี้ยลงถึงระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์แล้วแต่การขยายสินเชื่อยังมีจำกัดเนื่องจากสถาบันการเงินมีความระมัดระวังที่จะขยายสินเชื่อ ในขณะที่การดำเนินนโยบายการคลังขาดดุลที่สูงขึ้นก็เริ่มเป็นข้อจำกัดในการดำเนินนโยบายการคลังให้ผ่อนคลายมากขึ้น
- หลายประเทศยังมีปัญหาเชิงโครงสร้างทั้งปัญหาความยากจนภายในประเทศรวมทั้งยังมีจุดอ่อนในด้านขีดความสามารถในการแข่งขัน ทำให้ยังมีภาระด้านการคลังอีกมากในการที่จะดำเนินนโยบายเพื่อสร้างความเข้มแข็งในเชิงโครงสร้างและมีพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมที่แข็งแกร่งขึ้น จึงทำให้การจัดสรรงบประมาณมีความยากลำบากมากขึ้นและต้องหันไปพึ่งพาเงินกู้ต่างประเทศเพิ่มขึ้น โดยที่บางประเทศก็ต้องพึ่งพาการกู้ยืมจากองค์กรการเงินระหว่างประเทศต่าง ๆ
- ผลกระทบต่อเนื่องผ่านการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศทำให้ผลกระทบจากภาวะวิกฤตเป็นวงกว้างและซ้ำเติมซึ่งกันและกันเป็นลูกโซ่

2.2 แนวโน้มราคาน้ำมันปี 2552

- (1) คาดว่าราคาน้ำมันดิบดูไบโดยเฉลี่ยในปี 2552 จะอยู่ที่ 45-55 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ต่ำกว่าราคาเฉลี่ย 93.65 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในปี 2551 โดยในเดือนมกราคม ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยเท่ากับ 44.12 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล และราคา ณ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2552 เท่ากับ 40.01 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ทั้งนี้คาดว่าราคาน้ำมันจะเพิ่มขึ้นได้ในช่วงครึ่งหลังของปีถ้าภาวะถดถอยของเศรษฐกิจโลกผ่านจุดต่ำสุดภายในช่วงครึ่งแรกของปี 2552 และเริ่มปรับตัวดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี จะส่งผลให้ความต้องการใช้น้ำมันปรับตัวเพิ่มขึ้นตาม รวมถึงความต้องการใช้น้ำมันจากประเทศจีน ภูมิภาคตะวันออกกลาง และละตินอเมริกาที่ยังมีการเพิ่มขึ้นอยู่
- (2) อย่างไรก็ตามเนื่องจากแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกภายในปี 2552 ยังมีความไม่แน่นอนสูงและยังมีความเสี่ยงที่เศรษฐกิจโลกอาจจะหดตัวตลอดปี จึงมีหลายสถาบันที่คาดว่าราคาน้ำมันดิบโดย

เฉลี่ยจะอยู่ในระดับต่ำกว่า 50 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล อาทิ Energy Information Administration (EIA) ล่าสุดในเดือนกุมภาพันธ์ 2552 ได้คาดการณ์ว่าราคาเฉลี่ยน้ำมันดิบ WTI ในปี 2552 จะอยู่ที่ 43.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ต่ำกว่าราคาเฉลี่ยที่ 99.69 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล ในปี 2551 ในขณะที่ IMF และ Goldman Sachs คาดว่าราคาเฉลี่ยน้ำมันดิบ WTI ในปี 2552 จะอยู่ที่ 50 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล โดยสรุปแล้วปัจจัยที่ทำให้คาดว่าราคาน้ำมันดิบโดยเฉลี่ยจะลดลงมากในปี 2552 นี้ ประกอบด้วย

- ปริมาณความต้องการใช้มีแนวโน้มลดลงอันเป็นผลมาจากภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอย จากรายงานภาวะตลาดน้ำมัน เดือนกุมภาพันธ์ของ EIA คาดว่าปริมาณความต้องการใช้น้ำมันโดยรวมของโลกในปี 2552 จะอยู่ที่ 84.70 ล้านบาร์เรลต่อวัน ลดลง 1.17 ล้านบาร์เรลต่อวัน เมื่อเทียบกับความต้องการที่ระดับ 85.87 ล้านบาร์เรลต่อวัน ในปี 2551 โดยคาดว่าความต้องการใช้ของกลุ่มประเทศ OECD จะลดลงจาก 47.69 ล้านบาร์เรลต่อวัน เป็น 46.08 ล้านบาร์เรลต่อวัน โดยที่ปริมาณความต้องการใช้ของประเทศสหรัฐอเมริกาจะลดลงในขณะที่ความต้องการใช้ของกลุ่มประเทศนอก OECD จะยังเพิ่มขึ้นจาก 38.18 ล้านบาร์เรลต่อวัน เป็น 38.63 ล้านบาร์เรลต่อวัน ซึ่งปริมาณความต้องการใช้ที่เพิ่มขึ้นจะเป็นความต้องการในประเทศจีน ประเทศในตะวันออกกลาง และละตินอเมริกา

ปริมาณการใช้้ำมันของโลก

(million barrels per day)	Year			2552 f			
Consumption	2550	2551	2552_f	1st	2nd	3rd	4th
OECD	49.14	47.69	46.08	46.97	44.86	45.40	47.09
U.S. (50 States)	20.68	19.48	19.02	19.19	18.82	18.86	19.22
U.S. Territories	0.32	0.27	0.26	0.27	0.26	0.26	0.27
Canada	2.37	2.36	2.26	2.25	2.20	2.29	2.32
Europe	15.30	15.26	14.59	14.77	14.17	14.49	14.93
Japan	5.01	4.85	4.65	5.10	4.27	4.40	4.84
Other OECD	5.46	5.47	5.29	5.40	5.14	5.09	5.51
Non-OECD	36.67	38.18	38.63	38.09	38.57	38.70	39.13
Former Soviet Union	4.28	4.34	4.31	4.35	4.26	4.26	4.37
Europe	0.79	0.80	0.80	0.83	0.79	0.76	0.80
China	7.58	7.98	8.23	7.97	8.22	8.26	8.44
Other Asia	8.78	9.24	9.17	9.13	9.18	9.07	9.29
Other Non-OECD	15.24	15.82	16.13	15.80	16.13	16.34	16.23
Total World Consumption	85.81	85.87	84.70	85.06	83.44	84.09	86.21

ที่มา :Energy Information Administration (EIA)

- การปรับลดปริมาณการผลิตลงมีผลต่อราคาน้ำมันน้อยกว่าอิทธิพลของการลดลงของความต้องการ โดยเฉพาะในช่วงที่เศรษฐกิจถดถอยเป็นวงกว้างหลายประเทศ แม้ว่ากลุ่มโอเปกจะมีการปรับลดปริมาณการผลิตน้ำมันลงโดยที่ในการประชุมในวันที่ 17 ธันวาคมที่ผ่านมา กลุ่มโอเปกได้ปรับลดปริมาณการผลิตลงประมาณวันละ 2 ล้านบาร์เรล (เป็นการปรับลดที่มากที่สุดตั้งแต่ปี 2525 เป็นต้นมา) จากการปรับลดปริมาณการผลิตของประเทศซาอุดีอาระเบีย เพื่อลด supply overhang แต่ความต้องการใช้น้ำมันลดลงอย่างมีนัยสำคัญมากกว่า ทั้งนี้ EIA ได้คาดว่าปริมาณการผลิตน้ำมันของโลกในปี 2552 จะอยู่ที่ 84.43 ล้านบาร์เรลต่อวัน ลดลงจากระดับ 85.49 ล้านบาร์เรลต่อวัน ในปี 2551 จากปริมาณการผลิตน้ำมันของกลุ่มประเทศโอเปกที่คาดว่าจะลดลงถึง 1.6 ล้านบาร์เรลต่อวัน ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2552 โดยปริมาณการผลิตจะอยู่ที่ระดับ 29.1 ล้านบาร์เรลต่อวัน ซึ่งเป็นระดับที่ต่ำสุดในรอบ 5 ปี โดยสาเหตุมาจากการลดการผลิตของประเทศซาอุดีอาระเบีย และคาดว่าปริมาณการผลิตน้ำมันของกลุ่มประเทศโอเปกในปี 2552 จะอยู่ที่ 34.54 ล้านบาร์เรลต่อวัน ลดลงจากการผลิตที่ 35.75 ล้านบาร์เรลต่อวันในปี 2551 สำหรับการผลิตน้ำมันของกลุ่มนอกโอเปก แม้จะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นประมาณ 150,000 บาร์เรลต่อวันในปี 2552 แต่อาจมีความเสี่ยงเรื่อง

โครงการขุดเจาะน้ำมันต่าง ๆ ที่ต้องล่าช้า เพราะได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์ทางการเงิน ประกอบกับสถานการณ์ราคาน้ำมันในปัจจุบันไม่เอื้ออำนวยต่อการขยายกำลังการผลิต รวมถึงวิกฤตสภาพคล่องที่เกิดขึ้นก็อาจทำให้ยากต่อการกู้เงินเพื่อมาลงทุนในโครงการใหม่

- การบังคับใช้ Stop Excessive Energy Speculation Act of 2008 ของสหรัฐฯ จะช่วยลดปริมาณการเก็งกำไรราคาน้ำมัน นอกจากนี้การดำเนินงานของ The U.S. Commodity Futures Trading Commission (CFTC) จะช่วยปิดช่องโหว่ของกฎระเบียบการซื้อขายในตลาดล่วงหน้าเพื่อป้องกันการเก็งกำไร รวมทั้งยังอยู่ในช่วงและบรรยากาศของการรับรู้ความเสียหายที่เกิดจากการเก็งกำไรในตลาดล่วงหน้าและการซื้อขายตราสารอนุพันธ์ ดังนั้นแรงจูงใจในการเก็งกำไรจะลดลง ประกอบกับการขอสินเชื่อเพื่อมาดำเนินธุรกรรมต่าง ๆ นั้นทำได้ยากขึ้น

ปริมาณการผลิตน้ำมันของโลก

(million barrels per day)	Year			2552 f			
Supply	2550	2551_f	2552_f	1st	2nd	3rd	4th
OECD	21.46	20.94	20.84	21.03	21.01	20.57	20.76
U.S. (50 States)	8.46	8.51	8.96	8.91	9.03	8.92	8.98
Canada	3.42	3.35	3.49	3.46	3.49	3.49	3.53
Mexico	3.50	3.19	2.89	2.95	2.97	2.86	2.81
North Sea	4.54	4.30	3.90	4.08	3.92	3.72	3.89
Other OECD	1.53	1.58	1.59	1.64	1.60	1.58	1.55
Non-OECD	62.95	64.55	63.59	62.44	63.49	64.12	64.28
OPEC	35.42	35.75	34.54	33.89	34.36	34.77	35.14
Crude Oil Portion	30.90	31.27	29.41	29.12	29.29	29.53	29.67
Other Liquids	4.52	4.48	5.14	4.77	5.07	5.23	5.47
Former Soviet Union	12.60	12.52	12.50	12.45	12.54	12.47	12.53
China	3.90	3.98	4.00	3.93	4.02	4.00	4.03
Other Non-OECD	11.02	12.31	12.55	12.17	12.57	12.88	12.58
Total World Production	84.40	85.49	84.43	83.47	84.50	84.68	85.05
Non-OPEC Production	48.98	49.74	49.89	49.58	50.14	49.92	49.91

ที่มา :EIA

ประมาณการราคาน้ำมันปี 2552 ของหน่วยงานต่าง ๆ

	ประมาณการราคาน้ำมันปี 2552
EIA (ณ กุมภาพันธ์ 2552)	WTI = 43.14 US\$/Barrel
UBS Securities LLC (ณ มกราคม 2552)	BRENT = 60 US\$/Barrel
Barclays Capital (ณ มกราคม 2552)	BRENT, WTI = 76 US\$/Barrel
UniCredit (ณ มกราคม 2552)	BRENT, WTI = 55 US\$/Barrel
Goldman Sachs (ณ ธันวาคม 2551)	WTI = 30-45 US\$/Barrel
CIBC (ณ ธันวาคม 2551)	WTI = 50 US\$/Barrel
IMF	WTI = 50 US\$/Barrel
S&P	WTI = 50-60 US\$/Barrel
Energy&Capital	WTI = ต่ำกว่า 50 US\$/Barrel
TD Newcrest analyst	WTI = 50 US\$/Barrel

2.3 แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2552

ในปี 2552 เศรษฐกิจไทยต้องเผชิญกับภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอยซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญที่จะฉุดให้การส่งออกและการท่องเที่ยวลดลงและส่งผลกระทบต่อเนื่องต่อการใช้จ่ายและการลงทุนในประเทศและทำให้เศรษฐกิจโดยรวมมีความเสี่ยงที่จะหดตัวลงโดยเฉพาะในช่วงครึ่งแรกของปี แต่คาดว่าเศรษฐกิจไทยจะมีโอกาสฟื้นตัวดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการดำเนินนโยบายภายในประเทศได้แก่การใช้จ่ายงบประมาณเพิ่มเติม 116,700 ล้านบาท การดำเนินมาตรการภายใต้แผนการฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะเร่งด่วน การดำเนินโครงการภายใต้กรอบแผนการลงทุนภาครัฐในระยะปานกลางระยะยาว การดำเนินนโยบายการเงินผ่อนคลาย และการดูแลสภาพคล่องในภาคการเงินและการขยายสินเชื่อแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และเป็นที่คาดว่า การดำเนินมาตรการดังกล่าวจะเป็นปัจจัยที่ช่วยชดเชยผลกระทบจากการส่งออกหดตัวและพยายามให้เศรษฐกิจหดตัวรุนแรง รวมทั้งราคาน้ำมันที่ลดลงมากก็จะเป็นปัจจัยบวกสำหรับเศรษฐกิจไทยในปี 2552

(1) ข้อสมมุติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2552

(1.1) เศรษฐกิจโลกในปี 2552 มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ (-0.5) ถึงร้อยละ 0.5 ปรับลดลงจากสมมุติฐานการขยายตัวร้อยละ 2.0 - 2.5 ในการประมาณการครั้งวันที่ 24 พฤศจิกายน 2551 ชะลอตัวลงมากจากที่ขยายตัวร้อยละ 5.0 ในปี 2550 และร้อยละ 2.8 ในปี 2551

(1.2) ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยในปี 2552 เท่ากับ 45-55 ดอลลาร์ สรอ. ปรับลดลงจากสมมุติฐาน 55 - 65 ดอลลาร์ต่อบาร์เรล โดยที่ราคาน้ำมันดิบในปี 2552 นั้นลดลงจากราคาเฉลี่ย 68.83 ดอลลาร์ต่อบาร์เรลในปี 2550 และราคาบาร์เรลละ 93.65 ดอลลาร์ สรอ. ในปี 2551 มาก เนื่องจากความต้องการน้ำมันในตลาดโลกที่ชะลอตัวลงมากภายใต้เงื่อนไขเศรษฐกิจโลกชะลอตัวรุนแรง

(1.3) ราคาสินค้าส่งออกและราคาสินค้านำเข้าโดยเฉลี่ยลดลงอย่างชัดเจน ตามภาวะราคาน้ำมันและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่ลดลง ประกอบกับความต้องการ

สินค้าในตลาดโลกที่ลดลงจึงคาดว่าจะส่งผลให้มีการปรับลดราคาเพื่อการแข่งขันกันมากขึ้น โดยคาดว่าราคาสินค้าส่งออกและราคาสินค้านำเข้าโดยเฉลี่ยจะลดลงร้อยละ 6.0 และ 7.0 ตามลำดับ

(2) ในปี 2552 คาดว่าเศรษฐกิจไทยจะมีแนวโน้มชะลอตัวลงมากและมีความเสี่ยงที่จะหดตัว โดยคาดว่าอัตราการขยายตัวเฉลี่ยทั้งปีจะอยู่ในช่วงประมาณร้อยละ (-1) ถึง (0) ซึ่งเป็นการปรับลดการประมาณการลงจากการขยายตัวร้อยละ 3.0-4.0 ในการแถลงข่าวเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2551 ทั้งนี้เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจโลกถดถอยมากกว่าที่คาดไว้ และได้ส่งผลกระทบให้การส่งออกและการท่องเที่ยวของไทยหดตัวมากและเร็วกว่าที่คาดไว้เดิม โดยเฉพาะในครึ่งแรกของปี และเมื่อประกอบกับสถาบันการเงินมีความเข้มงวดมากขึ้นในการขยายสินเชื่อ รวมทั้งความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจก็ยังอยู่ในระดับต่ำภายใต้บรรยากาศทางเศรษฐกิจที่ซบเซา ทำให้คาดได้ว่าภาคธุรกิจจะลดการผลิตและการจ้างงานลงโดยเฉพาะในสาขาอุตสาหกรรม สาขาการก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ สาขาการค้าปลีกค้าส่ง และสาขาการขนส่ง รวมทั้งสาขาการเงิน ทั้งนี้โดยมีประเด็นการประมาณการเศรษฐกิจดังนี้

(2.1) เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะหดตัวในครั้งแรกของปีจากแรงฉุดของการส่งออกสินค้าและบริการที่หดตัวเป็นสำคัญ คาดว่าภายใต้เงื่อนไขเศรษฐกิจโลกหดตัวในครั้งแรกของปีนั้นจะทำให้การส่งออกและการท่องเที่ยวยังหดตัวโดยเฉพาะในครึ่งแรกของปีที่มีแนวโน้มจะหดตัวมาก ล่าสุดในเดือนมกราคม 2552 มูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 26.5 ซึ่งเป็นการหดตัวที่ใกล้เคียงกับประเทศอื่น ๆ ที่เป็นผู้ส่งออกสำคัญ เช่น จีน (-17.5%) เกาหลีใต้ (-32.1%) ไต้หวัน (-42.9%) สิงคโปร์ (-34.8%) และเวียดนาม (-24.2%) เป็นต้น นอกจากนี้ภาวะการใช้จ่ายและการลงทุนที่หดตัวในหลายประเทศรวมทั้งการหดตัวของการนำเข้าในหลายตลาดหลักเป็นดัชนีชี้ว่าการส่งออกของไทยจะยังลดลงไปอีกระยะหนึ่ง ในด้านการท่องเที่ยวนั้นการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้กำหนดเป้าหมายจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติใน

ปี 2552 จำนวน 14 ล้านคน ลดลงร้อยละ 3.7 จากปี 2551

ประเทศหลักที่มีแนวโน้มเศรษฐกิจหดตัวในปี 2552		
% yoy	2551	2552f
โลก	2.8	(-0.5) – (0.5)
สหรัฐอเมริกา	1.3	(-2.3) – (-1.6)
กลุ่มยูโรโซน	0.7	(-2.5) – (-2.0)
อังกฤษ	0.7	(-3.2) – (-2.8)
ญี่ปุ่น	-0.7	(-3.0) – (-2.6)
เกาหลีใต้	2.5	-3.5
ไต้หวัน	0.1	-3.0
ฮ่องกง	2.6	-3.8
สิงคโปร์	1.2	-3.8
ไทย	2.6	(-1) – (0)

ที่มา CEIC และรวบรวมจากหลายแหล่ง

(2.2) แต่อย่างไรก็ตามคาดว่าเศรษฐกิจไทยมีโอกาที่จะกลับมาขยายตัวเป็นบวกได้ในครึ่งหลังของปี 2552 และช่วยให้การหดตัวของทั้งปีไม่รุนแรงมากนักเนื่องจากปัจจัยสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ การใช้จ่ายงบประมาณเพิ่มเติม 116,700 ล้านบาท การดำเนินมาตรการภายใต้แผนการฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะเร่งด่วน การดำเนินโครงการภายใต้กรอบแผนการลงทุนภาครัฐในระยะปานกลางระยะยาว การดำเนินนโยบายการเงินผ่อนคลาย และการดูแลสภาพคล่องในภาคการเงินและการขยายสินเชื่อแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งนี้คาดว่าเศรษฐกิจไทยจะกลับมาขยายตัวเป็นบวกได้ในครึ่งหลังของปีภายใต้เงื่อนไขดังนี้

(2.2.1) เศรษฐกิจโลกผ่านจุดต่ำสุดในครั้งแรกของปี 2552 โดยประเทศต่าง ๆ เริ่มได้รับผลจากการกระตุ้นเศรษฐกิจทั้งจากการลดดอกเบี้ยลงสู่ระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ และการดำเนินมาตรการคลังเพื่อดูแลปัญหาการว่างงานและกระตุ้นการใช้จ่ายและการลงทุน ทั้งโดยการใช้มาตรการภาษี การโอนเงินไปสู่ภาคประชาชน และการใช้จ่ายโดยตรงโดยภาครัฐ นอกจากนี้คาดว่าปัญหาภาคการเงินของสหรัฐฯ จะเริ่มคลี่คลายลง สำหรับความเสี่ยง

ในภาคเศรษฐกิจและการเงินของยุโรป ตะวันออกรวมทั้งความเสียหายที่จะเกิดขึ้นนั้นคาดว่าจะไม่รุนแรงเท่ากับในกรณีของสหรัฐฯ และยุโรปตะวันตก ภายใต้เงื่อนไขเศรษฐกิจเศรษฐกิจโลกดังกล่าวจึงคาดว่าจะการส่งออกและการท่องเที่ยวจะเริ่มปรับตัวดีขึ้นบ้างในครึ่งหลัง โดยจะไม่หดตัวมากเช่นในครึ่งแรกของปี

(2.2.2) การดำเนินมาตรการเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจภายใต้กรอบงบประมาณเพิ่มเติมกลางปีจำนวน 116,700 ล้านบาทเริ่มมีการเบิกจ่ายได้ตั้งแต่เดือนมีนาคมและมีการดำเนินโครงการและการเบิกจ่ายที่คืบหน้ามากขึ้นตั้งแต่ไตรมาส 2 ซึ่งจะช่วยให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น รวมถึงมีการดูแลผู้ว่างงาน ซึ่งจะช่วยรักษาอัตราการขยายตัวของการบริโภคภาคเอกชนและส่งผลกระทบต่อเนื่องในการกระตุ้นการใช้จ่ายของครัวเรือนได้ดีขึ้นในครึ่งหลังของปี

(2.2.3) การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2552 ให้สามารถเบิกจ่ายได้ตามเป้าหมายร้อยละ 94 ของงบประมาณรวม และมีการเตรียมความพร้อมของโครงการภายใต้กรอบงบประมาณประจำปี 2553 ให้สามารถดำเนินการและเบิกจ่ายได้ทันทีในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ (ตุลาคมถึงธันวาคม 2552)

(2.2.4) การเร่งรัดการดำเนินการโครงการลงทุนสำคัญของภาครัฐภายใต้แผนการลงทุนในระยะปานกลางและระยะยาวเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้สามารถเริ่มดำเนินการได้อย่างช้าที่สุดในไตรมาสสุดท้ายของปี

(2.2.5) การพยุงราคาสินค้าเกษตรไม่ให้ตกต่ำจนเกินไป โดยการประกันราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ได้แก่ ยางพารา ข้าว มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน และข้าวโพด ซึ่งจะ

ช่วยรักษารายได้ของเกษตรกรและการจ้างงานในภาคเกษตร

(2.2.6) มาตรการค้ำประกันสินเชื่อและการขยายสินเชื่อของสถาบันการเงินเฉพาะกิจและการดำเนินนโยบายการเงินอย่างผ่อนคลายเป็นช่วยใหภาคเอกชนสามารถดำเนินธุรกิจและปรับตัวในภาวะที่เศรษฐกิจถดถอยได้ รวมทั้งผู้ประกอบการยังมีฐานะการเงินดีสามารถใช้โอกาสในการลงทุนและเพิ่มขีดความสามารถของธุรกิจเพื่อเตรียมรับเมื่อเศรษฐกิจโลกปรับตัวดีขึ้น

(2.2.7) ราคาน้ำมันดิบดูไบโดยเฉลี่ยไม่เกินบาร์เรลละ 60 ดอลลาร์ สรอ. เนื่องจากความต้องการน้ำมันดิบในตลาดโลกจะชะลอตัวโดยที่คาดว่าจะไม่มีภาวะชะงักงันด้านการผลิต

(3) การประมาณการเศรษฐกิจปี 2552 เมืองประกอบ ดังนี้

(3.1) การใช้จ่ายครัวเรือนมีแนวโน้มขยายตัวประมาณร้อยละ 2.2 เป็นอัตราที่ค่อนข้างทรงตัวเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.5 ในปี 2551 โดยมีแรงกระตุ้นจากมาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจทั้งในส่วนของการลดภาระค่าครองชีพ การเพิ่มการลดหย่อนด้านภาษี การได้รับเงินช่วยเหลือโดยตรงจากรัฐบาลสำหรับประชาชนกลุ่มผู้มีรายได้น้อย รวมทั้งคาดว่าจะมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นในโครงการภาครัฐภายใต้แผนฟื้นฟูและยังมีรายได้จากการชดเชยการว่างงานและมีการช่วยเหลือแรงงานที่ตกงานรวมไปถึงกลุ่มที่มีความเสี่ยงที่จะตกงาน

(3.2) เศรษฐกิจโลกที่หดตัวจะทำให้ปริมาณและมูลค่าของสินค้าส่งออกลดลงประมาณร้อยละ 6.5 และร้อยละ 13.1 ตามลำดับ จึงมีผลให้มูลค่าการส่งออกลดลงจากในปี 2551 ประมาณ 380,000 ล้านบาท ในขณะที่ปริมาณการนำเข้าจะหดตัวแรงกว่าการหดตัวของปริมาณการส่งออกตามการหดตัวของปริมาณการส่งออกและการลงทุนภาคเอกชน ประกอบกับจะเป็นช่วงที่ลดการสะสมสต็อกสินค้าที่มีอยู่ในระบบเศรษฐกิจในระดับสูงลง ทั้งนี้คาดว่าปริมาณการนำเข้าในปี 2552 จะลดลงร้อยละ 7.0 และมูลค่าการนำเข้าลดลงร้อยละ 14.0

จึงคาดว่าในปี 2552 ดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัดจะเกินดุลเล็กน้อยประมาณ 1.8 และ 2.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ตามลำดับ การเกินดุลบัญชีเดินสะพัดคิดเป็นร้อยละ 0.9 ของ GDP

(3.3) จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติคาดว่าจะลดลงประมาณร้อยละ 3.7 (จากจำนวน 14.5 ล้านคนในปี 2551 เป็น 14 ล้านคนในปี 2552) ซึ่งจะส่งผลให้รายได้จากการท่องเที่ยวลดลงประมาณ 20,000 ล้านบาท

(3.4) การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มหดตัวร้อยละ 3.0 เนื่องจากการส่งออกที่ลดลงและการใช้จ่ายภายในประเทศที่ยังชะลอตัวจะส่งผลให้การผลิตและการจ้างงานลดลง ซึ่งในที่สุดจะทำให้มีการผลิตส่วนเกินในระบบเพิ่มขึ้น นอกจากนี้เงื่อนไขการขยายสินเชื่อของสถาบันการเงินที่มีความเข้มงวดมากขึ้นและความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจเอกชนที่ยังอยู่ในระดับต่ำจะทำให้มีการเลื่อนการตัดสินใจการลงทุนออกไป

(3.5) การใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ ณ ราคาแท้จริงจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.3 และร้อยละ 8.0ตามลำดับ

(4) เสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะมีความเสี่ยงมากขึ้นจากปัญหาการว่างงาน แต่โดยภาพรวมนั้นจะยังอยู่ในระดับที่บริหารจัดการได้

(4.1) อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มลดลงเป็นร้อยละ (-0.5) – (0.5) ต่ำกว่าอัตราเงินเฟ้อร้อยละ 5.5 ในปี 2551 มาก โดยเป็นผลจากการลดลงของราคาน้ำมันและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ซึ่งเป็นต้นทุนส่วนสำคัญในการผลิต และความต้องการสินค้าและบริการรวมของทั้งตลาดภายในและการส่งออกลดลง

(4.2) อัตราการว่างงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 2.5-3.5 หรือเป็นการว่างงานจำนวนประมาณ 9 แสน ถึง 1.3 ล้านคน (จากประมาณการกำลังแรงงานประมาณ 36.942 ล้านคน) ทั้งนี้ในรอบปี 2551 ที่ผ่านมามีจำนวนผู้ขึ้นทะเบียนประกันตนกรณีว่างงานมีจำนวน 387,629 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 38.3 จากปี 2550 และในเดือนมกราคม 2552 มีผู้ขึ้นทะเบียนประกันตนกรณีว่างงาน จำนวน 66,776 คน

หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 140.8 จากเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา

(5) แนวโน้มการผลิตในปี 2552 โดยภาพรวมมีแนวโน้มชะลอตัวจากปี 2551 สำหรับสถานการณ์การผลิตรายสาขามีแนวโน้มดังนี้

(1) สาขาเกษตรกรรม

ในปี 2552 คาดว่าผลผลิตสินค้าเกษตรจะมีแนวโน้มชะลอตัวจากปี 2551 ในขณะเดียวกันระดับราคาสินค้าเกษตรโดยเฉลี่ยมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากประเทศผู้นำเข้าส่วนใหญ่ได้เพิ่มปริมาณผลผลิตเพื่อเพิ่มความมั่นคงทางด้านอาหารของประเทศ และราคาน้ำมันดิบที่ลดลง ประกอบกับการแข่งขันในตลาดโลกมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น ทำให้บทบาทของประเทศผู้ซื้อมีอำนาจต่อรองราคามากกว่าประเทศผู้ขาย ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะส่งผลให้ระดับราคาในตลาดโลกมีแนวโน้มที่ลดลง กว่าปี 2551 การที่ผลผลิตสินค้าเกษตรและราคาสินค้าเกษตรชะลอตัวส่งผลทำให้เกษตรกรมีแนวโน้มชะลอตัวลงในปี 2552 ทั้งนี้ในปี 2552 มีปัจจัยเสี่ยงสำหรับภาวะการเกษตร คือ ด้านราคาสินค้าเกษตรที่ลดลง และภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศที่ชะลอตัวตามภาวะเศรษฐกิจโลกจึงทำให้ความต้องการบริโภคของประชากรชะลอตัว ประกอบกับปริมาณและราคาการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยหลายชนิดมีแนวโน้มลดลง แต่ราคาน้ำมันที่มีแนวโน้มลดลงและค่าเงินบาทที่ค่อนข้างเสถียรภาพนับว่าเป็นปัจจัยบวก แนวโน้มการผลิตสาขาเกษตรกรรมที่สำคัญ ได้แก่

(1.1) ข้าว คาดว่าการผลิตข้าวนาปี และนาปรัง ในปี 2552 จะลดลงจากปี 2551 ทั้งพื้นที่เพาะปลูกและผลผลิตรวม ซึ่งเป็นผลกระทบจากสภาพอากาศที่มีโอกาสการเกิดภัยแล้ง สำหรับระดับราคาข้าวเปลือกนั้นมีแนวโน้มลดลง อย่างไรก็ตามรัฐบาลได้ออกมาตรการโครงการรับจำนำข้าวเปลือก ฤดูการผลิต 2551/2552 โดยเริ่มตั้งแต่ 1 พฤศจิกายน 2551 และสิ้นสุดในเดือนเมษายน 2552 เพื่อช่วยพยุงราคาข้าวในประเทศจะช่วยชะลอการอ่อนตัวของราคาข้าวเปลือกได้ระดับหนึ่ง

(1.2) ยางพารา คาดว่าปริมาณผลผลิตมีแนวโน้มชะลอตัวจากปี 2551 เนื่องจากความต้องการ

ของตลาดโลกและประเทศคู่ค้าสำคัญที่ลดลง เช่น สหรัฐอเมริกา จีน ญี่ปุ่น ซึ่งความต้องการลดลงในภาวะที่การจับจ่ายใช้สอยและการลงทุนลดลง โดยเฉพาะความต้องการรถยนต์ที่ลดลง ในขณะที่ระดับราคายางพาราโดยเฉลี่ยจะต่ำกว่าปี 2551 ตามแนวโน้มการลดลงของราคาน้ำมันในตลาดโลก ประกอบกับเป็นการปรับฐานราคาลงมาสู่ภาวะปกติ จากที่เพิ่มขึ้นสูงกว่าแนวโน้มปกติในปี 2551

(1.3) มันสำปะหลัง คาดว่าในปี 2552 ปริมาณผลผลิตรวมขยายตัวถึงร้อยละ 15.9 เนื่องจากเกษตรกรมีการขยายพื้นที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้นจากแรงจูงใจด้านราคาในช่วงที่ผ่านมา การที่ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังเป็นสินค้าที่พึ่งพาตลาดส่งออกเป็นหลักถึงร้อยละ 70 จึงคาดว่าอุปสงค์ของผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังในตลาดส่งออกจะมีแนวโน้มลดลง จะเห็นได้จากยังไม่มีคำสั่งซื้อล่วงหน้าจากไทย สำหรับตลาดในประเทศคาดว่าอุปสงค์จะใกล้เคียงกับปีที่ผ่านมา ยกเว้นสำหรับใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตเอทานอล หากมีการปรับราคาเอทานอลให้สูงขึ้นจะส่งผลให้มีการใช้มันสำปะหลังในการผลิตเอทานอลมากขึ้น เนื่องจากผู้ประกอบการขายเอทานอลได้ผลตอบแทนคุ้มค่าจากการลงทุน และคาดว่าราคามันสำปะหลังปี 2552 จะอยู่ที่ระดับ 1.70 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งต่ำกว่าราคาเฉลี่ยในปี 2551 ซึ่งเป็นไปตามทิศทางราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

(1.4) สาขาปศุสัตว์ ภาวะการผลิตสาขาปศุสัตว์ปี 2552 มีแนวโน้มทรงตัว ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการชะลอตัวของความต้องการในตลาดโลก จึงส่งให้ความต้องการสินค้าอาหารชะลอตัว และจะทำให้การส่งออกผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ของไทยชะลอตัวด้วย อย่างไรก็ตามผู้ผลิตสินค้าปศุสัตว์แปรรูปเพื่อการส่งออกจะต้องให้ความสำคัญกับมาตรฐานการผลิตและการปรับปรุงกระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกัน ภาครัฐควรดำเนินมาตรการลดต้นทุนการผลิต โดยการจัดหา

แหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์ การจัดหาวัคซีน ป้องกันโรคในสัตว์ราคาถูกรวมทั้งการหาตลาดส่งออกใหม่ๆ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านและประเทศในกลุ่มตะวันออกกลางที่มีกำลังซื้อสูงต่อไป

- (1.5) **สาขาประมง** คาดว่าผลผลิตสัตว์น้ำจืดมีทิศทางลดลง เป็นผลกระทบจากการทำเขตการค้าเสรีไทย - จีน และเขตการค้าเสรีอาเซียน ทำให้ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำจืดที่มีต้นทุนการผลิตต่ำทะลักเข้าไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่งผลกระทบต่อเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงส่วนใหญ่ ส่วนผลผลิตกุ้งคาดว่าจะใกล้เคียงกับปี 2551 จากการที่เกษตรกรส่วนใหญ่ชะลอการเพาะเลี้ยงออกไป เนื่องจากความความไม่มั่นใจในสถานการณ์ของตลาดและราคาสำหรับปัจจัยลบที่มีผลต่อการส่งออกสินค้าประมงของไทยในปี 2552 ได้แก่ ภาวะเศรษฐกิจโลกที่เข้าสู่ภาวะถดถอย ทำให้ประชาชนชะลอการบริโภค การใช้มาตรการกีดกันทางการค้าต่างๆ โดยเฉพาะการเก็บภาษีตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti-Dumping: AD) น่าจะมีความชัดเจนมากขึ้นในปี 2552

- (2) **ภาคอุตสาหกรรม** การผลิตภาคอุตสาหกรรมในปี 2552 คาดว่าจะหดตัวจากปี 2551 ซึ่งในไตรมาสที่ 1 และ 2 ผลผลิตภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มหดตัวตามภาวะการหดตัวของการส่งออกและการชะลอตัวของเศรษฐกิจไทย รวมทั้งมีผลจากฐานที่สูงในช่วงเดียวกันของปีก่อน (high base effect) และจะเริ่มปรับตัวดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี ตามภาวะการใช้จ่ายของภาครัฐ และการใช้จ่ายงบประมาณกลางปี 2552 เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ นอกจากนี้ การที่ประเทศต่างๆ ได้ใช้มาตรการทางการคลังในการอัดฉีดเงินเข้าไปในระบบเศรษฐกิจเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจทั่วโลก คาดว่าจะส่งผลทำให้การส่งออกไทยเริ่มปรับตัวดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี 2552

ในปี 2552 กลุ่มประเทศคู่ค้าหลักๆ เช่น สหรัฐ ญี่ปุ่น กลุ่มยูโรโซน คาดว่าภาวะเศรษฐกิจจะหดตัวร้อยละ 2.6 1.6 และ 2.0 ตามลำดับ ดังนั้นคาดว่าในปี 2552 อุตสาหกรรมที่มีโอกาสได้รับผลกระทบจากภาวะ

เศรษฐกิจโลกหดตัว โดยเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก ได้แก่ อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องใช้ไฟฟ้า และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ อัญมณีและเครื่องประดับยางและผลิตภัณฑ์ยาง อุตสาหกรรมเครื่องเรือนไม้ ส่วนอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะมีแนวโน้มขยายตัว คือ อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม ส่วนอุตสาหกรรมที่ได้รับผลดีจากราคาพลังงานปรับตัวลง ได้แก่ อุตสาหกรรมปิโตรเคมี ทั้งนี้ในปี 2552 ผู้ประกอบการจะต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิตของโลกที่มีการแข่งขันจากผู้ผลิตต้นทุนต่ำ เช่น จีน อินเดีย และเวียดนาม เป็นต้น

ปัจจัยสนับสนุนต่อการขยายตัวในสาขาอุตสาหกรรมคือ (1) แนวโน้มราคาน้ำมันที่ลดลง ส่งผลทำให้ต้นทุนในการผลิตลดลง (2) ภาวะเงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำ จากการที่ระดับราคาน้ำมันลดลง จึงผลทำให้ผู้บริโภคมีอำนาจซื้อเพิ่มขึ้น (3) การตั้งงบประมาณกลางปี 2552 เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและการเร่งรัดเบิกจ่ายงบประมาณของภาครัฐจะช่วยพยุงเศรษฐกิจได้บางส่วน อย่างไรก็ตามจะยังไม่ส่งผลได้มากนักในครึ่งปีแรก แต่จะเริ่มส่งผลในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2552 (4) การเร่งก่อสร้างโครงการลงทุนขนาดใหญ่ จะส่งผลทำให้อุตสาหกรรมก่อสร้าง และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องปรับตัวดีขึ้น

ส่วนปัจจัยลบที่มีผลกระทบต่อภาคการผลิตสาขาอุตสาหกรรม ในปี 2552 คือ การชะลอหรือหดตัวของเศรษฐกิจโลกจะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการผลิตเพื่อการส่งออกของไทย และการเลิกจ้างงานในอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบ เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วน อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น ทำให้แรงงานสูญเสียรายได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกำลังซื้อภายในประเทศ

- (3) **สาขาการก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์** คาดว่าในปี 2552 จะชะลอตัวจากปี 2551 เนื่องจากผู้ประกอบการและผู้บริโภคได้ประสบกับปัจจัยเสี่ยงและความไม่มั่นใจต่อเนื่องจากปี 2551 ทั้งในเรื่องวิกฤตเศรษฐกิจภายในประเทศและเศรษฐกิจโลก แต่อย่างไรก็ตามเริ่มมีสัญญาณปัจจัยบวกบ้าง โดยเฉพาะปัจจัยทางด้านต้นทุนการผลิตจากราคาวัสดุก่อสร้าง ราคาน้ำมันที่ถูกลง การลดอัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์เพื่อ

กระตุ้นกำลังซื้อของเอกชน รวมถึงนโยบายรัฐบาลที่เพิ่มค่าลดหย่อนจากค่าดอกเบี้ยที่ผู้ซื้อสังหาริมทรัพย์จากอัตราเดิมที่ 100,000 บาทต่อปี เป็น 400,000 บาทต่อปี แต่อย่างไรก็ตามอุปทานของบ้านใหม่คงเหลือ ในปี 2551 ที่มีอยู่ ยังเป็นภาระของผู้ประกอบการที่จำเป็นต้องหาวิธีระบายต่อไป โดยปัญหาหลักที่ยังต้องเผชิญของผู้ประกอบการและผู้บริโภค คือ การเข้มงวดของการอนุมัติสินเชื่อของธนาคาร ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาสังหาริมทรัพย์ของผู้ประกอบการโดยเฉพาะระดับกลางและระดับย่อย และกำลังซื้อที่อยู่อาศัยของผู้บริโภค ส่วนระดับราคาในปี 2552 คาดว่ามีแนวโน้มลดลงเนื่องจากต้นทุนที่ถูกลงทั้งราคาวัสดุก่อสร้างและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ลดลง รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการขายในช่วงที่ความต้องการที่อยู่อาศัยชะลอตัวลงมาก

- (4) **สาขาบริการท่องเที่ยว** การที่รัฐบาลได้ดำเนินการตลาดเชิงรุกมากขึ้นเพื่อกระตุ้นตลาดและฟื้นฟูภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยว ทางกระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬาได้ตั้งเป้าหมายนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2552 จำนวน 14.0 ล้านคน ซึ่งลดลงร้อยละ 3.7 จากปี 2551 ที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งปี 14.5 ล้านคน และคาดการณ์รายได้จากการท่องเที่ยว 505,000 ล้านบาท ในส่วนของตลาดนักท่องเที่ยวคนไทยทั้งปี ตั้งเป้าไว้ที่ 87.06 ล้านคนครึ่ง โดยสามารถสร้างรายได้ 407,600 ล้านบาท การที่จะบรรลุเป้าหมายได้โดยมีเงื่อนไขภายใต้ความร่วมมืออย่างเข้มแข็งจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งการสนับสนุนด้านงบประมาณจากรัฐบาล เพื่อนำไปส่งเสริมมาตรการด้านการตลาด เร่งแก้ไขภาพลักษณ์และสร้างแรงจูงใจในกลุ่มลูกค้าทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างชาติ เช่น การลดค่าใช้จ่ายอำนวยความสะดวกด้านการบินในช่วงไตรมาสแรก ยกเว้นค่าธรรมเนียมตรวจลงตรา การกำหนดนโยบายให้หน่วยราชการจัดประชุมสัมมนานอกพื้นที่เป็นการสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวในประเทศ นอกจากนี้ยัง

ช่วยแก้ปัญหาการขาดสภาพคล่อง โดยการลดภาษีและค่าธรรมเนียมสำหรับผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในปี 2552

การที่ภาคการท่องเที่ยวได้รับผลกระทบต่อเนื่องจากครึ่งหลังของปี 2551 โดยเฉพาะในช่วงไตรมาสแรกของปี 2552 นี้ซึ่งเป็นช่วงต่อเนื่องของฤดูกาลท่องเที่ยวจะส่งผลกระทบต่อบริษัทดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวขนาดเล็กที่อาจจะต้องปิดกิจการ และบางบริษัทจำเป็นต้องมีการปรับตัวด้วยการลดต้นทุน เช่น ลดเงินเดือนผู้บริหาร และลดการจ้างมัคคุเทศก์ ซึ่งผลกระทบต่อการจ้างงาน แต่คาดว่าภาคการท่องเที่ยวน่าจะปรับตัวได้ดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี 2552 เป็นผลมาจากสถานการณ์ทางการเมืองที่คลี่คลายลง และสามารถเรียกความมั่นใจของนักท่องเที่ยวให้กลับเข้ามาประเทศไทยได้อีกครั้งหนึ่ง จะเห็นได้ว่าหลายประเทศได้ยกเลิกการเตือนการเดินทางมาประเทศไทย เช่น ประเทศจีน เยอรมนี ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ ไอร์แลนด์ สวีเดน เบลเยียม และแคนาดา รวมทั้งหน่วยงานราชการและหน่วยงานเอกชนมีการออกนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว รวมถึงการประกาศให้ปี 2552 เป็นปีท่องเที่ยวไทย 2552 (Visit Amazing Thailand 2009) เพื่อเป็นการจูงใจให้นักท่องเที่ยว รวมทั้งการส่งเสริมการตลาดต่างประเทศเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยว โดยการส่งเสริมการทำ Road Show โดยให้ความสำคัญกับการรุกตลาดดาวรุ่ง (Rising Star) เช่น รัสเซีย อินเดีย ตะวันออกกลาง สเปน พร้อมทั้งมีการรักษาฐานตลาดเดิม โดยเฉพาะกลุ่มยุโรปตะวันตก กลุ่มตลาดหลักในเอเชีย เช่น ญี่ปุ่น สิงคโปร์ เกาหลี ฮองกง และขยายฐานตลาดระยะไกลที่มีศักยภาพ เช่น เวียดนาม และอินโดนีเซีย

3. แนวทางการบริหารจัดการเศรษฐกิจ ในปี 2552

ในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจการเงินโลกที่ยังมีความเสี่ยงที่เศรษฐกิจโลกจะหดตัวในปี 2552 นี้ โดยที่การค้าโลกลดลงอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบต่อส่งออกของหลายประเทศเป็นวงกว้างรวมทั้งส่งผลกระทบต่อประเทศไทยมาตั้งแต่ปลายปีที่แล้วและคาดว่าจะรุนแรงมากขึ้นในช่วงครึ่งแรกของปีนี้นั้น รัฐบาลมีความจำเป็นจะต้องมีการดำเนินมาตรการเพื่อดูแลผลกระทบและกระตุ้นเศรษฐกิจไทยให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนี้

1. เร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณปี 2552 และงบประมาณเพิ่มเติมกลางปีจำนวน 116,700 ล้านบาท รวมทั้งการเร่งดำเนินการจัดสรรงบประมาณประจำปีงบประมาณ 2553 และมีการเตรียมความพร้อมของโครงการที่จะทำให้สามารถดำเนินการและเบิกจ่ายได้ทันทีในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ (ตุลาคมถึงธันวาคม 2552) ควบคู่ไปกับการเร่งรัดการดำเนินการโครงการลงทุนสำคัญของภาครัฐให้มีความคืบหน้าอย่างจริงจัง
2. มีการเตรียมมาตรการในการดูแลแรงงานผู้ถูกเลิกจ้างงานเพิ่มเติมในกรณีที่สถานการณ์เศรษฐกิจโลกถดถอยมากกว่าที่คาดไว้และส่งผลกระทบต่อประเทศไทยต้องลดกำลังการผลิตลงมาก โดยการดูแลให้มีสวัสดิการรองรับที่เหมาะสมและได้รับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะและมีทักษะที่เพิ่มโอกาสในการหางานใหม่
3. ดูแลสาขาการผลิตและบริการที่อาจได้รับผลกระทบรุนแรงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ เช่นการท่องเที่ยว และการส่งออก เป็นต้น
4. ดูแลกลไกการช่วยเหลือเกษตรกร ทั้งในเรื่องการแทรกแซงราคาและการผลักดันกลไกสนับสนุนการพัฒนาภาคเกษตรอย่างครบวงจรให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้
5. ดำเนินนโยบายการเงินผ่อนคลายเป็นพิเศษ และดูแลสภาพคล่องทางการเงินให้เพียงพอ และดำเนินมาตรการประกันสินเชื่อและการขยายสินเชื่อแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยผ่านทางสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ

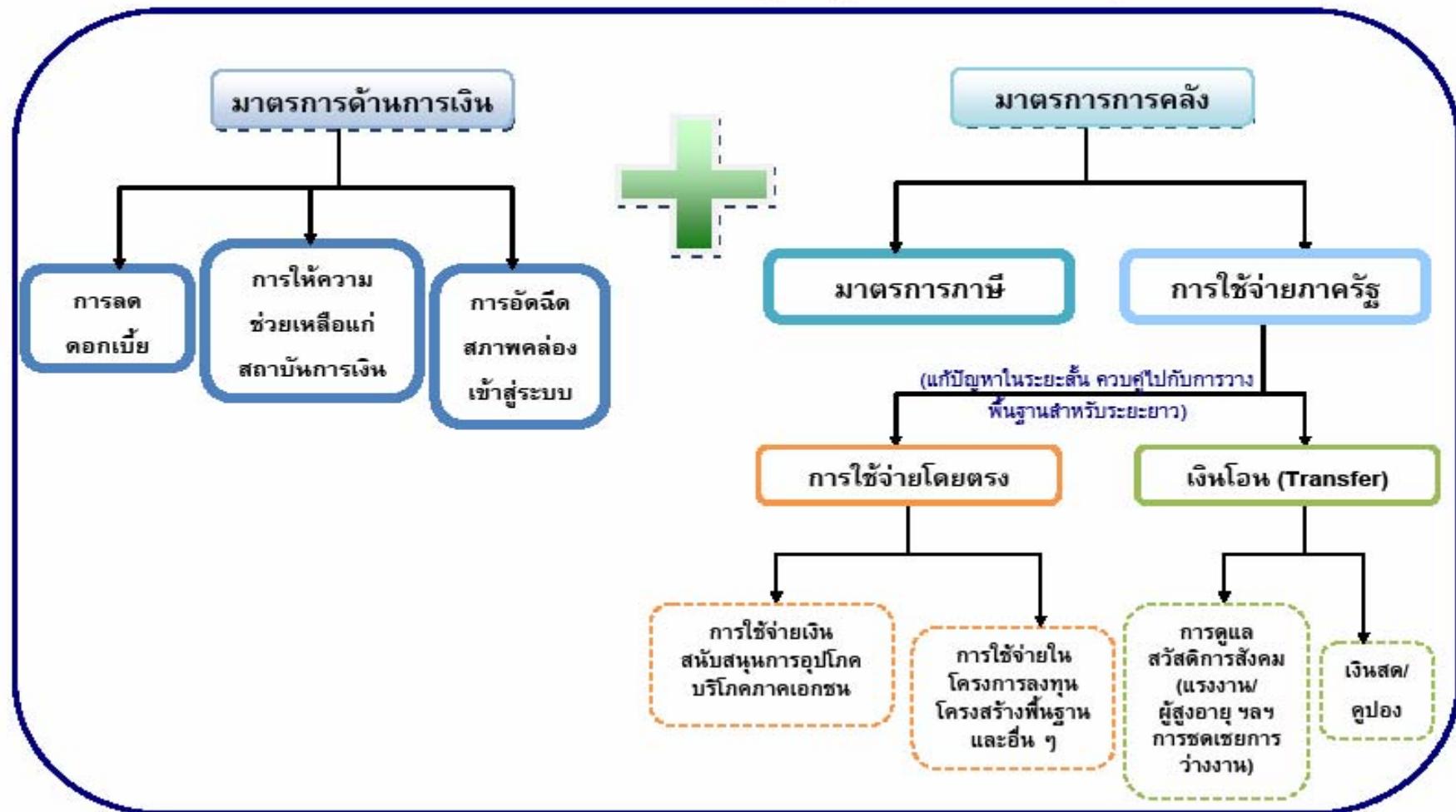
ประมาณการเศรษฐกิจปี 2552

	ข้อมูลจริง			ประมาณการปี 2552_f	
	2549	2550	2551	24 พ.ย. 51	23 ก.พ. 52
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	7,841.3	8,493.3	9,102.8	9,813.8	9,012.8
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	120,933.0	128,686	135,939	147,576.6	135,530.7
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	206.9	245.8	270.0	284.5	251.8
รายได้ต่อหัว (ดอลลาร์ สรอ. ต่อหัวต่อปี)	3,190.8	3,723.6	4,072.5	4,277.6	3,785.8
อัตราการขยายตัวของ GDP (ณ ราคาคงที่, %)	5.2	4.9	2.6	3.0-4.0	(-1) - (0)
การลงทุนรวม (ณ ราคาคงที่, %)	3.9	1.3	1.1	4.8	-0.4
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	4.1	0.6	3.2	3.8	-3.0
ภาครัฐ (ณ ราคาคงที่, %)	3.3	3.4	-4.8	8.0	8.0
การบริโภครวม (ณ ราคาคงที่, %)	2.9	2.7	2.2	4.3	3.1
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	3.0	1.6	2.5	3.7	2.2
ภาครัฐบาล (ณ ราคาคงที่, %)	2.4	9.2	0.4	8.0	8.3
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	9.1	7.1	5.5	4.4	-6.2
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	127.9	150.0	175.3	192.7	152.3
อัตราการขยายตัว (%)	17.0	17.3	16.8	7.0	-13.1
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	11.2	11.0	5.5	4.0	-6.5
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	3.3	3.4	7.5	5.2	-5.4
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	126.9	138.5	175.1	199.2	150.6
อัตราการขยายตัว (%)	7.9	9.1	26.4	10.0	-14.0
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	1.3	3.6	12.0	5.0	-7.0
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	1.0	11.6	0.2	-6.5	1.8
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ^{1/}	2.3	14.0	-0.2	-3.5	2.3
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	1.0	6.1	-0.1	-1.2	0.9
เงินเฟ้อ (%)					
ดัชนีราคาผู้บริโภค	4.7	2.3	5.5	2.5-3.5	(-0.5) - (0.5)
GDP Deflator	5.1	3.2	4.5	2.5-3.5	(-0.5) - (0.5)
อัตราการว่างงาน	1.5	1.4	1.4	1.5-2.5	2.5-3.5

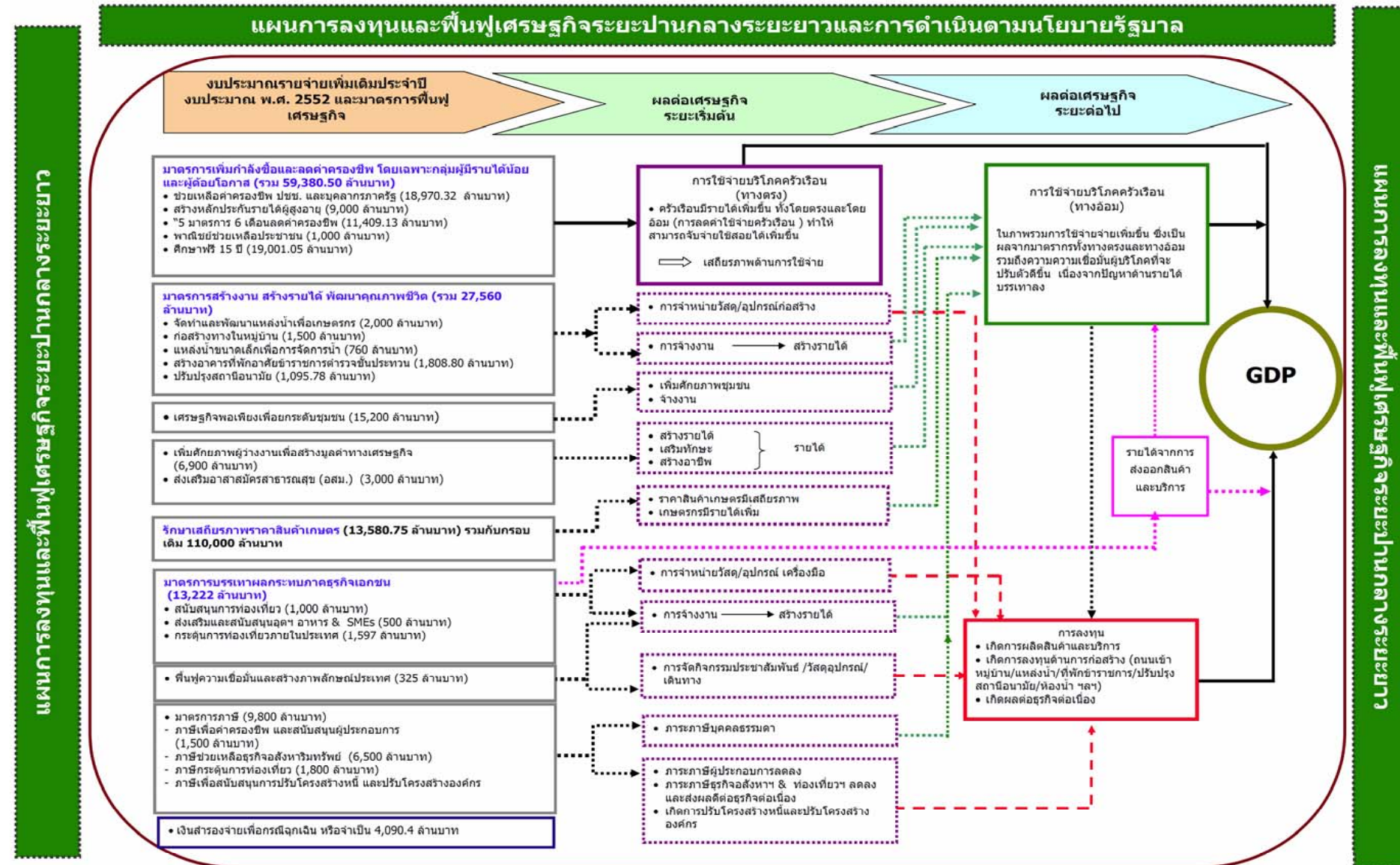
ที่มา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 23 กุมภาพันธ์ 2552

หมายเหตุ ^{1/} Reinvested earnings has been recorded as part of FDI in Financial account, and its contra entry recorded as income on equity in current account.

กรอบการดำเนินมาตรการเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ

สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค สศช.

มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ

	สหรัฐอเมริกา มูลค่ารวม 787 พันล้านเหรียญ สรอ.	ญี่ปุ่น มูลค่ารวม 102 พันล้านเหรียญ สรอ.	สหภาพยุโรป มูลค่ารวม 256.7 พันล้านเหรียญ สรอ.
การบริโภค	รวม 286.7 พันล้านเหรียญ สรอ.	รวม 60 พันล้านเหรียญ สรอ.	รวม 2.3 พันล้านเหรียญ สรอ.
	- ลดภาษีให้กับผู้มีรายได้น้อย (116 พันล้านเหรียญ สรอ.) - เพิ่มผลประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานเป็น 20 สัปดาห์ (39 พันล้านเหรียญ สรอ.) - เพิ่มสิทธิประโยชน์การรักษาพยาบาลแก่ผู้ว่างงาน (25 พันล้านเหรียญ สรอ.) - อุปถัมภ์อาหาร (20 พันล้านเหรียญ สรอ.) - เพิ่มสิทธิการหักภาษีการเลี้ยงดูเด็ก (14 พันล้านเหรียญ สรอ.) - ยกเว้นภาษีเงินได้ (4.7 พันล้านเหรียญ สรอ.) - มาตรการตรึงอัตราภาษีภายใต้ระบบภาษีขั้นต่ำทางเลือกรวมถึงการให้เงินช่วยเหลือแก่ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส (70 พันล้านเหรียญ สรอ.)	มาตรการช่วยเหลือการดำรงชีพของประชาชน (60 พันล้านเหรียญ สรอ.)	มาตรการค้ำจุนการจ้างงานในยุโรป (2.3 พันล้านเหรียญ สรอ.)
การลงทุน	รวม 22 พันล้านเหรียญ สรอ.	รวม 32 พันล้านเหรียญ สรอ.	รวม 39 พันล้านเหรียญ สรอ.
	- ยกเว้นภาษีจำนวน 8,000 เหรียญ สรอ. สำหรับการซื้อบ้านใหม่ (6 พันล้านเหรียญ สรอ.) - ลดภาษีในการซื้อรถยนต์ (2 พันล้านเหรียญ สรอ.) - เพิ่มสิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ SMEs (2 พันล้านเหรียญ สรอ.) - ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่บริษัทที่ไม่มีการปรับลดพนักงานรวมถึงบริษัทที่มีการลงทุนเดิม (12 พันล้านเหรียญ สรอ.)	- มาตรการสนับสนุนการจ้างงาน (11 พันล้านเหรียญ สรอ.) - งบประมาณเพื่อปฏิรูปและพัฒนาโครงสร้างเศรษฐกิจ (10 พันล้านเหรียญ สรอ.) - ปฏิรูประบบภาษีและลดภาษี (11 พันล้านเหรียญ สรอ.)	มาตรการสนับสนุนธุรกิจ SMEs (39 พันล้านเหรียญ สรอ.)
การลงทุนภาครัฐ	รวม 364.5 พันล้านเหรียญ สรอ.	รวม 10 พันล้านเหรียญ สรอ.	รวม 215.4 พันล้านเหรียญ สรอ.
	- ลงทุนด้านการศึกษา (92 พันล้านเหรียญ สรอ.) - ลงทุนในระบบสาธารณสุข สาธารณูปโภค (87 พันล้านเหรียญ สรอ.) - ระบบประกันสุขภาพ (68 พันล้านเหรียญ สรอ.) - พัฒนาระบบขนส่งและสื่อสาร (52.5 พันล้านเหรียญ สรอ.) - ลงทุนด้านปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงาน (65 พันล้านเหรียญ สรอ.)	นโยบายเพิ่มรายได้ของท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการสร้างงานในแต่ละพื้นที่ (10 พันล้านเหรียญ สรอ.)	- พัฒนาระบบพลังงาน (6.5 พันล้านเหรียญ สรอ.) - มาตรการพัฒนาด้านสังคมและชนบทโดยเฉพาะภูมิภาคที่มีความยากจน (8.2 พันล้านเหรียญ สรอ.) - โครงการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง (0.65 พันล้านเหรียญ สรอ.) - มาตรการเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจอื่นๆ (200 พันล้านเหรียญ สรอ.)

มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ

	จีน	สิงคโปร์	มาเลเซีย
	มูลค่ารวม 586 พันล้านเหรียญ สรอ.	มูลค่ารวม 20.5 พันล้านเหรียญ สรอ.	มูลค่ารวม 1.53 พันล้านเหรียญ สรอ.
การบริโภค	รวม 0 พันล้านเหรียญ สรอ.	รวม 0 พันล้านเหรียญ สรอ.	รวม พันล้านเหรียญ สรอ.
การลงทุน	รวม 24 พันล้านเหรียญ สรอ. มาตรการพัฒนานวัตกรรมและปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ (24 พันล้านเหรียญ สรอ.)	รวม 13.5 พันล้านเหรียญ สรอ. - มาตรการกระตุ้นให้เกิดการจ้างงาน และลดการปลดพนักงาน (5.1 พันล้านเหรียญ สรอ.) - มาตรการช่วยเหลือสถาบันการเงิน (5.8 พันล้านเหรียญ สรอ.) - มาตรการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจ (2.6 พันล้านเหรียญ สรอ.)	รวม 0.42 พันล้านเหรียญ สรอ. - มาตรการสนับสนุนการลงทุนภาคเอกชน (400 ล้านเหรียญ สรอ.) - ยืดระยะเวลาการใช้หนี้สำหรับการซื้อบ้าน รวมถึงมาตรการอื่นๆในการสนับสนุนธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ (20 ล้านเหรียญ สรอ.)
การลงทุนภาครัฐ	รวม 562 พันล้านเหรียญ สรอ. - โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย (41 พันล้านเหรียญ สรอ.) - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและรายได้ของประชาชนในชนบท (54 พันล้านเหรียญ สรอ.) - พัฒนาระบบโครงข่ายการขนส่ง (263 พันล้านเหรียญ สรอ.) - การลงทุนด้านสาธารณสุข วัฒนธรรมและการศึกษา (7 พันล้านเหรียญ สรอ.) - โครงการอนุรักษ์ระบบนิเวศ (51 พันล้านเหรียญ สรอ.) - โครงการฟื้นฟูพื้นที่ที่ได้รับความเสียหายจากแผ่นดินไหวในมณฑลเสฉวน (146 พันล้านเหรียญ สรอ.)	รวม 7.0 พันล้านเหรียญ สรอ. - มาตรการสนับสนุนครัวเรือน (2.6 พันล้านเหรียญ สรอ.) - พัฒนาโครงสร้างทั่วไปของประเทศ (4.4 พันล้านเหรียญ สรอ.)	รวม 1.11 พันล้านเหรียญ สรอ. - โครงการที่พักอาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย (320 ล้านเหรียญ สรอ.) - ปรับปรุงและพัฒนาระบบป้องกันประเทศ (140 ล้านเหรียญ สรอ.) - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคต่างๆ (570 ล้านเหรียญ สรอ.) - โครงการพัฒนาศักยภาพแรงงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอุตสาหกรรมหลัก (80 ล้านเหรียญ สรอ.)